ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ 20 χρόνος

Κάλπικη διάψευση για την αύξηση σε 6.000 των ελάχιστων ημερών ασφάλισης
ΣΕΛΙΔΑ 8

Από τη «νέα σεισάχθεια» στα distress funds
ΣΕΛΙΔΑ 8

Ιδιωτικοποίηση ΑΔΜΗΕ

Με οδηγό το μοντέλο του ΟΤΕ
ΣΕΛΙΔΑ 9

Εκπαίδευση

«Παράλληλο πρόγραμμα» ανέξοδων ρυθμίσεων
ΣΕΛΙΔΑ 10

Ρατσισμός, στρατόπεδα και απελάσεις για τους μετανάστες
ΣΕΛΙΔΑ 16

Διάσκεψη για το κλίμα

Ενα ακόμα ευχολόγιο
ΣΕΛΙΔΑ 4

Απόψε σας περιμένουμε

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | αρ. φύλλου 849 - 19 Δεκέμβρη 2015 | www.eksegersi.gr

40ο Μνημόνιο προανήγγειλε ο αντιπρόεδρος της Κομισιόν Β. Ντομπρόβσκις

Καπιταλιστική ανάπτυξη με κινεζοποίηση

είναι το όραμα ελληνικής αστικής τάξης και ιμπεριαλιστών δανειστών

Scripta...Verba...

Θα περάσουν πολλά χρόνια για να μας πει το ΠΑΣΟΚ ανάλγητους.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Κάποια στιγμή θα μας πει, όμως! Και τότε δε θα έχουμε κανένα πρόβλημα.

Είμαστε, λοιπόν, αναγκασμένοι να πάρουμε πρωτοβουλίες και παίρνουμε πρωτοβουλίες σε επαφή με τους Διεθνείς Οργανισμούς και τους ευρωπαίους εταίρους, προκειμένου να υπάρξει η διαδικασία επιστροφής αυτών οι οποίοι αποδεδειγμένα δεν χρήζουν της χορήγησης ασύλου.

Αλέξης Τσίπρας

Οι άλλοτε οπαδοί των ανοιχτών συνόρων έγιναν οπαδοί των απελάσεων (που θα γίνονται βιαίως, φυσικά).

Δεν απολογούμαι για καμιά αποτυχία. Μόνο επιτυχίες έχουμε αυτό το διάστημα.

Παύλος Πολάκης

Αν εντυπωσιάζει κάτι στους συριζαίους είναι αυτή η μετριοφροσύνη τους και το αριστερό ήθος που ξεχειλίζει.

Αν δεν με απατά η μνήμη μου, την τελευταία φορά που η κυβέρνηση συγκρούστηκε με τον Σόιμπλε και το ΔΝΤ την πήραν με το φορείο. Την κυβέρνηση. Εκτοτε παραμένει στην Εντατική.

Ι.Κ. Πρετεντέρης

Ο Πρετεντεράκος παίρνει την εκδίκησή του. Δε χωνεύει τον ΣΥΡΙΖΑ και δε χάνει ευκαιρία να το δείχνει.

Ενώ έχει ήδη ξεκινήσει –το διαπιστώνετε άλλωστε- και ο μεγάλος αγώνας για μια ακόμα ουσιαστική προεκλογική δέσμευση της κυβέρνησής μας, αυτή που αφορά την ουσιαστική προστασία των συνταξιούχων.

Αλέξης Τσίπρας

Πότε αποφασίστηκε η επαναφορά της 13ης σύνταξης και δεν το πήραμε χαμπάρι;

Τελικά, σκέφτομαι, είμαι η μόνη Παπανδρέου που δεν χρησιμοποίησα ποτέ τον Ανδρέα για να πάρω δημόσια αξιώματα και να απολαύσω ειδική μεταχείριση από το σύστημα. Παρέμεινα πολιτικά υπερβολικά σεμνή και ταπεινή, όλα αυτά τα χρόνια.

Δήμητρα Λιάνη

Αν μη τι άλλο, έχει χιούμορ η Μιμή.

Δεν υπάρχει καμία πιθανότητα να κλείσει η πρώτη αξιολόγηση χωρίς το ΔΝΤ. Εχουμε σαφή μηνύματα από μερικά κράτη - μέλη, όπως η Φινλανδία, ότι τα κοινοβούλιά τους δεν θα συμφωνήσουν στο κλείσιμο εάν δεν είναι απολύτως βέβαια ότι το Ταμείο θα ενταχθεί στο πρόγραμμα.

Τόμας Βίζερ

Εντάξει, ρε παιδιά, είπε μια μακακία η Ολγα, δε χρειάζεται να το υπενθυμίσετε όλοι.

ΡΙΠΕΣ

◆ Ο υπουργός Μουζάλας το είχε προαναγγείλει ◆ Το «σκούπισμα» της Ειδομένης «δεν θα είναι περίπατος για κολλεγιόπαιδες» ◆ Γι' αυτό πρώτα μπουζούριασαν τους φωτορεπόρτερ ◆ Για να προστατέψουν τη νεότητα από ακατάλληλες για ανήλικους εικόνες ◆ Ο Τσίπρας πήγε στη Βουλή για ν' απαντήσει στον Λεβέντη ◆ Υπάρχει αφελής που να πίστεψε ότι η επιλογή ήταν τυχαία; ◆ Αν δεν το σκεφτήκατε, εδώ είμαστε εμείς για να σας το σερβίρουμε ◆ Ποιο ήταν το τελικό αποτέλεσμα της «σύγκρουσης» Τσιπραίων-Σόιμπλε για το ρόλο του ΔΝΤ; ◆ Επιβεβαιώθηκε για μια ακόμα φορά ότι το ΔΝΤ παραμένει, γ...άει και δέρνει ◆ Επιβεβαιώθηκε (Μοσκοβισί) ότι το ΔΝΤ το θέλει ο γερμανο-γαλλικός άξονας και όχι μόνο ο «στριφνός» Σόιμπλε ◆ Επιβεβαιώθηκε ο Γκάρι Λίνεκερ ◆ Το ποδόσφαιρο είναι ένα παιχνίδι που παίζουν 22 παίχτες και στο τέλος κερδίζουν οι Γερμανοί ◆ Ολγα εναντίον Βόλφγκανγκ ◆ Σα να λέμε Γαύρος εναντίον Μπάγερν ◆ Πού πας μωρή νερατζόκωλη ξεβράκωτη στ' αγγούρια; ◆ Για όσους δε γνωρίζουν, νερατζόκωλοι είναι στην ηπειρώτικη αργκό οι Αρτινοί ◆ Το τραγουδούσε παλιότερα ο Μούτσης ◆ Για όλα φταίν' οι γκόμενες, οι πρώην κι οι επόμενες ◆ Οπότε τι σκορ να γράψει κανείς στο ντέρμπι Μάργκαρετ VS Μιμή; ◆ Ευτυχώς το «κυρίαρχο αρσενικό» έφυγε νωρίς ◆ Εκτός από το χαβαλέ, όμως, ας θυμηθούμε και το γεγονός ◆ Και οι δύο χήρες, που ξεμαλλιάζονται βιβλιογραφικώς στη μνήμη του μακαρίτη, υπήρξαν πανίσχυροι πολιτικοί παράγοντες την περίοδο της βασιλείας του ◆ Η δεύτερη, μάλιστα, διετέλεσε και διευθύντρια του πολιτικού του γραφείου ◆ Και μπροστά της βαρούσαν προσοχές υπουργοί, βουλευτές και στελέχη του ΠΑΣΟΚ ◆ Σήμερα δεν έχουμε τέτοια φαινόμενα, πετάγεται ο αθεράπευτος συριζαίος της παρέας ◆ Ω, ναι, κάτι κυρ-Αλέκοι, με σήμα κατατεθέν το φρέντο, δεν έχουν καμιά σχέση με φαινόμενα τύπου Μιμής ◆ Εντελώς αξιοκρατικά βρίσκονται εκεί που βρίσκονται ◆ Εκτός αν η καμαρίλα διακρίνεται με βάση κριτήρια αισθητικής ◆ Ηταν κουρασμένος, λέει, ο υπουργός Βερναρδάκης και ψήφισε κατά λάθος ενάντια στην άρση της ασυλίας του φίρερ των νεοναζί ◆ Σε κανέναν μνημονιακό νόμο, γιατί δε γίνονται τέτοια λάθη, ρε γαμώτο; ◆ Για την έννοια της πολιτικής ευθύνης (και ευθιξίας) έχει ακούσει τίποτα ο υπουργός Βερναρδάκης; ◆ Για τον άλλο, τον Πολάκη, με τη ντεμέκ σφακιανή μπρουταλιτέ, τι να πούμε; ◆ Μαγκιά, κλανιά και κώλος φιλιστρίνι ◆ Το Μαξίμου επανέρχεται στις παλιές, καλές μέρες της αστικής παράδοσης ◆ Ο άναξ-πρωθυπουργός δέχεται κατά ομάδες τους βουλευτές του κόμματός του, τους κερνάει καναπεδάκια και ποτάκι και συζητά μαζί τους ◆ Στην πολιτικοδημοσιογραφική αργκό αυτό το λέμε «μασάζ» ◆ Που υποτίθεται ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα το καταργούσε ◆ Παίρνοντας τις αποφάσεις «στα όργανα» ◆ Οπως αποδεικνύεται, τα μόνα «όργανα» που λειτουργούν είναι αυτά των μελών της κλίκας του Μαξίμου ◆ Επί των οποίων εγγράφονται οι απόψεις των κομματικών οργάνων ◆ Γάτα με πέταλα ο υπουργός Φίλης ◆ Μόλις κατάλαβε ότι το φλογερό ταμπεραμέντο του τον οδηγεί να γίνει ο Πάγκαλος του ΣΥΡΙΖΑ, εξαφανίστηκε από τα κανάλια ◆ Μας λείπει ◆ «Αριστερός δρόμος στον καιρό της κρίσης» ◆ Εκδήλωση της φράξιας των 53+ του ΣΥΡΙΖΑ ◆ Θρασύτατοι οι δυνάστες του ελληνικού λαού ◆

επί του πιεστηρίου

Ο Τσίπρας πήγε θέατρο. Και πήγε στου Λαζόπουλου. Δημόσιες σχέσεις, θα πείτε. Πήγε να αβαντάρει έναν επαγγελματία προπαγανδιστή του ΣΥΡΙΖΑ. Σωστά, αλλά όταν δεν έχεις πατήσει το πόδι σου σε άλλο θέατρο, έχουμε το δικαίωμα να βγάλουμε κι εμείς τα συμπεράσματά μας για την ποιότητά σου ως προς τα πολιτιστικά. Ειδικά όταν δεν φροντίζεις καν να ενημερωθείς για την παπάρα που πήγες να δεις και παρουσιάζεις τον Λαζόπουλο σαν συγγραφέα του έργου, ενώ αυτός απλώς μετέγραψε την ιστορία μιας κινηματογραφικής ταινίας.

Στο τσακ γλίτωσε το ξύλο ο υφυπουργός Σγουρίδης (πρώην ΠΑΣΟΚ, νυν ΑΝΕΛ), που έσκασε μύτη σε συνέδριο στον Εβρο. Ηταν αυτός που συγκέντρωσε την οργή των αγροτών, λόγω εντοπιότητας μάλλον. «Γαλλικά» άκουσαν και τα άλλα κυβερνητικά στελέχη (Αμανατίδης, Κόλλια-Τσαρουχά), αλλά ο Σγουρίδης παραλίγο να φάει και ξύλο. Τον έσωσε η αστυνομία. Μπορεί να του άλλαξαν υπουργείο, αλλά οι αγρότες θυμούνται τι τους έλεγε όταν ήταν στο Αγροτικής Ανάπτυξης.

Για να καταλάβετε ότι ο τύπος είναι ολόκληρος ένα ψέμα, δείτε πώς κρατάει το πιστόλι. Το κρατάει μόνο για να δείξει ότι είναι μάγκας Σφακιανός. Μόνο για να βγάλει φωτογραφία, χωρίς να ξέρει πώς κρατάνε ένα πιστόλι.

Ο «δικός μας» Δάνης Τζαμτζής (πόσο λείπει η στεντόρεια φωνή του από το κοινοβούλιο!) είχε δηλώσει όλο σοβαρότητα, ότι οι έλληνες βουλευτές κάνουν το σκατό τους παξιμάδι για να τα βγάλουν πέρα με τις υποχρεώσεις τους. Η εκ Κύπρου συνάδελφός του Αθηνά Κυριακίδου (ΔΗΚΟ) δήλωσε με την ίδια σοβαρότητα ότι η βουλευτική αποζημίωση δε φτάνει. Διότι οι βουλευτές πρέπει να προσέχουν και την εμφάνισή τους και ειδικά οι γυναίκες βουλευτές πρέπει να πηγαίνουν συχνά στο κομμωτήριο! «Το μαλλί πώς είναι;» που είχε αναρωτηθεί και η ατελείωτη Σοφία Βούλτεψη...

Το είπε ο Σόιμπλε και για να μην μένει καμιά αμφιβολία περί της ενότητας του γερμανογαλλικού άξονα σ' αυτό το θέμα, το επανέλαβε και ο Μοσκοβισί: το περασμένο καλοκαίρι υπογράψατε ότι το Μνημόνιο-3 θα έχει και ΔΝΤ. Τι μας ζαλίζετε, λοιπόν με δηλώσεις και κόντρα δηλώσεις; Η πλάκα είναι ότι το ίδιο ακριβώς επιχείρημα χρησιμοποιεί και ο Τσίπρας όταν απευθύνεται σε βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ που θρυλείται ότι μπορεί να καταψηφίσουν μνημονιακά μέτρα: σας έβαλα στις λίστες και εκλεγήκατε γνωρίζοντας τι έχουμε υπογράψει και τι πρόκειται να εφαρμόσουμε. Τι γκρινιάζετε τώρα; Οποιος από εσάς καταψηφίσει κάποιο μνημονιακό νομοθέτημα θα είναι ύποπτος. Τι είδους ύποπτος; Υποπτος γενικά...

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Και πρέπει να έχουμε υπομονή, επιμονή και να είμαστε έτοιμοι, αν χρειαστεί, ακόμα και για τους αναγκαίους τακτικούς ελιγμούς, προκειμένου να παραμείνουμε ζωντανοί και όρθιοι να δώσουμε με καλύτερους όρους τη μεγάλη μάχη για την αναδιανομή, την μάχη που αφορά τον στρατηγικό μας στόχο, τη μάχη με τις νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες αλλά και με την ολιγαρχία που τις αναπαράγει προκειμένου να προστατευτεί.

Αλέξης Τσίπρας

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

19/12/1980: Πυρπόληση πολυκαταστημάτων «Μινιόν» και «Κατράντζος» 19/12/1990: Εκτέλεση ψυχίατρου Μάριου Μαράτου (Επαναστατική Αλληλεγγύη) 19/12/1994: Χτύπημα Citibank Χαλανδρίου (17Ν) 19/12/1999: Βόμβα σε γραφεία Texaco (Επαναστατικοί Πυρήνες) **20/12/1950: Σύλληψη Νίκου Μπελογιάννη** 20/12/2007: Απόπειρα αυτοκτονίας πρώην γ.γ. ΥΠΠο Χρήστου Ζαχόπουλου 21/12: Νεπάλ: Ημέρα ανεξαρτησίας-ένωσης (1923) **21/12/1879: Γέννηση Ιωσήφ Στάλιν 21/12/1900: Ο Λένιν εκδίδει την εφημερίδα «Ισκρα»** 21/12/1992: Τραυματισμός βουλευτή ΝΔ Ελευθέριου Παπαδημητρίου (17Ν) 21/12/1994: Βόμβα στη Β΄ ΔΟΥ Πειραιά (ΕΛΑ-1η Μάη) 22/12: Μεξικό: Ημέρα πένθους (1815), Ναμίμπια: Ημέρα γίδας **22/12/1915: Γέννηση Νίκου Μπελογιάννη** 22/12/1968: Ταυτόχρονες εκρήξεις βομβών (ΔΕ) σε γραφεία ΣΕΒ, σύνταγμα χωροφυλακής Μακρυγιάννη και κρατικό αυτοκίνητο 22/12/1987: 2.000 άντρες των ΜΑΤ με επικεφαλής τον Αρκουδέα ισοπεδώνουν με μπουλντόζα τις εγκαταστάσεις του ραδιοπομπού του δήμου Θεσσαλονίκης παρά τη συγκέντρωση 50.000 ατόμων (δεκαπέντε τραυματίες) 22/12/1989: Καταρρέει το καθεστώς Τσαουσέσκου (Ρουμανία) 23/12: Αίγυπτος: Ημέρα νίκης, Σουηδία: γιορτή σημαίας **23/12/1943: Θάνατος Δημήτρη Γληνού** 23/12/1960: Επιδρομή 100 ΕΚΟΦιτών στα γραφεία εφημερίδας «Μακεδονία» (Θεσσαλονίκη), καταστροφή εγκαταστάσεων και κακοποίηση εργαζομένων **23/12/1975: Εκτέλεση σταθμάρχη CIA Ρίτσαρντ Γουέλς (17Ν)** 23/12/1999: Σύλληψη Αβραάμ Λεσπέρογλου στο αεροδρόμιο Αθήνας μετά από 17 χρόνια αναζήτησής του 24/12: Ημέρα αποχής από κατανάλωση, Λιβύη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1951) **24/12/1865: Ιδρύεται στο Πουλάσκι του Τενεσί (ΗΠΑ) η Κου Κλουξ Κλαν από ομάδα μελών στρατού των Νοτίων** 24/12/1976: Βόμβα (ΕΣΟΠ) σε γραφεία ΚΚΕ 24/12/1980: Βόμβα στο μπαρ «Bopys» που συχνάζουν Βορειοαμερικανοί και σε τέσσερα αυτοκίνητα Βορειοαμερικανών (Γλυφάδα) 25/12/1989: Η 17Ν αφαιρεί πυρομαχικά από το στρατόπεδο Συκουρίου Λάρισας 25/12/1989: Εκτέλεση Νικολάι Τσαουσέσκου και συζύγου του (Ρουμανία).

Σκουπίστε, ψηφίστε, τελειώσατε

«Αν το 1 δισ. ευρώ δεν εκταμιευθεί πριν από την 1-1-2016, επιστρέφει στον ESM και μετά πρέπει οι χώρες να ξαναπάνε στα κοινοβούλιά τους». Αφήστε που «το ποσό πρέπει να εκταμιευθεί μέχρι τέλος της εβδομάδος, γιατί μετά κλείνει η Κομισιόν» για τις γιορτές. Αυτή ήταν η επιχειρηματολογία του Τσακαλώτου για τη fast track διαδικασία με την οποία συζητήθηκε και ψηφίστηκε στη Βουλή και το νέο πολυνομοσχέδιο με τα προαπαιτούμενα.

Και γιατί δεν έκαναν τη διαπραγμάτευση με την τρόικα μια βδομάδα πριν, ώστε να υπάρχει χρόνος για μια κανονική κοινοβουλευτική διαδικασία; Πώς γίνεται και δεν έχουν ψηφίσει **ούτε ένα** μνημονιακό νομοσχέδιο χωρίς την κατεπείγουσα διαδικασία; Θα ήταν αστείο και να το συζητήσουμε. Αυτό γίνεται σκόπιμα, για να διευκολύνεται ο λόχος της κυβερνητικής πλειοψηφίας να υπερψηφίσει χωρίς πολλά-πολλά. Ταυτόχρονα, εξυπηρετείται και ο στόχος του «σκοταδιού», με τη βοήθεια των αστικών ΜΜΕ. Ο ελληνικός λαός δεν προλαβαίνει να πληροφορηθεί καν τι προβλέπουν αυτά τα νομοσχέδια, που έρχονται το ένα μετά το άλλο, λες και πρόκειται για ριπές πολυβόλου.

Το τελευταίο πολυνομοσχέδιο κατατέθηκε στη Βουλή το Σάββατο το βράδυ. Τη Δευτέρα «συζητήθηκε» στις αρμόδιες Επιτροπές και την Τρίτη «συζητήθηκε» και ψηφίστηκε στην Ολομέλεια. Αν συγκρίνει κανένας τον όγκο των κοινοβουλευτικών πρακτικών με τον όγκο των τοποθετήσεων που έχουν κάνει στο παρελθόν μόνο τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ για ζητήματα όπως το πούλημα των «κόκκινων» δανείων, η ιδιωτικοποίηση του ΑΔΜΗΕ και το ενιαίο μισθολόγιο των εργαζόμενων στο δημόσιο, θα καταλάβει ότι η κοινοβουλευτική διαδικασία ήταν σκέτη κοροϊδία. Μια διαδικασία τυπικής διεκπεραίωσης ενός καθήκοντος.

Οταν ο ΣΥΡΙΖΑ βρισκόταν στην αντιπολίτευση και έφερναν κάποιο μνημονιακό νομοσχέδιο με τη διαδικασία του κατεπείγοντος οι προηγούμενες κυβερνήσεις, οι βουλευτές του χειροκροτούσαν μανιωδώς τον Π. Λαφαζάνη που κατήγγειλε «κοινοβουλευτικό πραξικόπημα» και «κουρέλιασμα του συντάγματος». Τώρα, ο Λαφαζάνης δεν είναι καν βουλευτής και ο συριζαίικος λόχος έχει εγκαταλείψει τις ντροπούλες και χειροκροτεί ξεδιάντροπα τον Τσακαλώτο (άλλος σφόδρα... αντιμνημονιακός του παρελθόντος αυτός), όταν επικαλείται τα πιο κάλπικα επιχειρήματα.

Στις ενστάσεις της αντιπολίτευσης για την κατεπείγουσα διαδικασία ανέλαβε να απαντήσει ο πρόεδρος της Βουλής Ν. Βούτσης, που είπε ότι «ουδείς είναι ευτυχής όταν γίνονται τόσο συντετμημένες διαδικασίες και ιδιαίτερα όταν οι Βουλευτές δεν έχουν και καιρό να μελετήσουν. Γιατί αυτό είναι το πιο σοβαρό θέμα. Διότι αναρτήθηκε το Σάββατο το βράδυ, εχθές έγιναν οι Επιτροπές κλπ.». Ομως -κατέληξε- το νομοσχέδιο έπρεπε να ψηφιστεί μέχρι τις 8 το βράδυ της Τρίτης «διότι υπάρχουν διαδικασίες» (στις Βρυξέλλες εννοούσε). Οταν δε ο Λοβέρδος αντέδρασε σ' αυτό, ζητώντας περισσότερο χρόνο συζήτησης, πετάχτηκε ο λοχίας της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ Σ. Φάμελλος και ζήτησε από τον πρόεδρο του σώματος «να μας προφυλάξετε από τον κ. Λοβέρδο». Κι όταν πήρε το λόγο για να τοποθετηθεί για το κατεπείγον εκείνο που βρήκε να πει ήταν ότι «δυστυχώς, οι συνάδελφοι της αντιπολίτευσης μεταφέρουν μέσα στο Κοινοβούλιο τα άγχη και τα προβλήματα της εσωκομματικής τους αντιπαράθεσης»! Για να καταλήξει ως εξής: «Παρακαλώ να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία με βάση το δεκάωρο και να σταματήσει το θέατρο και οι θεατρινισμοί από την αντιπολίτευση, που δεν έχουν καμία ουσιαστική βάση». Σε τέτοιο σημείο εξαχρείωσης έχουν φτάσει.

Βεβαίως, η κοινοβουλευτική παράσταση είχε... πόνο. Τον πόνο του υπουργού Σπίρτζη που βασανίζεται. Αλλά δεν τα παρατάει. «Ούτε θα το "ράψουμε" ούτε θα παραιτηθούμε» βροντοφώναξε, απαντώντας στις επιθέσεις που είχε δεχτεί για τη δήλωσή του ότι υπέγραψε με πόνο το ξεπούλημα των περιφεριακών αεροδρομίων. Και έκλεισε ηρωικά, όπως ταιριάζει σ' έναν πρώην πασόκο και νυν συριζαίο «άνθρωπο της αγοράς»: «Δεν διαπραγματευόμαστε τη χώρα μας αλλά για τη χώρα μας. Δεν διαπραγματευόμαστε τον λαό μας αλλά για τον λαό μας. Υπογράφουμε με πόνο ψυχής εκείνα που εσείς με χαρά δώσατε, αγνοώντας αλαζονικά και επιδεικτικά την ελληνική κοινωνία και προσβάλλοντας τον ελληνικό λαό. Δεν είμαστε ίδιοι και δεν θα γίνουμε ποτέ ίδιοι».

Δεν είναι, όμως, ο Σπίρτζης που μπορεί ν' αντιπροσωπεύσει τον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτός είναι σώγαμπρος. Τον κοινοβουλευτικό ΣΥΡΙΖΑ τον αντιπροσώπευσε ο Φάμελλος, «αριστερός» αναντάμ παπαντάμ. Θαυμάστε θράσος: «Στη σημερινή Ολομέλεια συνεχίζουμε με ένα ακόμα νομοσχέδιο την επίπονη προσπάθεια που έχουμε αναλάβει να κρατήσουμε τη χώρα όρθια, μετά την πολυεπίπεδη χρεοκοπία στην οποία την καταδίκασε το παλαιό πολιτικό σύστημα (...) για εμάς πρωτεύον είναι να συνεχίσουμε το έργο που έχουμε αναλάβει προς όφελος των πολιτών, της κοινωνίας, των οικονομικών παραγωγών, των νέων και κύρια έναντι των πληττόμενων κοινωνικών στρωμάτων (...) καταφέρνουμε όχι μόνο να ανταποκριθούμε σε έναν δύσκολο συμβιβασμό, αλλά ταυτόχρονα τον τροποποιούμε συνεχώς προς το όφελος της κοινωνίας. Γιατί, ακόμα και στα πολύ δύσκολα, όπως ήταν τα «κόκκινα» δάνεια και οι τράπεζες, καταφέραμε να έχουμε επιτυχίες (...) είχαμε τη δυνατότητα, είχαμε, αν θέλετε, τη δύναμη και την τόλμη, την κοινωνική δύναμη αλλά και τη δημοκρατική κοινωνική αναφορά να αναγνωρίσουμε και να υλοποιήσουμε έναν συμβιβασμό προς όφελος της χώρας».

Οι υπουργοί δεν τολμούν να τα πουν αυτά. Ούτε οι πλέον αλαζόνες. Τα λέει ο Φάμελλος, ευελπιστώντας ότι θα εκτιμηθούν αρμοδίως και θα δει κι αυτός τον εαυτό του μέλος της κυβέρνησης κάποια στιγμή. Κι αποτελεί σήμα κατατεθέν της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ. Η οποία συνήθισε πια στο ρόλο της και ψηφίζει και με τα δυο χέρια ό,τι φέρνει η κυβέρνηση. Και με κατεπείγουσες διαδικασίες για να μην κρατήσει πολύ ο... πόνος. Φρόντισε, άλλωστε, ο Τσίπρας να κάνει το κατάλληλο «μασάζ». Και την κεντρική επιτροπή συγκάλεσε και τους βουλευτές δέχεται κατά ομάδες σε αρμένικες βίζιτες στο Μαξίμου. Εδώ που έχουν φτάσει, μία είναι η συγκολλητική ουσία που τους κρατάει: η νομή της εξουσίας. Οσοι δεν αντέχουν ίσως ακολουθήσουν το δρόμο του Γαβρίλου.

Παράλληλη απάτη και κοροϊδία

«Παράλληλο πρόγραμμα: Τα δικά μας προαπαιτούμενα» διατυμπάνιζε η «Αυγή» με το κυριακάτικο φύλλο της. Ουδέποτε έλειψε το θράσος από τους συριζαίους. Αν μη τι άλλο, θα έπρεπε να είναι λιγότερο σεμνοί και όχι να διαφημίζουν σαν «παράλληλο πρόγραμμα» την επανάληψη μιας σειράς ρυθμίσεων για τη συνέχιση των φιλανθρωπικών προγραμμάτων για την αντιμετώπιση της πιο ακραίας φτώχειας.

Το περιβόητο νομοσχέδιο που υποτίθεται ότι υλοποιεί το «παράλληλο πρόγραμμα» του ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα πολυνομοσχέδιο-κουρελού, που έχει απ' όλα. Κι όταν λέμε απ' όλα δεν αναφερόμαστε μόνο στις φιλανθρωπικού χαρακτήρα ρυθμίσεις, που επαναλαμβάνονται, αλλά και σε φωτογραφικές και ρουσφετολογικές διατάξεις και σε ό,τι είχαν στα συρτάρια τους τα υπουργεία και έπρεπε να τα περάσουν με συνοπτικές διαδικασίες. Γι' αυτό και ζήτησαν να ψηφιστεί και αυτό με τη διαδικασία του επείγοντος, γεγονός που προκάλεσε τη θεαματική αποχώρηση της μνημονιακής αντιπολίτευσης που θέλησε να χαλάσει λίγο τη φιέστα που προσπαθεί να στήσει η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Για τα φιλανθρωπικού χαρακτήρα μέτρα, με το αστείο κόστος (αν σκεφτούμε τον όγκο των χαρατσιών που πέφτουν στις πλάτες του ελληνικού λαού) δεν υπάρχει τίποτα καινούργιο. Απλά επεκτείνονται χρονικά. Δίπλα σ' αυτά, όμως, έχουμε και τη θέσπιση της λεπτομερούς καταγραφής από την ΗΔΙΚΑ όλων των προνοιακών επιδομάτων, που είναι ο προάγγελος για την κατάργησή τους και τη συγκεντροποίηση όλων αυτών των επιδομάτων (μαζί και του ΕΚΑΣ) στο φιλοδώρημα του «ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος» (που ως αντιπολίτευση ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε μετά βδελυγμίας).

Εχουμε την ιατρική περίθαλψη για όλο τον πληθυσμό (που την είχε θεσπίσει και το ΠΑΣΟΚ) και την ίδια στιγμή έχουμε τη λειτουργία του νοσοκομείου της Σαντορίνης από την Ανώνυμη Εταιρία Μονάδων Υγείας, με καθαρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, που αποσκοπεί στη δημιουργία ενός «πιλότου» για τη μελλοντική λειτουργία όλων των κρατικών νοσοκομείων. Εχουμε την κατάργηση του «ιδιώνυμου» για τις μαθητικές καταλήψεις, αλλά έχουμε και την παράδοση των Κέντρων Μεταναστών στις ΜΚΟ. Κι έχουμε και τη δημιουργία επιτροπής για την αναμόρφωση του «Καλλικράτη», χωρίς να έχει προηγηθεί καμιά συζήτηση για την κατεύθυνση των αλλαγών.

Μπορεί οι συριζοανελίστες βουλευτές να θέλουν «κάτι» για να το επιδείξουν στους ψηφοφόρους τους, όμως αυτό το πολυνομοσχέδιο-κουρελού δε φτάνει ούτε για κολατσιό. Ητημένοι μπορεί να υπάρχουν στο λαό, ηλίθιοι όμως όχι.

ΥΓ: Τη λύση έδωσε τελικά η τρόικα. Θυμωμένη που η κυβέρνηση δεν έθεσε υπόψη της το πολυνομοσχέδιο, όπως προβλέπει το Μνημόνιο, την ανάγκασε να το αποσύρει και να το ξαναφέρει αφού πρώτα περάσει από έλεγχο και έγκριση.

Ετοιμο για «κυβέρνηση συνεργασίας» το Ποτάμι

Με μια θεαματική κωλοτούμπα ο Σταύρος Θεοδωράκης αποδέχεται τώρα αυτό που μέχρι πριν από μερικές μέρες απέρριπτε μετά βδελυγμίας: τη συμμετοχή του σε μια κυβέρνηση συνεργασίας που θα προκύψει από την παρούσα Βουλή. «Εμείς δεν έχουμε καμία αντίρρηση και το έχουμε πει χωρίς κανένα κόμπλεξ, ότι το Ποτάμι θέλει να κυβερνήσει, κάνει κυβερνητικές προτάσεις, καθώς είναι προς το συμφέρον της χώρας», είπε ο Θεοδωράκης στο ραδιοφωνικό σταθμό «Πρακτορείο FM», απαντώντας σε ερώτηση για το αν το Ποτάμι είναι διατεθειμένο να πάρει μέρος σε κυβέρνηση συνεργασίας.

Φυσικά, δεν παρέλειψε να πει και τα καθιερωμένα, που πρέπει να λέγονται σ' αυτές τις περιπτώσεις: «Δεν πάμε για να συνεργαστούμε απλώς και μόνο για να μπούμε σε κάποιο υπουργείο. Θα πάμε, όταν πρέπει να πάμε, εάν έχουμε τις προϋποθέσεις για να αλλάξουμε τη χώρα, να μην υπάρχουν αυτά τα επαναλαμβανόμενα μικρά λάθη, τα οποία κρατούν τη χώρα δέσμια. Πρέπει να γίνει με κανόνες, αλλιώς θα το είχαμε κάνει από τον Φλεβάρη, όταν είχαμε αναδειχθεί τρίτη πολιτικά δημοκρατική δύναμη και είχαμε προσκληθεί να μετέχουμε σε ένα πείραμα και τους είχαμε πει τότε ότι το πείραμά σας δεν είναι στη σωστή κατεύθυνση, είναι ατελέσφορο και δεν συνεργαστήκαμε».

Εμείς δε θυμόμαστε να τους είχε κάνει καμιά πρόταση συνεργασίας ο Τσίπρας τον περασμένο Φλεβάρη. Αντίθετα, θυμόμαστε τον Θεοδωράκη να σκούζει, επειδή ο Τσίπρας προτίμησε τον Καμμένο και όχι αυτόν. Τον θυμόμαστε, επίσης, αμέσως μετά το εκλογικό πατατράκ του Ποταμιού τον περασμένο Σεπτέμβρη, να δηλώνει πως δεν πρόκειται σε καμιά περίπτωση να συνεργαστεί με τον ΣΥΡΙΖΑ, ακόμα και στην περίπτωση που ο Τσίπρας θελήσει να στηριχτεί σ' ένα σχήμα με το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι. Τώρα, τον βλέπουμε όχι μόνο να κάνει την κωλοτούμπα, αλλά και να προβλέπει ότι μέσα στο 2016 θα έχουμε εξελίξεις και να λέει με νόημα: «*Η κυβέρνηση χρειάζεται μια καινούρια νομιμοποίηση. Οχι νομιμοποίηση από τις εκλογές. Μία μεγαλύτερη κοινοβουλευτική βάση, που πιθανόν θα δώσει και μεγαλύτερη κοινωνική βάση. Το πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα η κυβέρνηση δεν είναι η μικρή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, αλλά ότι δεν έχει τη δυναμική, τους ανθρώπους τις λογικές πειστικές λύσεις απέναντι στην πλειοψηφία του πληθυσμού*».

Προφανώς, είναι η πίεση από το εσωτερικό του Ποταμιού (ομάδα Λυκούδη και άλλοι) και από τα «αφεντικά» που αναγκάζουν τον Θεοδωράκη να κάνει την κωλοτούμπα και να δηλώνει πλέον διαθέσιμος για συγκυβέρνηση με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, χωρίς να θέτει τον όρο αυτή η συγκυβέρνηση να είναι οικουμενική. Το παρασκήνιο δουλεύει στο φουλ και ο Θεοδωράκης τρέχει να προλάβει τον Λεβέντη!

Κριτική από τα δεξιά!

Κριτική στο ΠΑΣΟΚ και στο Ποτάμι ότι δεν παραδειγματίζονται από τους ομοϊδεάτες τους στην Ευρώπη, που έστω και σε αυτές τις συνθήκες «προσπαθούν να διορθώσουν τα τεράστια λάθη τους απέναντι στη χώρα και την ελληνική κυβέρνηση», άσκησε ο γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ Π. Ρήγας από το βήμα της ΚΕ του κυβερνώντος κόμματος.

Σε πολλούς αυτή η κριτική ίσως φανεί παράδοξη. Το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι φέρονται σε αντιπαράθεση με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, η οποία έχει μετανοήσει και προσπαθεί να διορθώσει τα λάθη της; Ποια είναι αυτή η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία; Τα κόμματα που εκπροσωπούν σε κυβερνητικό επίπεδο ο Ολάντ, ο Ρέντσι, ο Γκάμπριελ, ο Φάιμαν. 'Η μήπως και Ντεϊσελμπλούμ, γιατί και αυτός στέλεχος σοσιαλδημοκρατικού κόμματος είναι; Και σε τι συνίσταται η υποτιθέμενη αλλαγή στάσης της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας; Διαφοροποιήθηκε οποιοδήποτε απ' αυτά τα κόμματα από τη γερμανική χριστοανοδημοκρατία; Αναφερόμαστε στα ουσιαστικά ζητήματα πολιτικής και όχι στο στιλ. Ποτέ και σε τίποτα. Είναι χαρακτηριστική η στάση τους την περίοδο του δημοψηφίσματος, όταν όλοι μαζί «πυροβολούσαν» τον Τσίπρα, χωρίς να διαφοροποιούνται σε τίποτα από τη Μέρκελ και τον Σόιμπλε.

Στη συνέχεια ήρθε η αλλαγή στο στιλ. Οταν ο Ολάντ με τον Ρέντσι παρίσταναν τους ψυχοπονιάρηδες, ο Σόιμπλε δεν είχε κανένα πρόβλημα να παίξει το ρόλο του «κακού». Στο τέλος όλοι μαζί επέβαλαν στον Τσίπρα το περιεχόμενο της τρίτης μνημονιακής συμφωνίας. Επομένως, όταν ο γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ αναφέρεται σε στροφή της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας και σε έμπρακτη αυτοκριτική της, έχει κατά νου μόνο την πολιτική στήριξη που οι σοσιαλδημοκράτες ηγέτες προσφέρουν στον Τσίπρα και την κυβέρνησή του (την ίδια στήριξη, βέβαια, πρόσφερε απλόχερα πριν τις εκλογές του Σεπτέμβρη και η Μέρκελ). Η από τα δεξιά κριτική στο ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι, λοιπόν, στο όνομα της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας, έχει ως στόχο να σύρει αυτά τα κόμματα σε στήριξη της κυβέρνησης Τσίπρα, αν αυτό χρειαστεί.

Διάσκεψη για το κλίμα

Ενα ακόμα ευχολόγιο

Τι νόημα έχει μία διάσκεψη όταν οι αποφάσεις της δεν έχουν **κανέναν δεσμευτικό χαρακτήρα** για τους συμμετέχοντες, οι οποίοι μπορούν ανενόχλητοι να αποσυρθούν από τη συμφωνία μετά από τρία χρόνια χωρίς να τρέχει τίποτα; Το φιάσκο γίνεται ακόμα πιο κραυγαλέο όταν ο στόχος της διάσκεψης γίνεται μεν αποδεκτός από όλα της τα μέλη, ωστόσο δεν λαμβάνεται κανένα πρακτικό μέτρο για να επιτευχθεί. Απλά παραπέμπεται στο μέλλον να αποφασίσει κάθε χώρα για το τι θα κάνει, **σε εθελοντική πάντα βάση**, προκειμένου να συμβάλει στο στόχο. Ο λόγος φυσικά για την πολυδιαφημισμένη «ιστορική» Διάσκεψη για το Κλίμα που έληξε την προηγούμενη Παρασκευή στο Παρίσι. Την θεωρούν «ιστορική» γιατί επιτεύχθηκε συμφωνία από 190 κράτη κι όχι γιατί έθεσε κάποιες βάσεις για την αντιμετώπιση της περιβαλλοντικής καταστροφής. Η μόνη κοινά αποδεκτή βάση ήταν η αναγνώριση ότι θα πρέπει να μην αυξηθεί η θερμοκρασία του πλανήτη πάνω από δύο βαθμούς Κελσίου από τα προ βιομηχανικά επίπεδα (μέχρι σήμερα έχει ανέβει γύρω στους 0.85 βαθμούς).

Ολόκληρη η συμφωνία, την οποία μπορεί κανείς να διαβάσει στην ιστοσελίδα του ΟΗΕ (http://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/l09r01.pdf) είναι ένα απέραντο ευχολόγιο. Ευχολόγιο για τη μείωση των εκπομπών ρύπων (χωρίς να τίθεται κανένα συγκεκριμένο νούμερο), ευχολόγιο για την οικονομική βοήθεια των 100 δισ. δολαρίων προς τις λεγόμενες αναπτυσσόμενες χώρες, ευχολόγιο για τη διαφάνεια, ευχολόγιο για τη διακρατική επιστημονική συνεργασία προκειμένου να μειωθούν οι ρύποι! **Δεν προβλέπεται ούτε καν αποζημίωση για τις χώρες που θα πληγούν από φυσικές καταστροφές λόγω της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη!** Ούτε λόγος φυσικά να γίνεται για την περίφημη decarbonization δηλαδή την απαγκίστρωση από τα ορυκτά καύσιμα του άνθρακα (πρώτα απ' όλα το πετρέλαιο), που συμπεριλαμβανόταν υποκριτικά στο προσχέδιο της συμφωνίας και είχε αναφερθεί σαν στόχος (μέχρι το τέλος του αιώνα!) στη διάσκεψη του G7 τον περασμένο Ιούνη. Στο τελικό κείμενο της συμφωνίας **αφαιρέθηκε εντελώς κάθε αναφορά σε αυτή, όπως αφαιρέθηκαν και κάποιοι πιο μετρήσιμοι στόχοι** για μείωση των ρύπων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου πάνω από 40% σε σχέση με τα επίπεδα του 2010, μέχρι το 2050.

Πώς θα γίνει τότε η μείωση των ρύπων και η αποφυγή της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη; Η κάθε χώρα θα θέσει ένα στόχο μείωσης των εκπομπών στο πλαίσιο των δυνατοτήτων της και θα κάνουμε όλοι το... σταυρό μας να τον εφαρμόσει. Αν αλλάξει γνώμη, μπορεί να φύγει μετά από τρία χρόνια, αλλά κι αν δεν τον πετύχει δεν υπάρχει κανένα πρακτικό μέτρο για να την αναγκάσει να είναι συνεπής με τους στόχους που η ίδια έθεσε!

Ακόμα κι αυτό το ευχολόγιο θα χρειαστεί χρόνο για να επικυρωθεί. Από τις 22 Απρίλη του 2016 μέχρι τις 21 Απρίλη του 2017, το αρχηγείο του ΟΗΕ θα περιμένει τους εκπροσώπους των χωρών να καταθέσουν τις υπογραφές τους. Αν πέσουν υπογραφές από τουλάχιστον 55 χώρες, οι οποίες θα ευθύνονται για το 55% των ρύπων του θερμοκηπίου, τότε η συμφωνία που επιτεύχθηκε θα τεθεί σε ισχύ.

Η πρώτη εκτίμηση της συλλογικής προόδου προς την επίτευξη του στόχου για συγκράτηση της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη θα γίνει στη διάσκεψη του 2023. Τότε είναι που θα μάθουμε το αποτέλεσμα της... νεκροψίας, γιατί δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο στόχος της ανακοπής της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη δεν πρόκειται να επιτευχθεί όσο θα υπάρχει καπιταλισμός. Ο λόγος είναι καθαρά οικονομικός, αφού η προστασία του περιβάλλοντος προσκρούει στους σιδερένιους νόμους του καπιταλισμού, που δεν σταματά να ρυπαίνει προκειμένου να μην μειώσει τα κέρδη των καπιταλιστών. Οταν μάλιστα βρίσκεται σε κρίση, γίνεται ακόμα πιο αδίστακτος...

Δεξιά στροφή, με στραπάτσο Σαρκοζί

Στις εκλογές 101 διαμερισμάτων, που έγιναν τον περασμένο Μάρτη, η γαλλική Δεξιά κατόρθωσε να αποσπάσει στο δεύτερο γύρο το 45% των ψήφων. Ο δεύτερος γύρος των περιφερειακών εκλογών της περασμένης Κυριακής επισφράγισε πιο καθαρά τη δεξιά στροφή του εκλογικού σώματος. Η «Ενωση της Δεξιάς» (Union de la Droite), στην οποία συμμετέχει το κόμμα του Σαρκοζί (που πρόσφατα μετονομάστηκε σε «Ρεπουμπλικανοί»), και το Εθνικό Μέτωπο (ΕΜ) της Λεπέν απέσπασαν το 67% των ψήφων (40% η πρώτη και 27% το δεύτερο), με την αποχή να μειώνεται αισθητά τόσο σε σχέση με τον πρώτο γύρο (από 50.1% έπεσε στο 41.6%) όσο και σε σχέση με το δεύτερο γύρο των εκλογών των διαμερισμάτων, που η αποχή ήταν 50%. Αυτό οφείλεται στη συσπείρωση των ψηφοφόρων απέναντι στον κίνδυνο της κατάκτησης περιφερειών από το ΕΜ.

Ετσι, οι φασίστες του Εθνικού Μετώπου έφαγαν... χυλόπιτα, αδυνατώντας να κερδίσουν έστω και μία από τις 13 περιφέρειες, παρά το γεγονός ότι οι λίστες τους απέσπασαν 6.8 εκατομμύρια ψήφους, δηλαδή γύρω στις 800 χιλιάδες παραπάνω από τον πρώτο γύρο (http://elections.interieur.gouv.fr/regionales-2015/FE.html). Δεν κατόρθωσαν να κερδίσουν γιατί το «δημοκρατικό τόξο» συνασπίστηκε, παρά την αντίθετη στάση του Σαρκοζί, που επέλεξε να παίξει «σκληρά» απέναντι στην «αριστερά», αρνούμενος να συνεργαστεί ή να αποσύρει υποψηφίους προκειμένου να ανακοπεί η άνοδος του Εθνικού Μετώπου.

Ομως, η επικράτηση της δεξιάς συμμαχίας έγινε χάρη στην απόσυρση των υποψηφίων του «σοσιαλιστικού» κόμματος σε δύο περιφέρειες που το ΕΜ είχε «σκοράρει» στον πρώτο γύρο. Ο Σαρκοζί έπαιξε και έχασε, με αποτέλεσμα να αναγκαστεί να δηλώσει ότι «χρειαζόμαστε νέα ομάδα», ενώ αναμένεται η παράδοση της ηγεσίας του κόμματος στη Ναταλί Κοσιουσκό-Μοριζέ, που είναι το νούμερο δύο στο κόμμα.

Οι «μπράβοι» της ΕΕ αναλαμβάνουν το κυνηγητό των μεταναστών

«*Ωστόσο, η προσφυγική κρίση έχει εκθέσει δύο σημαντικά προβλήματα με τις υφιστάμενες υποδομές. Αυτό γίνεται επειδή η ανάπτυξη των μέσων της Υπηρεσίας βασίζεται πρώτα απ' όλα στην θέληση των κρατών μελών να στείλουν πόρους στα εξωτερικά σύνορα σε μία συγκεκριμένη στιγμή και χρόνο και δεύτερον στην επίσημη αίτηση ενός συνοριακού κράτους μέλους. Η υποδομή και τα καθήκοντα της νέας Ευρωπαϊκής Συνοριακής Ακτοφυλακής σχεδιάστηκαν να αντιμετωπίσουν και τα δύο ζητήματα*». Το απόσπασμα είναι από το τελευταίο σχέδιο της Κομισιόν για το προσφυγικό. Στόχος είναι πλέον η συγκρότηση της Ευρώπης – φρούριο. Πώς; Με τη **δυνατότητα παρέμβασης της συνοριακής αστυνομίας της ΕΕ (FRONTEX) ακόμα και χωρίς την έγκριση του κράτους μέλους!**

Το δελτίο Τύπου της Κομισιόν υπογραμμίζει ξεκάθαρα ότι θα επιτρέπεται πλέον στη νέα συνοριακή αστυνομία να παρεμβαίνει και **να αποστέλλει ευρωπαϊκές ομάδες συνοριοφυλάκων και ακτοφυλάκων, ώστε να εξασφαλίζεται ότι αναλαμβάνεται επιτόπια δράση, ακόμη και όταν ένα κράτος μέλος δεν είναι σε θέση ή δεν επιθυμεί να λάβει τα αναγκαία μέτρα. Η πρόταση της Κομισιόν χαιρετίστηκε και από την ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου** που συγκλίθηκε το απόγευμα της περασμένης Τρίτης.

Ορισμένες από τις δικαιολογίες που επικαλέστηκε η Κομισιόν για να στηρίξει αυτή της την απόφαση ήταν η αδυναμία των ελληνικών Αρχών να παράσχουν τους συνοριοφύλακες που απαιτούνταν στα σύνορα (αντί για 743 διέθεσαν 447) και η αδυναμία από ορισμένα κράτη μέλη να συγκροτήσουν τους απαραίτητους μηχανισμούς επέμβασης στα σύνορα.

Η δικαιολογία είναι βέβαια αστεία. Στην πραγματικότητα, εκείνο που θέλουν να σταματήσουν είναι τα «στραβά μάτια» που κάνουν οι χώρες πρώτης υποδοχής προσφύγων και μεταναστών, όπως η Ελλάδα και η Ιταλία, αφήνοντας ανοιχτές τις εξόδους που οδηγούν προς την κεντρική και βόρεια Ευρώπη. Πέρα όμως από τον ασφυκτικό έλεγχο των εξωτερικών συνόρων, η Ευρώπη-φρούριο θα πρέπει να ελέγχει αυστηρότερα τους ίδιους τους πολίτες της. Ετσι, θεσπίζονται υποχρεωτικοί **συστηματικοί έλεγχοι των πολιτών της ΕΕ** στα εξωτερικά χερσαία, θαλάσσια και εναέρια σύνορα. Οι έλεγχοι θα γίνονται με τη χρήση βάσεων δεδομένων, όπως το σύστημα πληροφοριών Σένγκεν (SIS), η βάση δεδομένων της Ιντερπόλ για κλαπέντα και απωλεσθέντα ταξιδιωτικά έγγραφα και συναφή εθνικά συστήματα, για να εξακριβώνεται ότι τα πρόσωπα που μπαίνουν στην ΕΕ δεν συνιστούν απειλή για τη δημόσια τάξη και την εσωτερική ασφάλεια!

Επίσης, η πρόταση ενισχύει την ανάγκη **να εξακριβώνονται τα βιομετρικά αναγνωριστικά στοιχεία στα διαβατήρια των πολιτών της ΕΕ** σε περίπτωση αμφιβολιών σχετικά με τη γνησιότητα του διαβατηρίου ή τη νομιμότητα του κατόχου. Σύμφωνα με το δελτίο Τύπου της Κομισιόν, οι έλεγχοι θα είναι πλέον **υποχρεωτικοί και κατά την έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ενωση**.

Οσο περνάει ο καιρός, γίνεται όλο και πιο φανερό τι εστί Ευρώπη-φρούριο, όχι μόνο για τους μετανάστες, αλλά και για τους ίδιους της τους λαούς. Οσο όμως υπάρχουν λαοί που καταδικάζονται στην απόλυτη εξαθλίωση, η Ευρώπη-φρούριο θα παραβιάζεται από τις ορδές των εξαθλιωμένων που βρίσκουν τρόπους να περάσουν και από τις πιο δύσκολες διαβάσεις για να βρουν μια θέση στον «ευρωπαϊκό ήλιο». Το μόνο που μένει είναι η σκλήρυνση της καταστολής και η δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης (τέτοια είναι τα hotspots) όπου θα στοιβάζουν τους μετανάστες σαν τα ζώα, με στόχο να αποδεχτούν τον... οικειοθελή επαναπατρισμό τους.

Υπάρχει, βέβαια, και το Ευρωκοινοβούλιο. Το αποσμητικό στην τουαλέτα της ιμπεριαλιστικής ΕΕ. Το οποίο στη συνεδρίασή του στις 16 Δεκέμβρη εξέφρασε... ανησυχίες για τις συνθήκες κράτησης και υποδοχής των προσφύγων. «Κανείς δεν πρέπει ποτέ να κρατείται για το λόγο και μόνο ότι είναι πρόσφυγας και αιτείται άσυλο, δήλωσαν οι ευρωβουλευτές σε μια συζήτηση στην ολομέλεια την Τετάρτη το βράδυ. Η υποβολή αίτησης για άσυλο αποτελεί βασικό ανθρώπινο δικαίωμα και η κράτηση μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο ως έσχατο μέτρο, υπογράμμισαν οι ευρωβουλευτές». Αυτά αναφέρει η ανακοίνωση Τύπου, που σημειώνει επίσης ότι «αρκετοί επέκριναν τις δηλώσεις του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Ντόναλντ Τουσκ σχετικά με τις κρατήσεις μεταναστών για διάστημα έως και 18 μηνών προκειμένου να πραγματοποιείται ο πλήρης έλεγχός τους».

Αυτά είναι για πολιτική κατανάλωση. Μόνο η πιο σκληρή καταστολή μπορεί να πετύχει μια σχετική ανάσχεση (ανάσχεση, όχι εξαφάνιση) του μεταναστευτικού ρεύματος. Αυτό το ξέρουν καλά, το έχουν εφαρμόσει στο παρελθόν και σύντομα θα δούμε στη χώρα μας να αναβιώνουν οι πολιτικές Χρυσοχοΐδη και Δένδια ενάντια στους μετανάστες.

Ολο και πιο πολύπλοκη η κατάσταση στη Συρία

Στις 9 Δεκέμβρη ολοκληρώθηκε η διήμερη διάσκεψη που πραγματοποιήθηκε στην πρωτεύουσα της Σαουδικής Αραβίας Ριάντ με τη συμμετοχή περίπου 100 εκπροσώπων πολιτικών και ένοπλων ομάδων της αντιπολίτευσης στο καθεστώς Ασαντ, με στόχο να συμφωνήσουν στη συγκρότηση μιας αντιπροσωπίας που θα εκπροσωπεί την αντιπολίτευση στις διαπραγματεύσεις με τη συριακή κυβέρνηση και σε μια κοινή πλατφόρμα για τη μεταβατική περίοδο. Με βάση το πλαίσιο συμφωνίας στο οποίο κατέληξαν οι εκπρόσωποι 20 χωρών (ΗΠΑ, Ρωσία, Τουρκία, Σαουδική Αραβία, Ιράν και άλλες) τον περασμένο μήνα στη Βιέννη, οι συνομιλίες ανάμεσα στις δύο πλευρές προβλέπεται να αρχίσουν στις αρχές Γενάρη για το σχηματισμό μέσα σε έξι μήνες μεταβατικής κυβέρνησης, η οποία θα προχωρήσει σε «ελεύθερες και δίκαιες» εκλογές και στην εκπόνηση νέου συντάγματος μέσα σε 18 μήνες, αφήνοντας ανοιχτό το φλέγον ζήτημα Ασαντ.

Ανάμεσα σ' αυτούς που συμμετείχαν από την πολιτική αντιπολίτευση ήταν ο «Συριακός Εθνικός Συνασπισμός», με έδρα την Τουρκία και περιορισμένη πολιτική επιρροή στη Συρία, ο οποίος υποστηρίζεται από τη Δύση, μαστίζεται εξαρχής από εσωτερικές αντιθέσεις και ανταγωνισμούς για τις καρέκλες και υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να υπάρξει λύση χωρίς την άμεση παραίτηση του Ασαντ. Η «Εθνική Επιτροπή Συντονισμού για Δημοκρατική Αλλαγή», με έδρα τη Συρία, ανεκτή από το καθεστώς Ασαντ, η οποία υποστηρίζει τη συμμετοχή στις διαπραγματεύσεις με τη συριακή κυβέρνηση χωρίς προϋποθέσεις και την εφαρμογή του πλαισίου της Γενεύης. Και το «Συριακό Λαϊκό Μέτωπο για Αλλαγή και Ελευθερία», το οποίο υιοθετεί τη θέση της Ρωσίας, δηλαδή παραμονή του Ασαντ κατά τη μεταβατική περίοδο και ελεύθερες εκλογές, με συμμετοχή του Ασαντ και του κόμματος Μπάαθ, στις οποίες θα κριθεί η τύχη του.

Ανάμεσα στις ένοπλες ομάδες που συμμετείχαν στη συνάντηση του Ριάντ, εκτός από τον «Ελεύθερο Συριακό Στρατό», ήταν το Jaysh al-Islam και το Ahrar al-Sham, δύο από τις ισχυρότερες ένοπλες ομάδες. Το Ahrar al-Sham είναι στενός σύμμαχος με το Μέτωπο al-Nusra, παρακλάδι της Αλ-Κάιντα, και παράλληλα συνεργάζεται με άλλες ένοπλες ισλαμικές ομάδες. Κατά τη διάρκεια της συνάντησης του Ριάντ, εκπρόσωπος του Ahrar al-Sham κάλεσε για την ανατροπή του καθεστώτος Ασαντ με όλα τα στηρίγματα και τα σύμβολά του, την παραπομπή τους σε δίκη και τη διάλυση του στρατού και της Ασφάλειας.

Από τη συνάντηση αποκλείστηκαν το Μέτωπο al-Nusra και το ISIS, που έχουν χαρακτηριστεί τρομοκρατικές ομάδες. Αποκλείστηκαν όμως, προφανώς κατ' απαίτηση της Τουρκίας, και οι οργανώσεις των Κούρδων της Συρίας, το «Κόμμα Δημοκρατικής Ενωσης (PYD)» και η πολιτοφυλακή «Δυνάμεις Λαϊκής Προστασίας (YPG), η ισχυρότερη και πιο αξιόμαχη δύναμη που έχει απελευθερώσει, με την υποστήριξη αμερικάνικων αεροπορικών βομβαρδισμών, το Κομπάνι

και άλλες πόλεις και χωριά στη βορειοανατολική Συρία από το Ισλαμικό Κράτος. Η τελευταία αποτελεί επίσης τον κορμό σε μια συμμαχία με μικρότερες ένοπλες ομάδες αράβων και ασσυρίων χριστιανών, τις «Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις (SDF)», που υποστηρίζεται από τις ΗΠΑ και πολεμά το ISIS, η οποία επίσης αποκλείστηκε από τη συνάντηση του Ριάντ. Οι οργανώσεις αυτές κάλεσαν διήμερη συνάντηση για το μέλλον της Συρίας στις 8 -9 Δεκέμβρη στη βόρεια επαρχία Χασάκα, ενώ εκπρόσωπος του «Κόμματος Δημοκρατικής Ενωσης (PYD)» δήλωσε: «Δεν μας ενδιαφέρει το αποτέλεσμα της διάσκεψης του Ριάντ και θα ενεργούμε σαν να μην έγινε ποτέ. Κανείς, όποιος κι αν είναι, δεν μπορεί να μας επιβάλλει μια απόφαση στην οποία δεν συμμετείχαμε».

Αποτέλεσμα της σοβαρής διάστασης απόψεων των συμμετεχόντων στη διάσκεψη του Ριάντ και των αλληλοσυγκρουόμενων συμφερόντων που εκφράζουν ήταν να καταλήξουν σε μια ανακοίνωση αρχών ως βάση για τη συμμετοχή στις διαπραγματεύσεις με τη συριακή κυβέρνηση καθώς και στη συγκρότηση μιας 34μελούς Γραμματείας που θα επιβλέπει τις διαπραγματεύσεις και θα επιλέξει την ομάδα που θα εκπροσωπεί την αντιπολίτευση στις διαπραγματεύσεις. Η ανακοίνωση αρχών καλεί για ένα πλουραλιστικό και ανοιχτό σε όλους καθεστώς, που δεν θα κάνει διακρίσεις με βάση τη θρησκεία και την εθνική καταγωγή, στο οποίο ο Ασαντ και οι συνεργάτες του δεν θα έχουν κανένα ρόλο κατά τη μεταβατική περίοδο. Μέχρι τώρα, η πλειοψηφία της αντιπολίτευσης έθετε ως όρο πριν από οποιαδήποτε διαπραγμάτευση την παραίτηση του Ασαντ. Τώρα, αποδέχονται να παραμείνει μέχρι το σχηματισμό της μεταβατικής κυβέρνησης. Αποδέχονται επίσης τη διατήρηση του κρατικού μηχανισμού και κάνουν λόγο μόνο για αναδόμηση των δυνάμεων Ασφάλειας.

Η διάσκεψη των Κούρδων της Συρίας που πραγματοποιήθηκε τις ίδιες μέρες στην επαρχία Χασάκα αποφάσισε την ίδρυση του Συριακού Δημοκρατικού Συμβουλίου, ως πολιτική πτέρυγα της συμμαχίας των «Συριακών Δημοκρατικών Δυνάμεων», το οποίο καλεί για «μια αποκεντρωμένη, δημοκρατική και πλουραλιστική Συρία, που θα αναγνωρίζει τα δικαιώματα των μειονοτήτων και των γυναικών». Στο ζήτημα Ασαντ, το Συριακό Δημοκρατικό Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ο Ασαντ είναι μέρος και του προβλήματος και της λύσης και ότι μπορεί να μπει τέρμα στον πόλεμο μέσω διαπραγματεύσεων με το καθεστώς, με μια μεταβατική περίοδο, δημοκρατικές εκλογές και ένα νέο σύνταγμα που θα κατοχυρώνει τα δικαιώματα των Κούρδων.

Λίγες μέρες μετά τη διάσκεψη του Ριάντ, στις 15 Δεκέμβρη, η σαουδαραβική μοναρχία ανακοίνωσε τη δημιουργία μιας «ισλαμικής στρατιωτικής συμμαχίας» 34 μουσουλμανικών και αραβικών κρατών με στόχο να πολεμήσει την «τρομοκρατία». Στη συμμαχία αυτή συμμετέχουν οι περισσότερες χώρες του Αραβικού Συνδέσμου, η Τουρκία και ένας αριθμός μουσουλμανικών χωρών από την Αφρική και την Ασία (όπως η Νιγηρία, το Σουδάν, η Μαυριτανία, το Τσαντ, η Σομαλία, το Μάλι, το Πακιστάν, το Μπαγκλαντές, η Μαλαισία κ. ά). Επικεφαλής της συμμαχίας θα είναι η Σαουδική Αραβία και το κέντρο συντονισμού των επιχειρήσεων θα βρίσκεται στο Ριάντ. Από τη συμμαχία αποκλείστηκαν το Ιράν, η Συρία και το Ιράκ. Με άλλα λόγια, πρόκειται για μια συμμαχία σουνιτικών μουσουλμανικών χωρών. Σύμφωνα με δηλώσεις του 30χρονου γιου του σαουδάραβα βασιλιά Σαλμάν και υπουργού Αμυνας, Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν, η συμμαχία θα πολεμήσει όχι μόνο το Ισλαμικό Κράτος αλλά κάθε «τρομοκρατική» ομάδα και οργάνωση που αποτελεί απειλή για τα κράτη μέλη της συμμαχίας, σε συνεργασία με τους άλλους εταίρους. Με τη διαφορά ότι ούτε για τη δομή και τον τρόπο λειτουργίας ούτε για το ρόλο ακριβώς που θα κληθεί να παίξει η συμμαχία αυτή δόθηκαν στοιχεία. Γι αυτό και τα κίνητρα πίσω από την κίνηση αυτή της σαουδαραβικής μοναρχίας είναι, όπως φαίνεται, πρωτίστως πολιτικά σ' αυτή τη φάση. Με την κίνηση αυτή επιχειρεί να αποσείσει τις κατηγορίες που εκτοξεύονται εναντίον της ότι χρηματοδοτεί και υποστηρίζει διάφορες ακραίες ισλαμικές οργανώσεις, να εδραιώσει το ρόλο της ως ηγετική δύναμη στη Μέση Ανατολή, να ενισχύσει τη θέση της στον ανταγωνισμό της με το ιρανικό καθεστώς και να απομονώσει το Ιράν. Ταυτόχρονα, είναι βέβαιο ότι, αν χρειαστεί και έχει τη δυνατότητα, θα χρησιμοποιήσει στρατεύματα από χώρες της συμμαχίας αυτής, όπως για παράδειγμα στην Υεμένη όπου εδώ και 9 μήνες μια μίνι αραβική συμμαχία υπό τη Σαουδική Αραβία έχει παγιδευτεί πολεμώντας τους αντάρτες Χούτι και τους συμμάχους τους.

Στο σκηνικό αυτό πρέπει να προστεθεί η πίεση που συνεχίζει να ασκεί η Ρωσία σε διπλωματικό και στρατιωτικό επίπεδο, με αποδέκτη όχι μόνο την κυβέρνηση Ερντογάν αλλά και τους εταίρους της, το Λευκό Οίκο και τις μοναρχίες του Κόλπου, οι οποίες στηρίζουν τις ένοπλες ισλαμικές ομάδες και επιμένουν στην άμεση απομάκρυνση Ασαντ. Η στρατιωτική εμπλοκή στη Συρία, μετά τη Γαλλία, της Βρετανίας με αεροπορικούς βομβαρδισμούς εναντίον του ISIS και της Γερμανίας με 1.200 στρατιώτες, αναγνωριστικά αεροσκάφη και μια φρεγάτα σε ρόλο υποστήριξης. Οι δηλητηριώδεις αναφορές ή οι ανοιχτές πλέον επιθέσεις από διάφορες δυτικές πηγές εναντίον της κυβέρνησης Ερντογάν για συνεργασία στο λαθρεμπόριο πετρελαίου με το Ισλαμικό Κράτος, με πιο πρόσφατη την καταγγελία του ιρακινού πρωθυπουργού Χαϊντέρ αλ-Αμπάντι κατά τη διάρκεια της επίσκεψης στη Βαγδάτη του γερμανού υπουργού Εξωτερικών στις 7 Δεκέμβρη. Η ανοιχτή επίθεση εναντίον της Σαουδικής Αραβίας από τη γερμανική κυβέρνηση διά στόματος του αντικαγκελάριου Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, ο οποίος κάλεσε τη σαουδαραβική μοναρχία να σταματήσει τη χρηματοδότηση των ακραίων ισλαμιστών. «Τζαμιά Ουαχάμπι –δήλωσε- σ' όλο τον κόσμο χρηματοδοτούνται από τη Σαουδική Αραβία. Στη Γερμανία, πολλοί επικίνδυνοι ισλαμιστές προέρχονται απ' αυτές τις κοινότητες. Ο ριζοσπαστικός φονταμενταλισμός, ο οποίος διαδίδεται από τα σαλαφιστικά τζαμιά δεν είναι λιγότερο επικίνδυνος από τον ακροδεξιό εξτρεμισμό». Και ο επικεφαλής της κοινοβουλευτικής ομάδας των γερμανών σοσιαλδημοκρατών Τόμας Οπερμαν προχώρησε ακόμη παραπέρα κατηγορώντας τη Σαουδική Αραβία ότι ο Ουαχαμπισμός πρόσφερε ιδεολογία στους τζιχαντιστές του Ισλαμικού Κράτους και συνέβαλε στη ριζοσπαστικοποίηση μετριοπαθών. Είχε προηγηθεί η διαρροή στο περιοδικό « Spiegel» μιας έκθεσης της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Ασφάλειας της Γερμανίας (BND), η οποία, μεταξύ άλλων, προειδοποιεί για τον παρεμβατικό και αποσταθεροποιητικό ρόλο της εξωτερικής πολιτικής της σαουδαραβικής μοναρχίας στη Μέση Ανατολή μετά την άνοδο στο θρόνο τον περασμένο Γενάρη του βασιλιά Σαλμάν, ο οποίος μαζί με το γιο του, τον πρίγκιπα Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν, τον οποίο έχει διορίσει υπουργό Αμυνας, φιλοδοξούν να γίνουν «οι κυρίαρχοι ηγεμόνες του αραβικού κόσμου». Παρόλο που η γερμανική κυβέρνηση πήρε αποστάσεις από την έκθεση χαρακτηρίζοντας τη Σαουδική Αραβία ως ένα πολύ σοβαρό παράγοντα για την επίλυση των προβλημάτων στη Μέση Ανατολή, οι δηλώσεις των προαναφερόμενων κορυφαίων γερμανών αξιωματούχων συμπλέουν με την έκθεση.

Το επόμενο επεισόδιο σε διπλωματικό επίπεδο είναι η συνάντηση της Νέας Υόρκης στις 18 Δεκέμβρη για να καθοριστούν τα επόμενα βήματα στη διαδικασία των διαπραγματεύσεων. Είχε προηγηθεί η επίσκεψη του αμερικάνου υπουργού Εξωτερικών Τζον Κέρι στη Μόσχα στις 14 Δεκέμβρη, ο οποίος σε συνέντευξή του μέσα στο Κρεμλίνο δήλωσε ότι «οι ΗΠΑ και οι εταίροι τους δεν επιδιώκουν την αποκαλούμενη αλλαγή του καθεστώτος όπως αυτή είναι γνωστή στη Συρία», προσθέτοντας αμέσως μετά ότι ο Μπασάρ Ασαντ «δεν έχει καμιά πιθανότητα να παραμείνει ηγέτης της χώρας στο μέλλον». Με άλλα λόγια, παραμένει στη θέση του κατά τη μεταβατική περίοδο. Τα υπόλοιπα θα εξαρτηθούν φυσικά από το συσχετισμό δυνάμεων που θα διαμορφωθεί στην πορεία. Το βέβαιο είναι ότι η επίτευξη κάποιας πολιτικής λύσης έχει πολύ δρόμο ακόμη, καθώς η κατάσταση γίνεται όλο και πιο πολύπλοκη και απρόβλεπτη στη Συρία, όπου οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που εμπλέκονται ενεργούν η καθεμιά για την πάρτη της (η Γερμανία και η Γαλλία φαίνεται να κρατούν κάποιες αποστάσεις από τις ΗΠΑ και να προσεγγίζουν περισσότερο σε κάποιες θέσεις τη Ρωσία), ενώ οι περιφερειακές δυνάμεις, όπως η Τουρκία και η Σαουδική Αραβία, προσπαθούν να διατηρήσουν ή να ενισχύουν την επιρροή τους.

Οργιο αστυνομικής βαρβαρότητας στις ΗΠΑ

Περισσότεροι από τρεις άνθρωποι δολοφονούνται καθημερινά από αστυνομικές σφαίρες στις ΗΠΑ. Αυτό αναφέρει η βρετανική εφημερίδα «Γκάρντιαν» (http://www.theguardian.com/us-news/ng-interactive/2015/jun/01/the-counted-police-killings-us-database#) που έχει φτιάξει βάση δεδομένων με όλες τις δολοφονίες πολιτών από μπάτσους.

Την περασμένη Κυριακή, ήταν η σειρά ενός άντρα από το Οκλαντ να γίνει ο χιλιοστός άνθρωπος που δολοφονήθηκε από την αστυνομία στις ΗΠΑ το 2015, και ο 183ος που σκοτώνεται στην Καλιφόρνια, την πολιτεία με τις περισσότερες δολοφονίες πολιτών από αστυνομικούς. Η δικαιολογία της δολοφονίας ήταν ένα όπλο-ρέπλικα, που λέγεται ότι κρατούσε ο άντρας, του οποίου το όνομα δεν έγινε γνωστό.

Πριν από μερικές εβδομάδες, εκτελέστηκε εν ψυχρώ με 16 σφαίρες ένας 17χρονος αφροαμερικανός, ο οποίος θεωρήθηκε «επικίνδυνος» από τους μπάτσους που τον σημάδευαν. Το βίντεο της δολοφονίας του αναρτήθηκε στο διαδίκτυο (https://www.youtube.com/watch?v=1Zz03rvyhlk) προκαλώντας παγκόσμια αγανάκτηση. Ακόμα και ο Ομπάμα δήλωσε «βαθιά ενοχλημένος» από το περιστατικό.

Ολα αυτά όμως δεν έχουν καμία σημασία. Οι δολοφονίες συνεχίζονται η μία μετά την άλλη, ταυτόχρονα με τις ταπεινώσεις ακόμα και σε ανήλικα παιδιά (κεφαλοκλείδωμα μαθήτριας λυκείου στη Βόρεια Καρολίνα από μπάτσο μέσα στην τάξη, βίαιη ακινητοποίηση 14χρονης σε πισίνα του Τέξας κτλ). Μετά από τη δολοφονία του 18χρονου αφροαμερικανού Μάικλ Μπράουν, που έγινε τον Αύγουστο του 2014 στο Φέργκιουσον, και την απαλλαγή του μπάτσου δολοφόνου, η αστυνομική καταστολή έχει οργιάσει. Γιατί να μην το κάνει, αφού πέρα από τα «δακρύβρεχτα» λογάκια του Ομπάμα και της παρέας του οι μπάτσοι χαίρουν πλήρους ασυλίας για το «θεάρεστο» έργο τους;

στο ψαχνό

Ας μην αμφιβάλλουμε

«Καθώς το πρόγραμμα προχωράει -επειδή είναι ένα τριετές πρόγραμμα-, δεν μπορεί να αποκλείσει κανείς την πιθανότητα ενός συμπληρωματικού μνημονίου κάποια στιγμή στο μέλλον. Αυτό έγινε και σε άλλα προγράμματα. Αλλά δεν θα το συνέδεα άμεσα με τους όρους για το χρέος, που συνδέονται με τη σειρά τους με την πρώτη αξιολόγηση».

Ο αντιπρόεδρος της Κομισιόν Β. Ντομπρόβσκις, δεξί χέρι του Γιούνκερ, είναι ο πρώτος αξιωματούχος των ιμπεριαλιστών δανειστών που κάνει λόγο για τέταρτο Μνημόνιο.

«Τσουρουφλισμένο» από αυτή τη δήλωση, το επιτελείο του Μαξίμου προτίμησε να την αφήσει ασχολίαστη και ν' ασχοληθεί με άλλα σημεία των δηλώσεων Ντομπρόβσκις, τα οποία ερμήνευσε ως ευνοϊκά για την κυβέρνηση. Κι αυτή η στάση των Τσιπραίων λέει πολλά. Η εποχή που άνοιγαν μέτωπα αντιπαράθεσης με κοινοτικούς αξιωματούχους έχει παρέλθει ανεπιστρεπτί. Το τελευταίο κάζο, με τη δήθεν απαγκίστρωση από το ΔΝΤ τους δίδαξε να μην παριστάνουν τους μάγκες, γιατί οι δανειστές δεν ανέχονται πλέον ούτε τις κουβέντες που λέγονται για εσωτερική κατανάλωση στην Ελλάδα.

Στην πραγματικότητα, αυτό που είπε ο Ντομπρόβσκις είναι μια κοινοτοπία. Οποιος έχει διαβάσει τη δανειακή σύμβαση του περασμένου καλοκαιριού γνωρίζει ότι έχει θεσπιστεί ο ασφυκτικός έλεγχος του ελληνικού κράτους μέχρι την αποπληρωμή των δανείων. Και το τρίτο Μνημόνιο γράφει στο προοίμιό του: *«Για την επιτυχία θα απαιτηθεί η συνεχής εφαρμογή των συμφωνημένων πολιτικών επί πολλά έτη»*, ξεκαθαρίζοντας ότι δεν πρόκειται για ένα έκτακτο πρόγραμμα μιας τριετίας, μετά την οποία θ' αρχίσουν ν' αποκαθίστανται οι κοινωνικές αδικίες, αλλά για ένα μακράς πνοής πρόγραμμα που έχει ως στόχο, από τη μια να κατοχυρώσει τη μετατροπή της Ελλάδας σε προτεκτοράτο των ιμπεριαλιστών δανειστών, με κυβερνήσεις-Κουΐσλινγκ που απλώς θα εκτελούν εντολές και θα διαχειρίζονται το λαό, και από την άλλη να βαθύνει την κινεζοποίηση του ελληνικού λαού, ώστε να δημιουργηθεί στην καρδιά της Ευρώπης ένα πρότυπο Ελεύθερης Οικονομικής Ζώνης, όπως ανοιχτά λένε πια οικονομολόγοι των ιμπεριαλιστικών κρατών.

Για παράγοντες σαν τον Ντομπρόβσκις όλ' αυτά είναι αυτονόητα. Αλλο αν στην Ελλάδα γίνεται η συνήθης παραμυθοσυζήτηση για έξοδο από τα Μνημόνια, ανάκτηση της ανεξαρτησίας και τα παρόμοια (που η κάθε μνημονιακή κυβέρνηση διανθίζει με το δικό της τρόπο).

Αυτονόητα θα πρέπει να γίνουν και για τον ελληνικό λαό. Η κινεζοποίηση ήρθε για να μείνει, όχι για να κάνει ένα σύντομο πέρασμα από τη ζωή μας. Ηδη, με το τρίτο Μνημόνιο των Τσιπροκαμμένων, πήγαμε στην οκταετία. Σχεδόν μια γενιά. Δεν έχει σημασία πώς θα ονομαστεί η συνέχεια. Αν θα ονομαστεί τέταρτο Μνημόνιο, διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος ή κάτι άλλο που θα σκαρφιστούν οι δανειστές. Σημασία έχει ότι η κινεζοποίηση θα συνεχιστεί, γιατί αυτό δεν είναι συμφέρον μόνο για τους δανειστές, αλλά και για τη ντόπια αστική τάξη.

Καπιταλιστική ανάπτυξη με κινεζοποίηση. Αυτό είναι το όραμα της ελληνικής αστικής τάξης και των ιμπεριαλιστών πατρώνων της. Ποιο είναι το όραμα της εργατικής τάξης; Αυτό είναι το ζήτημα. Κι αυτό είναι που θα «παιχτεί» σε κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο από τώρα και μετά. 'Η θα υπάρξει εγκλωβισμός σε νέα σάπια ιδεολογήματα ή θα υπάρξει απεγκλωβισμός απ' αυτά και κίνηση σε επαναστατική κατεύθυνση.

Αντιγράφουμε (διατηρώντας σύνταξη και ορθογραφία) από την ιστοσελίδα της ρυπαροφυλλάδας του Κουρή, απ' όπου και η φωτογραφία (αν επισκεφτείτε την ιστοσελίδα θα δείτε και άλλες απείρου κάλλους φωτογραφίες και βίντεο): «Ζεϊμπέκικο και μάλιστα... "βαρύ" χόρεψε η κοινοβουλευτική εκπρόσωπος, Ολγα Γεροβασίλη, στο νυχτερινό κέντρο που εμφανίζεται ο Γιώργος Μαργαρίτης και η Ραλία Χρηστίδου. Η κ. Γεροβασίλη βρέθηκε μαζί με την παρέα της στη μουσική σκηνή "Γραμμές" στο Γκάζι, και ούσα κεφάτη ανέβηκε στην πίστα να χορέψει όχι ένα , ούτε δύο αλλά... τρία ζεϊμπέκικα. Στο 3:10 του βίντεο που ακολουθεί, θα δείτε την κυβερνητική εκπρόσωπο να χορεύει το "Γεννήθηκες για την καταστροφή", τραγούδι σε στίχους και μουσική του Γρηγόρη Μπιθικώτση, αγκαλιάζει τον Γιώργο Μαργαρίτη και από κάτω να την ραίνουν με γαρίφαλα». Θυμίζουμε απλά ότι στους πασόκους χρειάστηκαν μερικά χρόνια μέχρι να ξαμοληθούν στις πίστες των σκυλάδικων («πολιτιστικά κέντρα» τα είχε ονομάσει ο Ευάγγελος Γιαννόπουλος) και να χοροπηδούν σαν αρκούδια παριστάνοντας τους χορευταράδες του ζεϊμπέκικου. Οι συριζαίοι άρχισαν νωρίς. Ισως επειδή έχουν συνειδητοποιήσει ότι η νομή της εξουσίας πλέον είναι εξαιρετικά σύντομη και δεν τους μένει πολύς καιρός.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Και πάλι δεύτεροι

Μιλώντας στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, ο Τσίπρας επανέλαβε τη γνωστή θεωρία που αναγορεύει το ζητούμενο σε δεδομένο. Εμείς είμαστε αριστερό κόμμα, η πολιτική μας έχει ταξικό πρόσημο και όσους ελιγμούς κι αν χρειαστεί να κάνουμε, η πολιτική μας θα εξακολουθήσει να έχει ταξικό πρόσημο. Επομένως, μείζον διακύβευμα για τον ελληνικό λαό είναι το αν θα παραμείνει ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία! «Γιατί μόνο έτσι θα καταφέρουμε να είμαστε χρήσιμοι για τις κοινωνικές τάξεις που επιδιώκουμε να εκπροσωπούμε, πράγμα που δεν ξεχνάμε ούτε στιγμή. Βρισκόμαστε εδώ, ακριβώς γιατί αυτοί μας έδωσαν εντολή να εκπροσωπήσουμε και να περιφρουρήσουμε τα δικαιώματά τους. Οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι αυτοαπασχολούμενοι και η νεολαία. Και όλες μας οι επιλογές και το στρατηγικό μας σχέδιο καθορίζεται απ' αυτή την πυξίδα. Τι θα ήταν καλύτερο και τι χειρότερο γι' αυτές τις κοινωνικές τάξεις που εκπροσωπούμε; Θα ήταν άραγε καλύτερη δήθεν ηρωική έφοδος στον ουρανό; Ή μια προσπάθεια βήμα το βήμα, να κερδίζουμε μικρές μάχες για να βγούμε στο ξέφωτο, και από εκεί, με καλύτερους όρους, να δημιουργήσουμε τις συνθήκες μιας ευρύτερης αναδιανομής και προστασίας των εργαζόμενων και των μικρών και μεσαίων στρωμάτων;».

Ακόμα και σ' αυτή τη φτηνιάρικη πολιτικάντικη επιχειρηματολογία, δεύτερος έρχεται ο Τσίπρας. Ο Ανδρέας Παπανδρέου χρειάστηκε πολύ λιγότερες λέξεις για να διατυπώσει το ίδιο ιδεολόγημα. Μίλησε για τη διάκριση ανάμεσα στο «επιθυμητό» και το «εφικτό». Γνωρίζουμε, πλέον, ότι εκείνο που έμεινε από τόσα χρόνια διακυβέρνησης ΠΑΣΟΚ ήταν το «εφικτό» και μάλιστα στη χειρότερη εκδοχή του. Γιατί να ισχύσει κάτι διαφορετικό για τον ΣΥΡΙΖΑ; Επειδή το λέει ο Τσίπρας; Μάλιστα, το ΠΑΣΟΚ των πρώτων χρόνων της κυβερνητικής του θητείας είχε τη δυνατότητα να πετάξει και πέντε ψίχουλα στους εργαζόμενους ή να κάνει κάποιες στοιχειώδεις αστικοδημοκρατικές μεταρρυθμίσεις. Ο ΣΥΡΙΖΑ ξεκίνησε από την αρχή με ένα Μνημόνιο που προστέθηκε στα δύο προηγούμενα Μνημόνια. Εχει, όμως, το θράσος να ζητά να τον εμπιστευτεί ο λαός με θεολογική πίστη: έτσι είναι, επειδή το λέει ο Τσίπρας!

Ο,τι φάμε, ό,τι πιούμε...

«Ο ρόλος του κόμματος δεν μπορεί να είναι ένας ρόλος παρακολουθητή των εξελίξεων. **Το κόμμα πρέπει να αποκτήσει ρόλο συνυπευθυνότητας και οργανικής σύνδεσης με την Κυβέρνηση**. Οχι για να γίνει κομμάτι του κράτους και συνδιαχειριστής της διαφθοράς και των πελατειακών δικτύων, όπως τα κόμματα του παλιού πολιτικού συστήματος. Αλλά για να διασφαλίσει τη διαμεσολάβηση της Κυβέρνησης με την ίδια την κοινωνία».

Τι κρατάει ο έξυπνος συριζαίος απ' όσα είπε στην ΚΕ του κόμματος ο Τσίπρας για τη σχέση κόμματος-κυβέρνησης; Αυτά που βάλαμε με έντονα γράμματα. Σε ελεύθερη μετάφραση η συνυπευθυνότητα και η οργανική σύνδεση του κόμματος με την κυβέρνηση σημαίνουν: βουρ στον κουβά με το μέλι. Επειδή δεν ξέρουμε πόσο θα μείνουμε στην εξουσία, ορμάτε ακολουθώντας το γνωστό δόγμα: ό,τι φάμε, ό,τι πιούμε κι ό,τι (το υπόλοιπο δεν γράφεται). Οποιος πιστεύει το αντίθετο δεν έχει παρά να θυμηθεί την ιστορία του ΠΑΣΟΚ. Εκείνου του ΠΑΣΟΚ που αποτελεί πρότυπο του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν έχει παρά να θυμηθεί την... ιστορική φράση του Α. Παπανδρέου για ένα μεγαλοστέλεχος κρατικής επιχείρησης που τσίμπησε μια τεράστια μίζα: Είπαμε, να κάνει ένα δωράκι στον εαυτό του, όχι όμως και πεντακόσια εκατομμύρια (σε δραχμές ήταν το ποσό και γνωστό το στέλεχος για το οποίο ειπώθηκε αυτή η φράση)!

Γιατί στο ντούκου;

Μπορείτε να φανταστείτε τι θα γινόταν αν είχαμε κυβέρνηση ΓΑΠ ή Σαμαρά και οι μπάτσοι συλλάμβαναν προληπτικά φωτορεπόρτερ και δημοσιογράφους για να μην καταγράψουν τη βίαιη «σκούπα» στην Ειδομένη; Ακόμα θα συζητούσαμε για το γεγονός. Οι δε δημοσιογραφικές ενώσεις θα είχαν ανεβεί στα κεραμίδια, καταγγέλλοντας τη φίμωση του Τύπου. Οι καταγγελίες για χούντα θα έδιναν και θα έπαιρναν. Το γεγονός, όμως, πέρασε σχεδόν στο ντούκου. Μια καταγγελία του σωματείου των φωτορεπόρτερ, μια τυπική ανακοίνωση της ΠΟΕΣΥ με κα-

Σύμβολα εξουσίας

Ευτυχώς που υπάρχουν οι μπάτσοι. Οι μπάτσοι που με την ηλιθιότητα και τη στρατοκρατική λογική που τους διακρίνει οργάνωσαν ολόκληρη επιχείρηση για να συλλάβουν τον ανθρωπάκο που πουλούσε κάστανα χωρίς άδεια στη Θεσσαλονίκη. Διότι μας έδωσαν ένα λαμπρό παράδειγμα του τι σημαίνει αστική εξουσία.

Δε φαντάστηκαν τι αισθήματα θα προκαλούσε στον ελληνικό λαό αυτή η κίνησή τους. Φρόντισαν, όμως, τα αστικά ΜΜΕ να «παγώσουν» τη σκέψη, ενσωματώνοντας αυτά την αγανάκτηση και την οργή. Εβγαλαν το άχτι τους ραδιοφωνιτζήδες και τηλεορατζήδες. Ετσι που οι εργαζόμενοι να γίνουν παθητικοί δέκτες των δικών τους μηνυμάτων και καταναλωτές του θεάματος που αυτοί σέρβιραν. Για τα όργανα της ανάλγητης εξουσίας, που δε σκέφτονται, δεν ξεφεύγουν από τη γραφειοκρατική αντίληψη κτλ. κτλ.

Περνώντας από την αρχική αγανάκτηση στη μελαγχολία, λόγω της κυριαρχίας του πρόστυχου μιντιακού λόγου, καταλήξαμε στη σκέψη πως για να έχουν ουσία οι πολιτικές αποκαλύψεις θα πρέπει να εντάσσονται σ' έναν λόγο ανταγωνιστικό προς τον κυρίαρχο, σ' έναν λόγο που αποσκοπεί στην οργάνωση της ταξικής αντίστασης. Αλλιώς, ο κυρίαρχος λόγος θα είναι σε θέση να «καταπίνει» τα πάντα και να τα σερβίρει ως ανώδυνο θέαμα εκτόνωσης.

θυστέρηση 24 ωρών, κάποια σχόλια στον Τύπο και τα ραδιόφωνα και την επόμενη μέρα σιγή.

Η σιωπή γίνεται ακόμα πιο εκκωφαντική καθώς δεν υπήρξε μόνο η προληπτική σύλληψη των φωτορεπόρτερ και δημοσιογράφων, αλλά και μια ακόμα πιο προκλητική ανακοίνωση της μπατσαρίας, που έλεγε πως «λόγω της ιδιαιτερότητας της επιχείρησης προκρίθηκε η μη παρουσία εκπροσώπων των ΜΜΕ, προκειμένου να διασφαλιστεί η προστασία τους από ενδεχόμενες προκλήσεις και εντάσεις ή απειλητικές και επιθετικές συμπεριφορές»! Είχαν το θράσος να γράψουν αυτά τα πράγματα αναφερόμενοι σε επαγγελματίες που καλύπτουν όχι μόνο συγκρούσεις μεταξύ διαδηλωτών και αστυνομίας, αλλά και πολέμους. Κάνοντας ένα βήμα παραπέρα, η αστυνομική ανακοίνωση ανέφερε ότι στο Τμήμα όπου τους είχαν μαντρώσει, στη διάθεση των δημοσιογράφων ήταν ο προϊστάμενος του Γραφείου Ενημέρωσης της Αστυνομίας!

Την επόμενη φορά να γράφουν και τα ρεπορτάζ και να τα στέλνουν έτοιμα. Θα είναι μια ακόμη συνεισφορά του ΣΥΡΙΖΑ.

Μαγαζάτορες σε ξένα μαγαζιά

Ο «χαμηλών τόνων» Ιερώνυμος, καλός φίλος του Τσίπρα, του Φίλη και άλλων κυβερνητικών στελεχών, δήλωσε ότι είναι δικαίωμα του καθένα να επιλέγει τον τρόπο που θα ταφεί, να επιλέγει ακόμα και την καύση που αντίκειται στη διδασκαλία της Ορθόδοξης Εκκλησίας, όμως τα αποτεφρωτήρια δεν μπορούν να λειτουργήσουν εντός των κοιμητηρίων.

Τα κοιμητήρια, όμως, δεν είναι μαγαζιά των παπάδων, αλλά μαγαζιά των δήμων. Το ορίζει ρητά και κατηγορηματικά ο σχετικός Αναγκαστικός Νόμος της χούντας (ΑΝ 582/1968, «Περί δημοτικών και κοινοτικών κοιμητηρίων», ΦΕΚ 225Α, 28.9.1968): *«Η ίδρυσις και συντήρησις κοιμητηρίων (νεκροταφείων) ανήκει εις την αποκλειστικήν αρμοδιότητα των δήμων και κοινοτήτων»* (άρθ. 1, παρ. 1). *«Τα κοιμητήρια είναι προωρισμένα διά τον εντός αυτών ενταφιασμόν παντός νεκρού, ασχέτως θρησκεύματος ή εθνικότητας. Οι δήμοι και αι κοινότητες υποχρεούνται όπως παραχωρούν εντός των ανηκόντων εις αυτούς κοιμητηρίων, χώρον διά τον ενταφιασμόν παντός θανόντος δημότου ή μη και παντός άλλου εν τη περιφερεία των θανόντος ανθρώπου, ανεξαρτήτως αν ο θανών ήτο ημεδαπός ή αλλοδαπός χριστιανός ή μη. Διά τον ενταφιασμόν των μη ορθοδόξων ή των αλλοθρήσκων υποχρεούνται όπως κατόπιν συμφώνου γνώμης της οικείας Ιεράς Μητροπόλεως καθορίσωσιν ιδιαίτερον χώρον εντός του δημοτικού ή κοινοτικού κοιμητηρίου»* (άρθ. 6).

Να σταματήσει, λοιπόν, το κρυφτούλι με τους δεσποτάδες και να δημιουργήσουν οι δήμοι αποτεφρωτήρια (μια χαρά επιχείρηση θα είναι κι αυτά), αντί να αναγκάζουν οικογένειες να στέλνουν τους νεκρούς τους για αποτέφρωση στη Βουλγαρία. Οπως γίνονται πολιτικές κηδείες (και οι δεσποτάδες έχουν κάνει μόκο) έτσι πρέπει να τελειώσει και το ζήτημα της αποτέφρωσης. Οταν βγαίνει ο Ιερώνυμος και συμπεριφέρεται σαν να είναι ιδιοκτήτης των νεκροταφείων, είναι η κυβέρνηση που οφείλει να τον επαναφέρει στην τάξη.

Εκοψε τον άλυσο

Εκοψε τον άλυσο, όπως λέει μια λαϊκή έκφραση, ο Λεβέντης. Βλέποντας ότι τον έχουν καταστήσει κεντρικό πρόσωπο της πολιτικής σκηνής κι ότι καθημερινά τον καλούν σε ραδιόφωνα και τηλεοράσεις, θυμήθηκε τον παλιό καλό Λεβέντη των νυχτερινών ξεκαρδιστικών εκπομπών. Βγήκε, λοιπόν, στο πρωινάδικο του Παπαδάκη και τι δεν είπε. Καταρχάς, διεκδίκησε το υπουργείο Οικονομικών σε μια οικουμενική κυβέρνηση. Μετά έβγαλε τον Τσίπρα παιδάριο που δεν το παίρνουν σοβαρά στο εξωτερικό. Ενώ αυτός έχει τις άκρες του με τη γερμανική κυβέρνηση κι άμα θέλει ο Τσίπρας, μπορεί να τον πάρει μαζί του, να πάνε στη Μέρκελ στο Βερολίνο και να αλλάξουν την ατζέντα.

Ο Τσίπρας, πάντως, μόνο καλά λόγια είχε να πει για τον Λεβέντη στη συνέντευξή του στην ΕΡΤ. Τον εκτιμά, είπε, για το χιούμορ του, αλλά και γιατί είναι ένας πολιτικός που δικαιώθηκε μετά από πολλά χρόνια επιμονής! Επιβεβαίωσε έτσι την υποψία μας ότι είναι το προπαγανδιστικό επιτελείο του Μαξίμου που «πουσάρει» τον Λεβέντη στα φίλια ή απλώς υπάκουα ΜΜΕ.

Μπαράζ

Τι ήταν ν' ανοίξει «θέμα ΔΝΤ» το Τσιπραίικο; Μολονότι τα μάζεψαν εντός διημέρου, οι αξιωματούχοι των μηχανισμών της Ευρωένωσης συνεχίζουν το «πυρ ομαδόν», εξευτελίζοντας τους Τσιπραίους. «Δεν υπάρχει καμία πιθανότητα να κλείσει η πρώτη αξιολόγηση χωρίς το ΔΝΤ. Εχουμε σαφή μηνύματα από μερικά κράτη - μέλη, όπως η Φινλανδία, ότι τα κοινοβούλιά τους δεν θα συμφωνήσουν στο κλείσιμο εάν δεν είναι απολύτως βέβαια ότι το Ταμείο θα ενταχθεί στο πρόγραμμα», δήλωσε στην «Καθημερινή» ο Τόμας Βίζερ του EWG. «Η συμφωνία των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων του περασμένου Ιουλίου και η απόφαση του Γιούρογκρουπ του περασμένου Αυγούστου δηλώνουν ξεκάθαρα ότι το ΔΝΤ θα συμμετάσχει στο πρόγραμμα», δήλωσε στο «Βήμα» ο Κλάους Ρέγκλινγκ του ESM.

ZOOM

Απλώς εξουσιαστική κλίκα

Οταν το ΠΑΣΟΚ κέρδισε πανηγυρικά τις εκλογές και σχημάτισε την πρώτη κυβέρνησή του το 1981, είχε ήδη μια επταετία ορμητικής ανάπτυξης της επιρροής του στο επίπεδο των κοινωνικών οργανώσεων. Πλειοψηφούσε στα συνδικάτα του βιομηχανικού συνδικαλισμού, ανέβαζε συνεχώς την επιρροή του στα συνδικάτα του Δημοσίου και των ΔΕΚΟ, είχε κερδίσει πολιτικά τη φτωχή και τη μεσαία αγροτιά, είχε γίνει πρώτη δύναμη στο φοιτητικό συνδικαλισμό, είχε κερδίσει δήμους στα μεγάλα προλεταριακά κέντρα. Μιλώντας πολιτικά, είχε καταφέρει να μεταφέρει υπό την επιρροή του ευρύτατα εργατικά και μικροαστικά στρώματα (συρρικνώνοντας διαρκώς τη δύναμη του Περισσού), ενώ χαρακτηριστικό από πολιτική άποψη είναι το γεγονός ότι κατάφερε να απορροφήσει και σημαντικές δυνάμεις από τις διάσπαρτες ομαδοποιήσεις του μαοϊκού ρεύματος, που ήταν αναμφισβήτητα το πιο αριστερό ρεύμα τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης, όταν και γνώρισε τη μεγαλύτερη ανάπτυξή του.

Οταν ο ΣΥΡΙΖΑ άρχισε την ορμητική εκλογική του ανάπτυξη, από τα μέσα του 2011 και μετά, δε συγκέντρωνε κανένα απ' αυτά τα χαρακτηριστικά. Και δε βελτίωσε τις επιδόσεις του ούτε τα επόμενα χρόνια. Ετσι, είχαμε το φαινόμενο ο ΣΥΡΙΖΑ να φουσκώνει εκλογικά, αλλά στις λεγόμενες κοινωνικές οργανώσεις να μην σημειώνει καμιά άξια λόγου άνοδο, ενώ το ΠΑΣΟΚ να συρρικνώνεται εκλογικά και ταυτόχρονα η κάθε είδους συνδικαλιστική γραφειοκρατία του να διατηρεί σχεδόν αλώβητες τις δυνάμεις της. Μάλιστα, αυτή η αστικοποιημένη γραφειοκρατία σε πολύ μικρό βαθμό πέρασε στον ΣΥΡΙΖΑ, μην ακολουθώντας το δρόμο κάποιων μεσαίων στελεχών της παραδοσιακής σοσιαλδημοκρατίας που μεταπήδησαν στον ΣΥΡΙΖΑ.

Το φαινόμενο αυτό αποτελεί καταρχάς αδιάψευστο μάρτυρα της πλήρους γραφειοκρατικοποίησης των οργανώσεων που εξέφραζαν το κοινωνικό κίνημα στο συνδικαλιστικό επίπεδο και της πλήρους κοινοβουλευτικοποίησης των πολιτικών διαδικασιών. Αν η λεγόμενη Μεταπολίτευση χαρακτηρίστηκε από μια έκρηξη πολιτικοποίησης, που συνοδεύτηκε από συμμετοχή σε συλλογικές διαδικασίες (με κυρίαρχο το ρεφορμιστικό στοιχείο, βεβαίως), οι πολιτικές αλλαγές την περίοδο της κρίσης πιστοποίησαν απλώς το «τέλος της Μεταπολίτευσης», το οποίο είχε συντελεστεί αρκετά χρόνια πριν. Οι μαζικές συλλογικές διαδικασίες εξαφανίστηκαν, ο συνδικαλισμός κοινοβουλευτικοποιήθηκε πλήρως, οι συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες αστικοποιήθηκαν, οι εργαζόμενοι περιορίστηκαν στο ρόλο του ψηφοφόρου (είτε στα συνδικάτα, είτε στις τοπικές εκλογές, είτε στις βουλευτικές εκλογές).

Οι μαζικές κινητοποιήσεις των πρώτων χρόνων της κρίσης (διάρκειας περίπου μιας διετίας) έφεραν όλα αυτά τα χαρακτηριστικά. Για να μιλήσουμε με κοινωνιολογικούς όρους, αντιπροσώπευαν περισσότερο αθροίσματα ατομικοτήτων (σε μεγάλη κλίμακα), παρά εκδηλώσεις οργανωμένων συλλογικοτήτων (έστω και με την πιο χαλαρή μορφή οργάνωσης). Γι' αυτό και δεν κατάφεραν να έχουν τη διάρκεια και την ένταση παλαιότερων κινητοποιήσεων (της περιόδου του αγωνιστικού ρεφορμισμού) ή να ξεπεράσουν τα όρια που θέτει η αστική νομιμότητα. Είναι χαρακτηριστικές οι αντιλήψεις περί «μη βίας» που κυριάρχησαν στο κίνημα των «αγανακτισμένων», το πιο μαζικό κίνημα των τελευταίων χρόνων.

Το φαινόμενο ΣΥΡΙΖΑ είναι αποτέλεσμα αυτής της κοινωνικά και πολιτικά παρακμιακής κατάστασης. Μια αδίστακτη πολιτική κλίκα κατάφερε να πλασαριστεί μέσα σ' αυτό το χάος και να εκτιναχτεί από το ψυχοβγαλτικό «μπαίνω - δεν μπαίνω στη Βουλή» σε πρώτη κοινοβουλευτική δύναμη. Από την άνοιξη του 2012, που αναδείχτηκε σε αξιωματική αντιπολίτευση, μέχρι το Γενάρη του 2015, που σχημάτισε κυβέρνηση, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν κατάφερε ούτε το στόχο αύξησης των κομματικών του μελών, που η ηγεσία του έθεσε, να πιάσει, ούτε τις επιρροές του στο γραφειοκρατικοποιημένο συνδικαλιστικό κίνημα της εργατικής τάξης και της αγροτιάς να ανεβάσει (μετά την αποχώρηση των Λαφαζανικών και τη δημιουργία της ΛΑΕ, μάλιστα, έχασε και τα πλέον προβεβλημένα συνδικαλιστικά του στελέχη). Και βέβαια, αυτό που δεν κατάφερε την περίοδο της ορμητικής ανόδου του προς την εξουσία δεν υπάρχει περίπτωση να το καταφέρει από τώρα και μετά, που έχει η αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση, καθώς ο ΣΥΡΙΖΑ έχει στιγματιστεί ανεξίτηλα ως μνημονιακή δύναμη.

Εχουμε, δηλαδή, τη δημιουργία μιας κοινοβουλευτικής φούσκας. Της μεγάλης φούσκας, γιατί υπάρχουν και μικρότερες, όπως τα κόμματα του Καμμένου, του Θεοδωράκη, ακόμα και του Λεβέντη. Μιας φούσκας που όσο γρήγορα φούσκωσε τόσο γρήγορα μπορεί να ξεφουσκώσει (μολονότι αυτή η διαδικασία δεν μπορεί να προβλεφθεί ως προς τη χρονική της διάρκεια).

Η κλίκα που διοικεί τον ΣΥΡΙΖΑ, όμως, εμφανίζεται να έχει άλλη γνώμη. Θεωρεί ότι έχει ξεκινήσει μια διαδικασία που στο τέλος της έχει το... σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας, πρώτο βήμα για τον οποίο είναι η κατάκτηση της κυβερνητικής εξουσίας και επόμενο βήμα η κατάκτηση της πραγματικής εξουσίας. Οπως είπε ο Τσίπρας μιλώντας στην τελευταία σύνοδο της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, «είναι άλλο πράγμα η κυβέρνηση -και πλέον το γνωρίζουμε πολύ καλά, μετά από αρκετούς μήνες στη διακυβέρνηση του τόπου-, και άλλο η πολιτική εξουσία». Γι' αυτό έθεσε ως στόχο «να παίξει [ο ΣΥΡΙΖΑ] πρωταγωνιστικό ρόλο και στη διαμόρφωση και την μετατόπιση των κοινωνικών συσχετισμών. Γιατί οι κοινωνικοί συσχετισμοί, όπως εμείς γνωρίζουμε πολύ καλά στην Αριστερά, είναι το Α και το Ω στην προσπάθεια για τον μετασχηματισμό του κράτους και της οικονομίας». Οπως είπε, «πρέπει το κόμμα να έχει συνεχή και αυτόνομη παρουσία: Στα συνδικάτα και τις γειτονιές. Στα κινήματα και τους αγώνες. Στα καινοτόμα εγχειρήματα αλληλεγγύης και κοινωνικής οικονομίας. Στα σχολεία και στα Πανεπιστήμια. Στους χώρους δουλειάς. Ωστε να μπορεί να βρίσκεται εκεί όπου οι άνθρωποι δίνουν μάχες, η κοινωνία αγωνιά και μάχεται, ώστε να μπορεί να εξηγεί, να ενημερώνει αλλά και να ακούει. Να διδάσκει αλλά και να μαθαίνει».

Ακόμη και αν αγνοήσουμε την κατάσταση του οργανωμένου κοινωνικού κινήματος, που περιγράψαμε στην αρχή, απορεί κανείς πώς είναι δυνατόν ο κομματικός μηχανισμός του ΣΥΡΙΖΑ να πετύχει τώρα, που ως κυβέρνηση βαθαίνει την πολιτική των Μνημονίων, αυτό που δεν κατάφερε να πετύχει μέχρι πριν ένα χρόνο, όταν ένα μεγάλο κομμάτι (σχετικά το μεγαλύτερο) του ελληνικού λαού είχε εναποθέσει τις ελπίδες του σ' αυτό το κόμμα. Εκείνη την περίοδο ο ΣΥΡΙΖΑ έταζε στους πάντες τα πάντα, όμως το φούσκωμά του ήταν καθαρά εκλογικό. Σήμερα και στις μέρες που θ' ακολουθήσουν τι θα τάξει για να μπορέσει να διευρύνει την κοινωνική επιρροή του;

Αυτό που εύκολα μπορεί να σκεφτεί ακόμα και ένας αρχάριος της πολιτικής δεν μπορούν άραγε να το σκεφτούν αυτοί που απαρτίζουν την ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ; Υπάρχει περίπτωση αυτό το κράμα παλιών ευρωαναθεωρητών, ξεσκολισμένων πασόκων και νεότερων πολιτικών χίπστερ να πείθεται από τις παραμυθένιες οραματικές ενατενίσεις που τους παρουσιάζει ο Τσίπρας; Να πιστεύουν, δηλαδή, ότι θ' αλλάξουν βαθμιαία την Ελλάδα, οδηγώντας την στο δρόμο του... σοσιαλιστικού μετασχηματισμού; Ακόμα κι αν υπάρχουν αφελείς που τρέφονται με τέτοια παραμύθια, αυτοί θα είναι ελάχιστοι. Οι πολλοί (για να μην πούμε όλοι) ξεκινούν από το μόνο πραγματικό γεγονός που μπορεί να τους εμπνεύσει: το κόμμα μας είναι στην εξουσία κι αυτό πρέπει να μας αφορά όλους και όχι μόνο ένα μικρό κύκλο κυβερνητικών, παρακυβερνητικών και κρατικών στελεχών.

Επειδή αυτό το γνωρίζει καλά και η ηγετική κλίκα, ο Τσίπρας φρόντισε να τους στείλει κωδικοποιημένο (αλλά ευανάγνωστο) το μήνυμα, ότι όλοι θα έχουν μερίδιο από τη νομή της εξουσίας: «*Σε όλη αυτή την μεγάλη και ελπιδοφόρα αλλά ταυτόχρονα δύσκολη πορεία είναι ανάγκη το κόμμα μας να αναβαθμίσει την πολιτική παρουσία του και να κατοχυρώσει το ρόλο του. Και αυτός δεν μπορεί να είναι ένας ρόλος απλής παρακολούθησης του κυβερνητικού έργου και άσκησης κριτικής. Η κριτική είναι βεβαίως πάντοτε όχι απλώς καλοδεχούμενη, αλλά απαραίτητη. Ομως ο ρόλος του κόμματος δεν μπορεί να είναι ένας ρόλος παρακολουθητή των εξελίξεων.* ***Το κόμμα πρέπει να αποκτήσει ρόλο συνυπευθυνότητας και οργανικής σύνδεσης με την Κυβέρνηση***». Συμπλήρωσε, βέβαια, και τα καθιερωμένα: «Οχι για να γίνει κομμάτι του κράτους και συνδιαχειριστής της διαφθοράς και των πελατειακών δικτύων, όπως τα κόμματα του παλιού πολιτικού συστήματος. Αλλά για να διασφαλίσει τη διαμεσολάβηση της κυβέρνησης με την ίδια την κοινωνία. Με τις ανάγκες και τις προσδοκίες της κοινωνίας. Με τις βεβαιότητες και τις αμφιβολίες της κοινωνίας. Κυρίως, με τα κινήματα και τους θεσμούς της κοινωνίας».

Φυσικά, όλοι κράτησαν το μήνυμα ουσίας: κόμμα σε οργανική σύνδεση με την κυβέρνηση. Που σημαίνει βόλεμα ολόκληρης της εξουσιαστικής κλίκας, για να μπορέσει αυτή να παραμείνει ενωμένη και να παρατείνει τη νομή της εξουσίας.

Πέτρος Γιώτης

Κάλπικη διάψευση για την αύξηση σε 6.000 των ελάχιστων ημερών ασφάλισης

Ο Κατρούγκαλος δήλωσε σε ένα σάιτ ότι οι δανειστές δε ζήτησαν κατάργηση της 15ετίας για τη χορήγηση σύνταξης και αντικατάστασή της από την 20ετία (6.000 ένσημα), όπως είχαν γράψει **όλα** τα ελληνικά ΜΜΕ. Ποιος είχε κάνει τη διαρροή; Ο ίδιος ο Κατρούγκαλος. Δεν την έβγαλαν από την κωλότσεπή τους οι δημοσιογράφοι. Και γιατί τη διέψευσε; Προφανώς επειδή το απαίτησαν οι τροϊκανοί, οι οποίοι παρακολουθούν τα πάντα.

Και πώς του ήρθε του Κατρούγκαλου να κάνει διαρροή για 20ετία; Διότι το εφιαλτικό αυτό σενάριο υπάρχει στο τραπέζι από το 2012. Συγκεκριμένα, όταν ετοιμαζόταν το αντεργατικό-αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο που ψηφίστηκε το Νοέμβρη του 2012 (Νόμος 4093/2012), συζητήθηκε και το μέτρο της αύξησης του ελάχιστου ορίου ημερών ασφάλισης στα 20 πλήρη έτη. Κρίθηκε, όμως, πως δεν έπρεπε να προωθηθεί σε εκείνη τη συγκυρία, γιατί κύριος στόχος ήταν η αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης στα 67 χρόνια. Το κράτησαν καβάτζα για την επόμενη ανατροπή, αφού η αύξηση του ορίου ηλικίας στα 67 θα οδηγούσε (όπως και έγινε) σε ανακοπή του ρυθμού εξόδου στη σύνταξη. Στο ΙΚΑ, για παράδειγμα, ο ρυθμός εξόδου στη σύνταξη έπεσε κατά 40%!

Το θέμα επανήλθε το φθινόπωρο του 2014, όταν άρχισαν οι διαπραγματεύσεις με την τρόικα για την περιβόητη πέμπτη αξιολόγηση. Ο τότε υπουργός Ι. Βρούτσης έκανε διαρροές για την ανάγκη να αυξηθούν οι απαιτούμενες ελάχιστες ημέρες ασφάλισης από τις 4.500 στις 6.000. Γυρίζοντας από το Παρίσι το Νοέμβρη του 2014, όπου είχαν κάνει μια συνάντηση με την τρόικα (για να μην την κάνουν στην Ελλάδα), ο εκπροσωπών το ΠΑΣΟΚ Χ. Πρωτόπαπας δήλωσε σε ραδιοφωνικό σταθμό ότι με την τρόικα συμφώνησαν σε «παραμετρικές αλλαγές» στο ασφαλιστικό σύστημα, χωρίς να γίνει σαφής στο ποιες είναι αυτές οι αλλαγές. Ολος ο αστικός Τύπος, όμως, τροφοδοτημένος από τις διαρροές Βρούτση, περιλάμβανε στις παραμετρικές αλλαγές την αύξηση του ελάχιστου απαιτούμενου αριθμού ημερών ασφάλισης στις 6.000.

Επισήμως, το θέμα τέθηκε στο περιβόητο e-mail Χαρδούβελη, το οποίο διέρρευσε στην «Καθημερινή» στις αρχές Γενάρη του 2014. Ανάμεσα στα μέτρα που αποτελούσαν «το μάξιμουμ που μπορούμε να προσφέρουμε», όπως έγραφε ο Χαρδούβελης, ήταν και η αύξηση των ελάχιστων ημερών ασφάλισης για τη χορήγηση σύνταξης στις 6.000. Προβλεπόταν δε ότι για τους νεοεισερχόμενους στο ασφαλιστικό σύστημα που γεννήθηκαν μετά την 1.1.1975 (τους τότε σαραντάρηδες δηλαδή) η αύξηση θα γίνει σταδιακά. Στην πραγματικότητα, ελάχιστοι ήταν οι ασφαλισμένοι που το 2014 είχαν φτάσει στα 40 και δεν είχαν ούτε μια μέρα ασφάλισης. Το μέτρο ήταν γενικό: σύνταξη μόνο με 6.000 ένσημα.

Στη συζήτηση για τον κρατικό προϋπολογισμό του 2015, ο μεν Χαρδούβελης μίλησε για ασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις που «πιθανώς να είναι επώδυνες για ορισμένες επαγγελματικές ομάδες, ή κάποιες συντεχνίες», όμως ο Βρούτσης υπήρξε απροκάλυπτος: *«Δεύτερον, ο απαιτούμενος χρόνος εργασίας για τη λήψη κατώτατης σύνταξης. Γνωρίζετε ότι εργαζόμενοι με μόλις 15 χρόνια εργασία εξασφαλίζουν την κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ που σε αρκετές περιπτώσεις υπερκαλύπτει το ποσό της σύνταξης με 7.000 ημερομίσθια ακόμα και έως 10.000 ημερομίσθια για κατηγορίες χαμηλόμισθων εργαζομένων; Αυτό δεν αποτελεί μια μεγάλη στρέβλωση; Αυτό δεν είναι αδικία; Αυτό δεν οδηγεί κατευθείαν στην αδήλωτη και ανασφάλιστη εργασία, αμέσως μόλις συμπληρωθούν τα 4.500 ένσημα γιατί δεν συμφέρει να εργάζεται κάποιος περισσότερο;»*.

Σε απαντητικό e-mail της τρόικας, που διέρρευσε εκείνη την περίοδο σε ελληνική εφημερίδα, έμπαιναν τα εξής θέματα για την αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση:

« Δημιουργία ενός ασφαλιστικού φορέα και εναρμόνιση των κανόνων λειτουργίας όλων των ταμείων. Τα βήματα που προτείνονται είναι η δημιουργία κοινού διοικητικού φορέα και συγχώνευση ως το τέλος του χρόνου, θέσπιση κοινών υπηρεσιών μέχρι το Δεκέμβριο του 2015 και εναρμόνιση της βάσης εισφοράς με καταληκτική ημερομηνία το Δεκέμβρη του 2016.*

** Αλλαγή του τρόπου εφαρμογής των ποσοστών αναπλήρωσης των συντάξεων.*

** Κατάργηση όλων των ειδικών καθεστώτων που επιτρέπουν την πρόωρη συνταξιοδότηση πριν τα 62 έτη.*

** Κατάργηση των τμημάτων της σύνταξης που δεν ανταποκρίνονται στις καταβαλλόμενες εισφορές.*

** Κατάργηση της τριμερούς χρηματοδότησης των συντάξεων (βασική σύνταξη, ΕΚΑΣ και κατώτατη σύνταξη). Προτείνεται όσοι έχουν λιγότερα από 15 έτη ασφάλισης να λαμβάνουν το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα με την εφαρμογή εισοδηματικών και περιουσιακών στοιχείων, αλλά και την **επιβολή βασικής σύνταξης 360 ευρώ σε όσους έχουν συμπληρώσει τα 20 χρόνια ασφάλισης**.*

** Εισαγωγή ρήτρας μηδενικού ελλείμματος στις κυριότερες συντάξεις με την εφαρμογή βασικών παραμέτρων που θα συνδέονται με την μακροπρόθεσμη αναλογιστική ισορροπία του συστήματος. Την εφαρμογή συντελεστή βιωσιμότητας που θα επιτρέπει την αυτόματη αναπροσαρμογή των κύριων συντάξεων με βάση την πορεία των μισθών ή του ΑΕΠ.*

** Αύξηση των εισφορών για ασφαλισμένους στον ΟΓΑ ώστε να εναρμονιστεί με εκείνες των νέων ασφαλισμένων του ΟΑΕΕ.*

** Διεύρυνση και εκσυγχρονισμό της βάσης υπολογισμού των εισφορών για όλους τους αυτοαπασχολούμενους και εξίσωση των καταβαλλόμενων εισφορών. Η τρόικα προτείνει την είσπραξη των εισφορών για τους ελεύθερους επαγγελματίες και τους αυτοαπασχολούμενους με βάση το τζίρο, δηλαδή το πραγματικό εισόδημα από τη δραστηριότητά τους».*

Η συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων δεν έκλεισε την πέμπτη αξιολόγηση. Θα το έκανε μόνο αν είχε δεδομένη την εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας. Αφησε την καυτή πατάτα στα χέρια του ΣΥΡΙΖΑ. Οι θέσεις της τρόικας είναι σαφείς. Κάποια από τα μέτρα έχουν ήδη εφαρμοστεί (κατάργηση πρόωρης σύνταξης) και άλλα έχουν δρομολογηθεί (αύξηση ασφαλιστικών εισφορών των αγροτών). Τα υπόλοιπα μένει να ρυθμιστούν με το νέο ασφαλιστικό.

Δεν ήμασταν στη συνάντηση του Κατρούγκαλου με την τρόικα για να ξέρουμε τι συζητήθηκε. Είναι όμως γνωστό ποια ζητήματα υπάρχουν πάνω στο τραπέζι από πέρυσι. Κι ένα απ' αυτά τα ζητήματα είναι η αύξηση του ελάχιστου αριθμού ημερών ασφάλισης στις 6.000. Τότε γιατί η τρόικα υποχρέωσε τον Κατρούγκαλο να βγει και να διαψεύσει; Γιατί οι τροϊκανοί δε δέχονται να βγαίνουν οι υπουργοί της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων και να υποδεικνύουν αυτούς ως «κακούς» παριστάνοντας οι ίδιοι τους «καλούς» που «αμύνονται ηρωικά για να προστατεύσουν τα συμφέροντα του ελληνικού λαού». Κι επειδή οι ίδιοι σ' αυτή τη συνάντηση μόνο άκουγαν το σχέδιο που τους παρουσίασε ο Κατρούγκαλος (όπως ο ίδιος είπε στις επίσημες δηλώσεις του), τα πήραν στο κρανίο όταν διάβασαν τις διαρροές για τις απαιτήσεις τους. Και ανάγκασαν τον Κατρούγκαλο να κάνει τη διάψευση. Φυσικά, αυτές είναι οι απόψεις των τροϊκανών και τις έχουν διατυπώσει σε παλιότερα κείμενά τους, όπως είδαμε. Δε δέχονται, όμως, να κάνει προπαγανδιστικά παιχνιδάκια σε βάρος τους ο κάθε Κατρούγκαλος. Θέλουν να τον αναγκάσουν να πάρει αυτός την ευθύνη.

Από τη «νέα σεισάχθεια» στα distress funds

Πριν ο ΣΥΡΙΖΑ πάρει την εξουσία χρησιμοποιούσε την προπαγάνδα της «νέας σεισάχθειας». Οι δανειολήπτες θα απαλλάσσονταν από το βραχνά των «κόκκινων» δανείων. Αυτοί με τα δάνεια για πρώτη κατοικία που δεν μπορούν να τα αποπληρώσουν θα τα έβλεπαν να διαγράφονται. Οι λεγόμενοι μικρομεσαίοι θα έβλεπαν μια διαγραφή τουλάχιστον του 30% του δανείου τους προς τις τράπεζες, ώστε να ανασάνουν και να επανεκκινήσουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα. Κι όλα αυτά τα διαγραμμένα δάνεια θα περνούσαν σε μια «κακή τράπεζα» (bad bank), ώστε να εξυγιανθεί και το χαρτοφυλάκιο των τραπεζών.

Οταν ο Τσίπρας ήταν έτοιμος να υπογράψει το Μνημόνιο, η «νέα σεισάχθεια» είχε πεταχτεί στον κάλαθο των αχρήστων. Υπήρχε, όμως η υπόσχεση ότι αποκλείστηκαν τα distress funds. Οταν υπέγραψε το Μνημόνιο-3, διαβεβαίωσε ότι αποκλείστηκε η πώληση δανείων που συνδέονται με πρώτη κατοικία, ενώ το θέμα της ρύθμισης παραμένει ανοιχτό και ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ο ικανότερος να το διαπραγματευθεί με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο.

Οταν ο Τσίπρας σχημάτισε τη δεύτερη κυβέρνησή του και πήγε στη Βουλή να παρουσιάσει τις προγραμματικές της δηλώσεις (στις 5 του Οκτώβρη) διαβεβαίωσε ότι τα «κόκκινα» δάνεια είναι μία από τις τέσσερις μεγάλες μάχες που θα δώσει η κυβέρνησή του, *«στην οποία επιδιώκουμε να εξασφαλίσουμε την προστασία της πρώτης κατοικίας για όσους αποδεδειγμένα δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν και την ίδια στιγμή να αποτρέψουμε τη δυνατότητα αγοράς δανείων από τα λεγόμενα distress funds»*. Και προσέθεσε: *«Βασικά εργαλεία μας σε αυτήν την προσπάθεια θα είναι ένας* ***ενδιάμεσος φορέας*** *που θα μεσολαβεί μεταξύ των εμπλεκόμενων δανειστών και οφειλετών, ώστε να διευθετείται το χρέος εξωδικαστικά»*.

Την περασμένη Τρίτη, η κυβερνητική πλειοψηφία των 153 βουλευτών δεν ψήφισε, φυσικά, καμιά «νέα σεισάχθεια». Δεν ψήφισε, όμως, ούτε κάποιον «ενδιάμεσο φορέα». Ψήφισε την πώληση **όλων** των «κόκκινων» δανείων στα distress funds! Ολων, ακόμη και των δανείων για την αγορά αποκλειστικά πρώτης κατοικίας. Οταν αυτό το επεσήμανε η αντιπολίτευση, βγήκε ο Σταθάκης και με τον γνωστό κυνισμό του τους είπε ότι θα έπρεπε να έχουν βαρεθεί να καταγγέλλουν τον ΣΥΡΙΖΑ για ανακολουθία, γιατί έγιναν εκλογές και η κυβέρνηση εφαρμόζει αυτά που «υπήρχαν προεκλογικά στο χαρτί, ένα-ένα»! Το ότι, ας πούμε, ο «ενδιάμεσος φορέας» υπήρχε στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης δεν έχει καμιά σημασία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, έχει συνηθίσει στη δημαγωγία. Και για να διευκολύνει τον κοινοβουλευτικό του λόχο να ψηφίσει τη ρύθμιση για τα «κόκκινα» δάνεια, συμφώνησε με την τρόικα να χρησιμοποιήσουν μια μεταβατική διάταξη. Ετσι, στο άρθρο 3 παράγραφος 9 του νομοθετήματος προβλέπεται ότι η εφαρμογή του αναστέλλεται μέχρι τη 15η Φεβρουαρίου ως προς τις καταναλωτικές δανειακές συμβάσεις και πιστώσεις, τις δανειακές συμβάσεις με υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης πρώτης κατοικίας και τα δάνεια και τις πιστώσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Μέχρι τότε θα πρέπει «το εφαρμοστικό πλαίσιο της μεταβίβασης των παραπάνω κατηγοριών απαιτήσεων να καθοριστεί νομοθετικά καταλλήλως». Τι σημαίνει αυτό; Οτι αν μέχρι τις 15 Φλεβάρη δε συμφωνήσει η κυβέρνηση με την τρόικα σε ειδικά καθεστώτα για κάθε κατηγορία δανείου, θα ισχύσει για **όλα** τα δάνεια η δυνατότητα πώλησής τους, που ισχύει από τώρα για τα λεγόμενα μεγάλα επιχειρηματικά δάνεια.

Στην πραγματικότητα, μέχρι τότε κανένα δάνειο δε θα πουληθεί, αφού δε θα υπάρχει το νομικό πλαίσιο για τη λειτουργία των «κορακιών» που θα δραστηριοποιηθούν σ' αυτή τη μπίζνα. Ετσι, το ξεχώρισμα των στεγαστικών, των καταναλωτικών και των μικρών επιχειρηματικών δανείων δεν έχει καμιά σημασία. Σημασία έχει το νομικό πλαίσιο που θα διαμορφωθεί στο μεταξύ και το οποίο, φυσικά, θα θεσπιστεί μόνο αν έχει τη σύμφωνη γνώμη της τρόικας.

Πέρα από την προπαγανδιστική χρήση της συγκεκριμένης διάταξης, υπάρχει και πονηρός σκοπός. Οσοι έχουν στεγαστικά, καταναλωτικά ή μικρά επιχειρηματικά δάνεια βρίσκονται πλέον με τη δαμόκλειο σπάθη πάνω από το κεφάλι τους. Ξέρουν ότι στις 15 Φλεβάρη το δάνειό τους είναι σφόδρα πιθανό να πουληθεί σε κάποιο distress fund που θα τους σκίσει για να μπορέσει να βγάλει κέρδος. Αρα, έχουν στη διάθεσή τους ένα δίμηνο για να τρέξουν να κάνουν κάποια ρύθμιση, αν έχουν αυτή τη δυνατότητα. Και βέβαια, η ρύθμιση που θα επιδιώξουν οι εκβιαζόμενοι δανειολήπτες θα γίνει με τους όρους των τραπεζών.

Στο ίδιο άρθρο (παρ. 4) προβλέπεται πως η σύμβαση πώλησης ενός «κόκκινου» δανείου προχωρεί ανεξάρτητα από το αν έχει υπογραφεί ανεκχώρητο ανάμεσα στην τράπεζα και το δανειολήπτη. Οι τράπεζες θα μπορούν να πωλούν στα «κοράκια» των distress funds ακόμα και δάνεια για τα οποία είχαν υπογράψει ότι δεν μπορούν να τα εκχωρήσουν. Ερχεται ο νόμος του ΣΥΡΙΖΑ και απαλλάσσει τις τράπεζες από αυτή τη συμβατική τους υποχρέωση! Αρα, ο εκβιασμός επεκτείνεται και σε δανειολήπτες που μέχρι τώρα θεωρούσαν ότι καλύπτονται από το ανεκχώρητο που είχαν συμφωνήσει με την τράπεζα.

Οσοι έχουν τη δυνατότητα να κάνουν μια ρύθμιση, ώστε το δάνειό τους να «πρασινίσει», θα γλιτώσουν για ένα διάστημα. Οι υπόλοιποι θα έχουν πλέον να κάνουν με τα distress funds. Και όσοι δεν καταφέρουν να είναι συνεπείς στη ρύθμιση για 90 μέρες (τρεις δόσεις δηλαδή), θα χάσουν τη ρύθμιση και το δάνειό τους θα μπορεί επίσης να πουληθεί.

«Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις καθίσταται δυνατή η δημιουργία δευτερογενούς αγοράς μη εξυπηρετούμενων δανείων. Η δημιουργία μιας τέτοιας αγοράς θα είναι ωφέλιμη τόσο για τα πιστωτικά ιδρύματα όσο και για τους οφειλέτες». Αυτό αναφέρει η αιτιολογική έκθεση του πολυνομοσχεδίου. Τα «κόκκινα» δάνεια θα βγουν στο σφυρί προς όφελος των τραπεζών και όχι, φυσικά, και του δανειολήπτη (αυτά τα δύο είναι αλληλοαποκλειόμενα). Και αυτή η δευτερογενής αγορά θα δημιουργηθεί από «κοράκια», που βάζοντας ένα κεφάλαιο μόλις 100 εκατ. ευρώ (τόσο είναι το ελάχιστο που τέθηκε) θα μπορούν ν' αγοράζουν από τις τράπεζες μη εξυπηρετούμενα δάνεια. Φυσικά, θα τ' αγοράζουν σε τιμές πολύ κάτω από την ονομαστική τους. Και στόχος τους θα είναι να εισπράξουν από το κάθε δάνειο περισσότερα απ' όσα πλήρωσαν για να το αποκτήσουν (αλλιώς γιατί να μπουν σ' αυτή τη δουλειά;).

Σύμφωνα με το νομικό πλαίσιο που ψηφίστηκε, οι «εταιρίες διαχείρισης», δηλαδή τα «κοράκια», μπορούν να προχωρούν σε κάθε είδους δικαστικές ενέργειες, καθώς επίσης να «κινούν, παρίστανται ή συμμετέχουν» σε διαδικασίες εξυγίανσης, πτωχευτικές διαδικασίες κ.ά. Επίσης, έχουν τη δυνατότητα να προσλαμβάνουν άλλες εταιρίες «ενημέρωσης οφειλετών». Η όλη διαδικασία έχει χαρακτήρα fast track . Η ΤτΕ είναι υποχρεωμένη να δίνει άδεια για τη δημιουργία «εταιρίας διαχείρισης» μέσα σε 20 μέρες από την υποβολή της αίτησης, ενώ οι τράπεζες μπορούν να πωλούν δάνεια «μη συνεργάσιμων δανειοληπτών» χωρίς προηγουμένως να τους ενημερώσουν. Αρα, θα κορυφωθεί ο εκβιασμός προς τους δανειολήπτες με στόχο να τρέξουν να κάνουν ρύθμιση με βάση το «νόμο Κατσέλη» για ν' αποφύγουν τα χειρότερα.

Γιατί τα «κοράκια» δε θα περιμένουν, διευκολύνοντας τους δανειολήπτες, αλλά θα προβούν αμέσως σε επιθετικές κινήσεις. Θα μπορούν να χορηγούν νέα δάνεια για την αποπληρωμή των παλιών, αλλά θα μπορούν να προχωρούν και σε πλειστηριασμούς περιουσιακών στοιχείων, προκειμένου να βγάλουν γρήγορο κέρδος. Γιατί αυτού του είδους τα επιθετικά κεφάλαια δε συνηθίζουν σε μακροπρόθεσμες επενδύσεις, αλλά σε κέρδος που βγαίνει γρήγορα. Σε ό,τι αφορά τα δάνεια επιχειρήσεων, είναι σίγουρο ότι θα δούμε λουκέτα και ξεπουλήματα, ενώ θ' ανοίξει ο δρόμος για τη δημιουργία «παραγώγων» με πακέτα «κόκκινων» δανείων και την ανάπτυξη μιας νέας χρηματιστηριακής φούσκας.

Ιδιωτικοποίηση ΑΔΜΗΕ

Με οδηγό το μοντέλο του ΟΤΕ

«Αντιλαμβάνεστε ότι είναι ένα πολύπλοκο σχέδιο, είναι μια πρόταση η οποία έχει πάρα πολλές πλευρές, άρα υπάρχει ανάγκη να επιστρατευτεί ένας διεθνής εκτιμητής, ο οποίος θα μας διαφωτίσει με την εμπειρία του». Αυτά είπε, μεταξύ πολλών άλλων, ο Σκουρλέτης μιλώντας για την ιδιωτικοποίηση του ΑΔΜΗΕ σε εκδήλωση που έγινε στο ΕΒΕΑ. Οσοι ήταν σε θέση να καταλάβουν κατάλαβαν τι κρύβεται πίσω από τη σκόπιμα ασαφή φράση «πολύπλοκο σχέδιο». Για τους υπόλοιπους, που δεν καταλαβαίνουν ή δε θέλουν να καταλάβουν, ο Σκουρλέτης είχε το... γηπεδικό «αυτή η μάχη κερδήθηκε»! Σε άλλο Δελτίο Τύπου σήκωσε ακόμα παραπάνω τους τόνους: «Πρόκειται για μια σημαντική επιτυχία της ελληνικής κυβέρνησης στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης με τους Θεσμούς»!

Τελικά, αυτή η κυβέρνηση μόνο επιτυχίες έχει. Επιτυχία η ρύθμιση για την πρώτη κατοικία, επιτυχία η ρύθμιση για τα «κόκκινα» δάνεια, επιτυχία η ρύθμιση για την ιδιωτικοποίησε του ΑΔΜΗΕ. Αμφιβάλλει κανείς ότι σαν επιτυχία θα εμφανιστεί και το σάρωμα του Ασφαλιστικού;

Ας κάνουμε «λιανά» τι ακριβώς συμφωνήθηκε με την τρόικα για το ζήτημα του ΑΔΜΗΕ για να καταλάβουμε πόσο μεγάλη είναι η επιτυχία:

◆ Το δίκτυο υψηλής τάσης αποκόβεται από τη ΔΕΗ, στην οποία ανήκε μέχρι τώρα. Κατά τα άλλα, οι συριζαίοι κατήγγειλαν τους προηγούμενους για σαλαμοποίηση της ΔΕΗ με τη δημιουργία της λεγόμενης «μικρής ΔΕΗ»!

◆ Η νέα εταιρία που θα δημιουργηθεί θα ανήκει κατά 51% στο κράτος και κατά 49% σε ιδιώτες. Το 51% του κράτους αύριο μπορεί να γίνει 49%, μεθαύριο 30%, παραμεθαύριο 10%. Κάπως έτσι δεν πέρασε ολόκληρος ο ΟΤΕ στη γερμανική Deutsche Telekom; Ρήτρα για διατήρηση του 51% εσαεί από το κράτος δεν υπάρχει. Και με μια αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, στην οποία το ελληνικό δημόσιο δε θα μπορεί να συμμετάσχει, γιατί στα ταμεία του «δεν υπάρχει σάλιο», εύκολα η σχέση πλειοψηφίας-μειοψηφίας αντιστρέφεται. Κάπως έτσι δεν έγινε το κόλπο με τις τράπεζες;

◆ Από το 49% που προορίζεται για ιδιώτες καπιταλιστές το 20% θα πουληθεί κατευθείαν σε «στρατηγικό επενδυτή» και το υπόλοιπο 29% «θα διατεθεί μέσω του Χρηματιστηρίου Αθηνών στο επενδυτικό κοινό». Εννοείται πως ο «στρατηγικός επενδυτής» δεν εμποδίζεται να αποκτήσει μεγαλύτερο ποσοστό αγοράζοντας μετοχές στο Χρηματιστήριο (το είχε κάνει και η DT με τις μετοχές του ΟΤΕ). Ποιος θα είναι ο «στρατηγικός επενδυτής»; Επ' αυτού δε μας διαφώτισε η κυβέρνηση, όμως εμάς κάτι μας λέει ότι θα είναι η γαλλική EDF. Δεν μπορεί να μην πάρει τίποτα ο «μεγάλος φίλος της Ελλάδας» μεσιέ Ολάντ. Οι Γερμανοί πήραν ήδη τα 14 αεροδρόμια, οι Γάλλοι δε θα πάρουν τίποτα;

◆ Στο ΔΣ της εταιρίας θα έχει την πλειοψηφία το ελληνικό δημόσιο, αλλά ο διευθύνων σύμβουλος θα επιλέγεται κοινή συναινέσει από το δημόσιο και τον «στρατηγικό επενδυτή». Αμφιβάλλει κανείς ότι ο άνθρωπος που θα «τρέχει» την εταιρία, θα ασκεί τη διαχείριση και θα παίρνει τις τρέχουσες αποφάσεις θα είναι άνθρωπος του «στρατηγικού επενδυτή»; Γιατί να έρθει οποιοσδήποτε μεγάλος καπιταλιστικός όμιλος και να βάλει λεφτά στον ΑΔΜΗΕ, άμα δε θα έχει απόλυτο έλεγχο στην τρέχουσα διαχείριση της εταιρίας; Θα δώσει εμπιστοσύνη στην ελληνική κυβέρνηση;

◆ Κρίσιμο ζήτημα, πέρα από τη σαλαμοποίηση της ΔΕΗ αυτή καθαυτή, είναι το τίμημα που θα εισπράξει η ΔΕΗ για την υποχρεωτική πώληση αυτού του σημαντικότατου περιουσιακού της στοιχείου. «Αποτελεί δέσμευση της ελληνικής κυβέρνησης ότι θα υποστηριχθεί η ΔΕΗ», αναφέρει στο Δελτίο Τύπου ο Σκουρλέτης. Εχει καμιά σημασία η λέξη «δέσμευση», όταν ακούγεται απ' αυτή την κυβέρνηση; «Το ελληνικό Δημόσιο θα αναλάβει να καταβάλει το αντίτιμο για το Δίκτυο Υψηλής Τάσης, που σήμερα ανήκει στη ΔΕΗ, με τα έσοδα από την πώληση μετοχικού μεριδίου στον "στρατηγικό" επενδυτή, από τη διάθεση των μετοχών μέσω του Χρηματιστηρίου Αθηνών και με ένα ποσοστό έως 10% από τα αποτελέσματα EBITDA του ΑΔΜΗΕ σε ετήσια βάση και μέχρι την πλήρη εξόφληση του οριζόμενου τιμήματος», συνεχίζει ο Σκουρλέτης. Πόσο αξίζει ο ΑΔΜΗΕ; Οχτώ δισ. λένε οι μέχρι τα σήμερα εκτιμήσεις της ΔΕΗ. Πάτε στοίχημα ότι στο τέλος ο «διεθνής εκτιμητής» θα αποτιμήσει σε πολύ χαμηλότερο ποσοστό την αξία του ΑΔΜΗΕ; Το λέει, άλλωστε, και ο Σκουρλέτης: Πρέπει «να εξασφαλίσουμε τη ΔΕΗ, ενώ ταυτόχρονα να μην επιβαρύνουμε το νέο ΑΔΜΗΕ, για να μπορεί να ακολουθήσει το επενδυτικό του πρόγραμμα».

Κρατιούνται, αλήθεια, δυο καρπούζια στην ίδια μασχάλη; Δηλαδή, να αποζημιωθεί η ΔΕΗ για την απώλεια του περιουσιακού της στοιχείου, αλλά και η νέα εταιρία να μην εμποδιστεί στο επενδυτικό της πρόγραμμα, δηλαδή να μην πληρώσει τόσα πολλά στη ΔΕΗ; Αν ο ΑΔΜΗΕ αποτιμηθεί στη σημερινή του αξία, υπάρχει περίπτωση να έρθει ο «στρατηγικός επενδυτής»; Υπάρχει, επίσης, περίπτωση να μη γίνουν παιχνίδια με τις τιμές της μετοχής στο χρηματιστήριο; Αν δεν υπήρχαν τα προηγούμενα του ΟΤΕ και των τραπεζών, θα μπορούσε κάποιος ευκολόπιστος να χάψει τα παραμύθια των συριζαίων. Τώρα, όμως, ουδείς δικαιούται να επιδείξει αφέλεια.

«Η διαμελισμένη ΔΕΗ με θυγατρικές και η ιδιωτικοποιημένη, δεν θα έχει τίποτα να προσφέρει στους πολίτες της χώρας. Δεν θα έχει τίποτα να προσφέρει στην ελληνική κοινωνία. Θα είναι έρμαιο στις διαθέσεις της αγοράς, θα είναι έρμαιο στις διαθέσεις των αεριτζήδων, στις διαθέσεις του μεγάλου κεφαλαίου, όλων όσων θα έρθουν να λεηλατήσουν τον πλούτο που με ιδρώτα εσείς και οι προηγούμενοι από σας δημιούργησαν και είναι πλούτος του ελληνικού λαού». Αυτά έλεγε, μεταξύ πολλών άλλων, ο Τσίπρας στο συνέδριο της ΔΕΗ το 2010. Του τα θύμισε ο Ν. Φωτόπουλος, αλλά την ανακοίνωσή του την έφαγε το μαύρο σκοτάδι.

Περισσότερο... φτωχολόγιο

Οσοι τρέφονται μόνο με την προπαγάνδα των αστικών ΜΜΕ ενδεχομένως να έχουν μείνει με την εντύπωση ότι με το νέο μισθολόγιο των δημόσιων υπάλληλων η κυβέρνηση τους δίνει αυξήσεις! Αυτή την άποψη υποστήριξε και η μνημονιακή αντιπολίτευση στη Βουλή. Τι τους απάντησαν οι κυβερνητικοί; Το νομοσχέδιο το έχει εγκρίνει η τρόικα, δεν ξέρει αυτή και ξέρετε εσείς; Είχαμε δηλαδή το φαινόμενο να διαγωνίζονται η μνημονιακή κυβέρνηση με τη μνημονιακή αντιπολίτευση για το ποιος είναι περισσότερο μνημονιακός!

Στα χρόνια της κρίσης και των Μνημονίων, οι εργαζόμενοι στο δημόσιο έχουν χάσει περίπου έξι μισθούς το χρόνο. Το νέο μισθολόγιο κάνει ακόμα πιο φτωχό το φτωχολόγιο που ισχύει αυτή τη στιγμή. Βάζει για χρόνια στο «ψυγείο» τους μισθούς και ακυρώνει τυχόν μισθολογικά οφέλη που θα προέκυπταν από το ξεπάγωμα των μισθών από 1.1.2016. Ειδικότερα:

- Για τους εργαζόμενους Υποχρεωτικής και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης τα μισθολογικά κλιμάκια θα δίνονται πλέον κάθε τρία αντί για δύο χρόνια, πράγμα που θα οδηγήσει σε ονομαστική μείωση των μισθών.

- Οσοι θα πάρουν την περιβόητη «προσωπική διαφορά» (διαφορά ανάμεσα στις σημερινές τους αποδοχές και στις αποδοχές που θα προκύψουν από το νέο φτωχολόγιο) δεν πρόκειται να ξαναδούν αύξηση (ούτε με μισθολογική ωρίμανση) μέχρις ότου τους φτάσουν εκείνοι που δε θα έχουν την «προσωπική διαφορά».

- Η σύνδεση του μισθού με την αξιολόγηση (οι όροι της οποίας ακόμα δεν έχουν καθοριστεί) έχει ως στόχο τον πειθαναγκασμό των εργαζόμενων και την πρόσδεσή τους στο άρμα της διοίκησης από την οποία θα εξαρτάται η αξιολόγησή τους.

- Πριμοδοτούνται οι λεγόμενες θέσεις ευθύνης και ειδικές κατηγορίες υπαλλήλων, με στόχο να δημιουργηθεί ένα ανώτερο τμήμα υπαλλήλων, οι οποίοι θα λειτουργούν ως πραιτωριανοί επιβάλλοντας την πειθάρχηση και τη χειραγώγηση των συναδέλφων τους.

Εχουμε γράψει και άλλη φορά, ότι στρατηγικός στόχος του συστήματος είναι να εξαφανίσει τους ΥΕ και τους ΔΕ από τη δημόσια διοίκηση (πλην ενός μικρού τμήματος άκρως απαραίτητων). Οι εργασίες που κάνουν αυτοί οι εργαζόμενοι θα περάσουν στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα, που θα χρησιμοποιεί οικτρά αμειβόμενους εργαζόμενους, συχνά ανασφάλιστους, χωρίς συνδικαλιστικά δικαιώματα, με την απειλή της απόλυσης να κρέμεται πάνω από το κεφάλι τους.

Στρατηγικός στόχος είναι επίσης η εξίσωση των μισθών δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, στο όνομα της... ισότητας. Δεν κατεβάζουν σ' αυτή τη φάση τον εισαγωγικό μισθό για τους ΥΕ στο πεντακοσάρικο που ισχύει στον ιδιωτικό τομέα, όμως δημιουργούν το έδαφος να το κάνουν σε μια επόμενη φάση. Η μνημονιακή πολιτική δεν τελειώνει τώρα, θα έχει και άλλες φάσεις. Και βέβαια, θα έρθει και το νέο Ασφαλιστικό, με νέα πλήγματα και για τους εργαζόμενους στο Δημόσιο.

Ρεμπέτικη βραδιά

για την οικονομική ενίσχυση της "Κόντρας"

με τους: ΑΡΓΥΡΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ (κιθάρα-φωνή), ΚΩΣΤΑ ΤΣΙΓΩΝΙΑ (μπουζούκι-φωνή), ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΜΠΑΣΑΚΑΡΟΥ (φωνή), ΔΗΜΗΤΡΗ ΝΤΙΩΝΙΑ (μπαγλαμάς-φωνή)

Σάββατο 19/12

ΚΟΝΤΡΑ

Ωρα έναρξης 21.00
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών
Είσοδος ελεύθερη

Πακτωλός εκατομμυρίων στους εργολάβους

Μπορεί για το ξεπούλημα των περιφερειακών αεροδρομίων ο Σπίρτζης να δήλωσε ότι υπέγραψε με... πόνο, όμως για την αναθεώρηση των συμβάσεων με τους εργολάβους που κατασκευάζουν τους οδικούς άξονες (και εισπράττουν εδώ και χρόνια προκαταβολικά διόδια) δεν πόνεσε καθόλου. Με μεγάλη χαρά υπέγραψε να πάρουν οι «νταβατζήδες» μερικές εκατοντάδες εκατομμύρια ακόμη. Βλέπετε, όπως ο ίδιος επαίρεται, είναι «άνθρωπος της αγοράς». Κι αν ένας μηχανικός, πασόκος, που διετέλεσε πρόεδρος του ΤΕΕ, δεν συμπάσχει με τους μεγαλοεργολάβους τύπου Μπόμπολα, ποιος θα το κάνει;

«Ενδεχόμενη δαπάνη σε βάρος του ΠΔΕ ύψους κατ' ανώτατο όριο 330 εκατ. ευρώ σε ονομαστικές τιμές, πλέον ΦΠΑ, για την καταβολή Πρόσθετης Επιδότησης Λειτουργίας κατά το χρονικό διάστημα από 1-7-2016 έως το Φεβρουάριο 2033». Αυτά αναφέρει η έκθεση του Γενικού Λογιστήριου του Κράτους για το έργο «Αυτοκινητόδρομος Κόρινθος-Τρίπολη-Καλαμάτα και Κλάδος Λεύκτρο-Σπάρτη». Πώς προκύπτει αυτή η δαπάνη; Η κρίση άλλαξε τα δεδομένα για τους εργολάβους και οι εγγυημένες αποδόσεις που προβλέπονταν στις αρχικές συμβάσεις τους φαίνονται πλέον αμφίβολες. Ετσι, απαίτησαν και παίρνουν μεγαλύτερη εγγυημένη απόδοση, για να εξασφαλίσουν τα κέρδη τους! Ποιοι είναι οι εργολάβοι που θα πάρουν το «μπαγιόκο»; ΑΚΤΩΡ, J&P ΑΒΑΞ, ΙΝΤΡΑΚΟΜ. Γνωστοί και μη εξαιρετέοι «ολιγάρχες», που ο ΣΥΡΙΖΑ θα τους... συντρίψει, όπως λέει η προπαγάνδα του.

Αυτή είναι η -κατά τα άλλα- ελεύθερη αγορά, στην οποία ορκίζονται καπιταλιστές και κυβερνήσεις. Οταν το ρίσκο αυξάνεται, τότε οι καπιταλιστές απαιτούν από το κράτος να τους εγγυηθεί την κερδοφορία που είχαν υπολογίσει όταν ξεκίνησαν το έργο. Και ποιος πληρώνει; Ο ελληνικός λαός, μέσω του κρατικού προϋπολογισμού, που μετατρέπει σε χρήμα όχι μόνο τον ιδρώτα αλλά και το αίμα των εργαζόμενων. Και βέβαια, η τρόικα δεν έχει καμιά αντίρρηση γι' αυτό το πάρτι των τρωκτικών. Οταν πρόκειται για καπιταλιστές η λογική του «σφιξίματος» δεν έχει θέση.

Είναι πραγματικά προκλητική η επιχειρηματολογία που αναπτύσσεται στην αιτιολογική έκθεση. «Λόγω της απόλυτα επιστημονικά αποδεκτής στενής σχέσης μεταξύ του ΑΕΠ και του όγκου της κυκλοφορίας, δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι από τη στιγμή της επίδρασης της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα, έχει παρατηρηθεί σημαντική μείωση στους όγκους κυκλοφορίας σε όλους τους αυτοκινητοδρόμους της Ελλάδας (...) Τα επακόλουθα της οικονομικής κρίσης και η επακόλουθη σημαντική πτώση στα έσοδα του Εργου ξεκίνησαν να υπονομεύουν την οικονομική βιωσιμότητα του Εργου (...) Η εφαρμογή της παραπάνω προβλεπόμενης χαμηλότερης κυκλοφορίας καθ' όλη την περίοδο παραχώρησης στο οικονομικό μοντέλο του Εργου αποκάλυψε ένα χρηματοδοτικό κενό της τάξης των περίπου 300 εκατ. ευρώ, γεγονός που σημαίνει ότι ο παραχωρησιούχος δεν είναι σε θέση να αποπληρώσει πλήρως το κεφάλαιο και τους τόκους των δανείων που δεσμεύτηκαν για το Εργο. Ενόψει των ως άνω προβλέψεων και των σχετικών όρων των Δανειακών Συμβάσεων, το Νοέμβριο του 2013 οι Δανειστές (και κυρίως η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων) ανέστειλαν την συνέχιση της δανειοδότησης του Εργου, και αποδέχθηκαν να την επαναλάβουν αν εφαρμόζονταν ένας μηχανισμός κρατικής υποστήριξης με τη μορφή Πρόσθετης Επιδότησης Λειτουργίας».

Λυπηθείτε τους φτωχούληδες τους εργολάβους που «δεν βγαίνουν». Μπουκώστε τους με άλλα 300 εκατ. ευρώ για να μην αφήσουν το έργο μισοτελειωμένο, όπως γράφει στη συνέχεια η αιτιολογική έκθεση.

Εκπαίδευση

«Παράλληλο πρόγραμμα» ανέξοδων ρυθμίσεων

Με ανώδυνα μέτρα που αφήνουν ακάλυπτο το μεγάλο κενό που δημιουργούν τα τεράστια προβλήματα του δημόσιου σχολείου (όπως π.χ. η απουσία μόνιμων διορισμών, τα χιλιάδες κενά εκ των οποίων 4.000 περίπου θα μείνουν ακάλυπτα ως το τέλος της σχολικής χρονιάς, τα πολυπληθή τμήματα μαθητών στα μεγάλα αστικά κέντρα, η αδυναμία αντιμετώπισης λειτουργικών εξόδων, οι πολλαπλές ταχύτητες εργασιακών σχέσεων εκπαιδευτικών, το περιεχόμενο και οι στόχοι των αναλυτικών προγραμμάτων, οι αξιολογικές κρίσεις, κ.λπ.) επιχειρεί η κυβέρνηση να κερδίσει κάποιους πόντους.

Οι ρυθμίσεις αυτές, που είναι κατά κάποιο τρόπο το «παράλληλο πρόγραμμα» της συγκυβέρνησης για την εκπαίδευση, αποτελούν μέρος του νομοσχέδιου «Μέτρα για την επιτάχυνση του κυβερνητικού έργου και άλλες διατάξεις» (άρθρα 40 έως και 50) που έχει κατατεθεί στη Βουλή.

Χαρακτηριστικές περιπτώσεις είναι οι εξής:

◆ Υπό τον εύηχο τίτλο-ομπρέλα «Αντισταθμιστική Εκπαίδευση» νοούνται η ενισχυτική διδασκαλία στο γυμνάσιο, η πρόσθετη διδακτική στήριξη στο λύκειο, η εκπαίδευση που παρέχεται στα Ειδικά Καταστήματα Κράτησης Νέων, η κατ' ιδίαν διδασκαλία σε κρατούμενους, η διδασκαλία στα τμήματα δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που λειτουργούν στο πλαίσιο συγκεκριμένων Οργανισμών Θεραπείας του ν. 4139/2013.

Για να λειτουργήσουν, όμως, αυτά τα Σχολικά Κέντρα Αντισταθμιστικής Εκπαίδευσης απαιτείται Απόφαση του υπουργού Παιδείας, η οποία θα καθορίζει και όλες τις λεπτομέρειες εφαρμογής του μέτρου (έναρξη και λήξη, διδασκόμενα μαθήματα, αριθμός μαθητών, κ.λπ.). Η πρόνοια αυτή δίνει τη δυνατότητα στον υπουργό Παιδείας να «παίξει» δημαγωγικά με την επαναφορά της ενισχυτικής διδασκαλίας, της πρόσθετης διδακτικής στήριξης, κ.ά., ενώ στην ουσία το χρονικό διάστημα που απομένει ως το τέλος του διδακτικού χρόνου για να λειτουργήσει αυτό το μέτρο, είναι πολύ περιορισμένο, καθόσον μετά το Πάσχα αρχίζουν οι εξετάσεις και ήδη βρισκόμαστε στα Χριστούγεννα και ο νόμος δεν έχει ακόμη ψηφιστεί, ενώ ακολουθεί η ΥΑ. Ετσι, αν εφαρμοστεί φέτος αυτή η ρύθμιση, αυτό θα αφορά δυο με τρεις μήνες το πολύ, όταν τα μαθησιακά προβλήματα των μαθητών που ανήκουν σε χαμηλά κοινωνικοοικονομικά στρώματα (που αντιμετωπίζουν στην κρίση πρόβλημα επιβίωσης και δε μπορούν να στείλουν τα παιδιά τους στα φροντιστήρια) και ομάδες κοινωνικά περιθωριοποιημένες είναι πολύ μεγάλα.

Οι συριζαίοι, που στο παρελθόν ξιφουλκούσαν κατά των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, τώρα έχουν γίνει υπέρμαχοι αυτών, επικαλούμενοι πάντα τις «δημοσιονομικές ανάγκες» που έχουν επιβάλει τα Μνημόνια. Για να λειτουργήσει, λοιπόν, η Αντισταθμιστική Εκπαίδευση προσλαμβάνονται προσωρινοί αναπληρωτές και ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή και μόνιμοι εκπαιδευτικοί και αναπληρωτές πλήρους ωραρίου εάν δεν συμπληρώνουν το υποχρεωτικό τους ωράριο (άρθρο 40).

◆ Ο ν. 2811/2000 (Α΄ 62), με τον οποίο κυρώθηκε και απέκτησε ισχύ νόμου η από 4/12/1999 Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου με τον τίτλο «Ομαλή λειτουργία δημοσίων σχολείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης» καταργείται. Η ΠΝΠ όριζε πως τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών «όποιος καθ' οιονδήποτε τρόπο παρεμποδίζει, διαταράσσει ή διακόπτει την ομαλή λειτουργία των δημοσίων σχολείων... Η ποινική δίωξη των υπαιτίων ασκείται αυτεπαγγέλτως» και βγήκε για να καταστείλει τις μαθητικές καταλήψεις και τον αγώνα των μαθητών.

Με τη ρύθμιση αυτή, οι συριζαίοι επιδιώκουν να αποκτήσουν το φωτοστέφανο του μέγα δημοκράτη. Ασφαλώς και η ΠΝΠ είναι μια ακραία νομοθετική κατασταλτική ενέργεια. Ομως, η κατάργησή της δε σημαίνει και το τέλος των διώξεων κατά των μαθητικών αγώνων.

Αυτό το ομολογούν άλλωστε και οι ίδιοι στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχέδιου, όπου σημειώνουν ότι «η τέλεση αξιοποίνων πράξεων στο χώρο του σχολείου τιμωρείται από τις διατάξεις του ποινικού κώδικα που αφορούν τους μαθητές όσο και τους γονείς ανήλικων μαθητών, οι οποίοι παραλείπουν να τους εμποδίσουν από την τέλεση των αξιοποίνων πράξεων. Τέλος η αναπλήρωση των χαμένων διδακτικών ωρών, σε περίπτωση μαθητικών καταλήψεων καλύπτεται ήδη από τη ρύθμιση του ν. 4326/2015 ώστε να μην διασαλεύεται η ομαλή πορεία του εκπαιδευτικού έργου» (σ.σ. η ρύθμιση του ν. 4326/2015 αναφέρεται στην αναπλήρωση των «χαμένων διδακτικών ωρών» με περικοπή περιπάτων και σχολικών εκδρομών, με παράλληλη πραγματοποίηση εορτών και μαθημάτων, κ.ά.).

Επομένως, μετά και τα αναφερόμενα στην αιτιολογική έκθεση, γίνεται καθαρό ότι είναι άκρως υποκριτικά τα μεγάλα λόγια του υπουργού Παιδείας κατά των διώξεων μαθητών, όταν οι εισαγγελείς αρπάζουν τον βούρδουλα του νόμου για να κατατρομοκρατήσουν τη νεολαία (άρθρο 41).

◆ Παρατείνεται η θητεία των μελών των Επιστημονικών Εποπτικών Συμβουλίων (ΕΠ.Ε.Σ.) των Πρότυπων και των Πειραματικών Σχολείων έως τις 28/2/2016.

Η ρύθμιση αυτή έρχεται να συμπληρώσει το νόμο της προηγούμενης συριζαίικης πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Παιδείας, που διαχώρισε τα Πειραματικά από τα Πρότυπα σχολεία. Θυμίζουμε ότι ο Μπαλτάς, αφού στην αρχή (σωστά) επεσήμανε την ουσία της κακόφημης «αριστείας» (θεσμός που υπονομεύει το δημόσιο σχολείο, καθώς διαχωρίζει και κατηγοριοποιεί μαθητές, εκπαιδευτικούς και σχολικές μονάδες), μετά τον θόρυβο που ξεσήκωσε ο εσμός του νεοφιλελευθερισμού όλων των τάσεων, ανέκρουσε πρύμναν και διατήρησε εννέα τον αριθμό Πρότυπα σχολεία, για ιστορικούς λόγους, όπως δικαιολογήθηκε.

Για πολλοστή φορά, οι συριζαίοι, ακόμη και τα μέτρα που δεν έχουν δημοσιονομικό κόστος, τα εφαρμόζουν μεσοβέζικα και με πασαλείμματα, προκειμένου να μην τα σπάσουν με τον αστισμό (άρθρο 43).

◆ Αντιμετωπίζεται το ζήτημα της λειτουργίας των Εφορευτικών Συμβουλίων της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδας και των Δημοσίων Βιβλιοθηκών σε περίπτωση λήξης της θητείας των μελών τους. Επίσης λαμβάνεται πρόνοια για την περιουσία του καταργηθέντος Οργανισμού Παιδικών και Εφηβικών Βιβλιοθηκών (Ο.Π.Ε.Β.), όπως π.χ. απογραφή περιουσίας, τραπεζικοί λογαριασμοί, κ.λπ. (άρθρο 44).

◆ Οι εκπαιδευτικοί των ΕΠΑΛ, που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα εν μια νυκτί με την κατάργηση των τομέων-ειδικοτήτων τους από τον Αρβανιτόπουλο, χωρίς να εκδοθεί σχετική διαπιστωτική πράξη απόλυσης, εφόσον τους καταβλήθηκε το 75% του μισθού τους κατά την περίοδο από 22/3/2014 μέχρι τη δημοσίευση του ν. 4325/2015, δεν υποχρεούνται σε επιστροφή εισπραχθέντων ποσών.

Οι συριζαίοι που έπαιξαν προεκλογικά δεόντως με τη δίκαιη και αυτονόητη επαναπρόσληψη των εκπαιδευτικών που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα, συλλέγοντας ψήφους διαμαρτυρίας και αγανάκτησης, δεν ήταν τώρα δυνατόν να τιμωρήσουν, στην ουσία, αυτούς τους ανθρώπους παίρνοντας πίσω ένα κομμάτι του πενιχρού μισθού τους που τους είχε καταβληθεί -και δικαίως- εφόσον δεν τελούσαν υπό απόλυση αλλά υπό διαθεσιμότητα (άρθρο 45).

◆ Δίνεται η δυνατότητα σύναψης σχέσης εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, έργου ή οποιασδήποτε άλλης μορφής, σε προγράμματα ή έργα που χρηματοδοτούνται από «ίδιους πόρους» των φορέων.

Πρόκειται για τους εργαζόμενους με σχέση εργασίας ΙΔΟΧ, που εργάζονται σε προγράμματα των ΑΕΙ, της Ακαδημίας Αθηνών, του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΙΕΠ), της Αρχής Διασφάλισης της Ποιότητας (ΑΔΙΠ), του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ), κ.λπ., οι οποίοι αμείβονται από τους πόρους του ίδιου του ιδρύματος χωρίς να επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό ή να έχει σχέση η αμοιβή τους με κρατική επιχορήγηση. Το πόσους θα πάρει κάθε ίδρυμα έχει σχέση κάθε φορά με τις αντοχές της «τσέπης» του, που την εποχή της κρίσης έχουν υποστεί σημαντικότατες απώλειες (άρθρο 46).

◆ Με ανάλογες ρυθμίσεις δίνεται η δυνατότητα στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο (Ε.Α.Π.) να οργανώσει τη λειτουργία του στην κατεύθυνση της «απώτερης αυτονόμησής του». Θέματα που αφορούν την ανάπτυξή του, τον τρόπο και τη διαδικασία του καθορισμού εισακτέων, την οργάνωση και λειτουργία του, ρυθμίζονται αποκλειστικά με αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων του Ε.Α.Π. χωρίς την έγκριση του εποπτεύοντος υπουργείου Παιδείας.

Μεταξύ άλλων παρέχεται η δυνατότητα στο Ε.Α.Π. να οργανώνει και προγράμματα δια βίου μάθησης και προγράμματα με μεθόδους εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, αυτοτελώς ή σε συνεργασία με άλλα Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή της αλλοδαπής. Κάθε θέμα, που αφορά την οργάνωση, τη λειτουργία, τη διοίκηση των προγραμμάτων αυτών, τον ορισμό των διδάκτρων, το ύψος και τον τρόπο καταβολής τους, ρυθμίζεται με σχετική απόφαση των αρμοδίων οργάνων.

Με απόφαση της Συγκλήτου και μέχρι να συγκροτηθεί αυτή με απόφαση της Διοικούσας Επιτροπής, μπορεί να καταργείται ή να τροποποιείται εν όλω ή εν μέρει η διαδικασία της κλήρωσης (επιλογή εισακτέων προπτυχιακών ή μεταπτυχιακών φοιτητών).

Επίσης, το Ε.Α.Π. έχει τη δυνατότητα πρόσληψης μελών Συνεργαζόμενου Εκπαιδευτικού Προσωπικού (ΣΕΠ) και με συμβάσεις εργασίας ΙΔΟΧ για την κάλυψη συγκεκριμένων εκπαιδευτικών αναγκών. Ενώ αυξάνεται, από 1 σε 3 έτη, ο χρόνος απόσπασης υπαλλήλων του Δημοσίου και του ευρύτερου δημοσίου τομέα στο Ε.Α.Π. και παρέχεται η δυνατότητα μετάταξή τους στο ίδρυμα.

Η αποζημίωση, τα οδοιπορικά έξοδα και η εκτός έδρας αποζημίωση των μελών και οι δαπάνες λειτουργίας της Διοικούσας Επιτροπής καλύπτονται από «ίδιους πόρους» και δεν βαρύνουν τον προϋπολογισμό του υπουργείου Παιδείας.

Με τις παραπάνω ρυθμίσεις η συριζαίικη ηγεσία του υπουργείου Παιδείας επανακαθορίζει την οργάνωση και λειτουργία του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, ενός ιδρύματος που λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια όχι μόνο εν κρυπτώ αλλά φανερά, αφού η φοίτηση σε αυτό προϋποθέτει τσουχτερά δίδακτρα. Τα έσοδά του το ίδρυμα τα ενισχύει τώρα με την οργάνωση προγραμμάτων «διά βίου μάθησης» και «εξ αποστάσεως εκπαίδευσης», πουλώντας ελπίδες επαγγελματικής αποκατάστασης ή εδραίωσης στην εργασία σε εργαζόμενους (άρθρο 47).

◆ Εκκρεμείς διαδικασίες διορισμών, κατά τη δημοσίευση του ν. 4009/2011 (νόμος Διαμαντοπούλου), μελών Ε.Ε.ΔΙ.Π. κλάδου Ι και ΙΙ και Ε.Τ.Ε.Π. των Πανεπιστημίων και Ε.Τ.Π. των Τ.Ε.Ι. συνεχίζονται βάσει των διατάξεων που ίσχυαν κατά το χρόνο έκδοσης των σχετικών προκηρύξεων, με μετατροπή των θέσεων σε αντιστοιχία με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 68 του ν. 4235/2014 (άρθρο 48).

◆ Δίνεται η δυνατότητα στα Πανεπιστήμια (με απόφαση της Συγκλήτου) να μεταφέρουν στις Εταιρίες Διαχείρισης και Αξιοποίησης Περιουσίας του ιδρύματος (νομικά πρόσωπα ειδικού σκοπού με πλήρη έλεγχο από τη Σύγκλητο) συγκεκριμένους και κοστολογημένους πόρους του τακτικού προϋπολογισμού για υπηρεσίες καθαριότητας, φύλαξης, συντήρησης, καθώς και παροχής υπηρεσιών. Οι Εταιρίες Διαχείρισης και Αξιοποίησης Περιουσίας θα χρησιμοποιούν τους πόρους αυτούς αποκλειστικά για τη σύναψη συμβάσεων ορισμένου χρόνου με το προσωπικό που θα προσφέρει αυτές τις υπηρεσίες.

Στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχέδιου, οι συριζαίοι ισχυρίζονται -και σωστά- ότι η έως τώρα ακολουθούμενη πολιτική, να δίνονται δηλαδή η καθαριότητα, η φύλαξη, κ.λπ. των ιδρυμάτων σε ιδιωτικές εταιρίες και εργολάβους, απέβαινε στην ουσία σε βάρος του προϋπολογισμού των ιδρυμάτων, καθώς κόστιζε ακριβά. Την ίδια στιγμή, οι εργαζόμενοι στους εργολάβους υφίσταντο την πιο άγρια εκμετάλλευση (ειδικά οι αλλοδαποί που ήταν και πιο ευάλωτοι).

Αντί, όμως, να αντικαταστήσουν αυτό το άκρως αντεργατικό και επιβαρυντικό για τον προϋπολογισμό του ιδρύματος μέτρο, με την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού, οι συριζαίοι, δέσμιοι των Μνημονίων, επιλέγουν και πάλι μια σχέση εργασίας φθηνή και ελαστική, από τη στιγμή που οι υπηρεσίες αυτές (καθαριότητα, φύλαξη, κ.λπ.) εκφράζουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες (άρθρο 50).

Ατελείωτη σεναριολογία πριν ανοίξουν οι γαλάζιες κάλπες

Βγάζει ο Λαζόπουλος αρχηγό της ΝΔ; Βγάζει, απαντά μερίδα του δεξιού ακροατήριου, που μέσα στην παραζάλη του φτιάχνει το ένα σενάριο μετά το άλλο, συνδέοντας ακόμα και τυχαία περιστατικά, όπως η παρουσία κάποιων καραμανλικών στην πρεμιέρα του Λαζόπουλου, όπου ήταν και ο Τσίπρας με τη δική του παρέα. Μια συζήτηση που είχαν στο διάλειμμα ο Τσίπρας με τον Στυλιανίδη στο φουαγιέ του θεάτρου, παρουσία και του γραμματέα της ΟΝΝΕΔ Σάκη Ιωαννίδη, ήταν αρκετή για να φουντώσει τα σενάρια. «Σας τα λέγαμε εμείς», λένε με νόημα οι σαμαρικοί και οι τζιτζικωσταίοι. Τυχαίο είναι που ο Καμμένος είπε στον Πρετεντέρη ότι οι καραμανλικοί θα στηρίξουν την κυβέρνηση;

Πριν κοπάσει ο θόρυβος από το συναπάντημα τσιπραίων-καραμανλικών σε μια θεατρική παράσταση, ήρθε ο ο αναπληρωτής υπουργός Δικαιοσύνης της «δεύτερη φορά Αριστεράς» Δ. Παπαγγελόπουλος να ρίξει νέα καύσιμα στη μηχανή της σεναριολογίας. Σύμφωνα με τον Παπαγγελόπουλο, ο Κ. Καραμανλής είναι «πρόεδρος της καρδιάς όλων των Νεοδημοκρατών» και «χρυσή εφεδρεία της χώρας»! Υπάρχει δε ένα τρίγωνο, αποτελούμενο από τον πρωθυπουργό Τσίπρα, τον πρόεδρο Πάκη και τη «χρυσή εφεδρεία» Καραμανλή, που «είναι εγγύηση για την καλή λειτουργία της δημοκρατίας σε εποχή κρίσης και για την ασφάλεια της χώρας»!

Το λες μέχρι και προβοκάτσια. Διότι έρχεται ο υπουργός μιας κυβέρνησης να παρέμβει χονδροειδώς στις διαδικασίες εκλογής αρχηγού στο κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Κι όχι όποιος-όποιος υπουργός, αλλά ένα σκοτεινό πρόσωπο, χωρίς καμιά πολιτική διαδρομή, αλλά με διαδρομή μόνο στο εισαγγελικό σώμα και τις μυστικές υπηρεσίες (πρώτα Αντιτρομοκρατική, μετά ΕΥΠ/ΚΥΠ). Πώς βρέθηκε αυτό το πρόσωπο στην κυβέρνηση του Τσίπρα; Χάρη στον Καμμένο ή χάρη στον Καραμανλή, όπως επιμένουν οι σαμαροτζιτζικωσταίοι;

Η παρέμβαση Παπαγγελόπουλου ήρθε ταυτόχρονα με τη διαρροή από το περιβάλλον Καραμανλή υπέρ του Μεϊμαράκη. «Είναι απολύτως σταθερή η εμπιστοσύνη του Κώστα Καραμανλή στο πρόσωπο του Βαγγέλη Μεϊμαράκη», έλεγε η διαρροή. Και συμπλήρωνε: «Ο Καραμανλής εξακολουθεί να θεωρεί ότι ο Μεϊμαράκης είναι ο μοναδικός υποψήφιος που μπορεί να εγγυηθεί την ενότητα της παράταξης».

Οι αντίπαλοι του Βαγγέλα έπαθαν ταράκουλο. «Δεν μπορώ να πιστέψω ότι ο Κώστας Καραμανλής έκανε τέτοια δήλωση», είπε ο Μπουμπούκος. «Να βάλει τέλος στις βαρονίες και τους μηχανισμούς των λίγων βολεμένων» κάλεσε την κομματική βάση ο Τζίτζι. «Αν ο κ. Καραμανλής θέλει να βγει να στηρίξει κάποιον υποψήφιο, να το πει ανοιχτά», δήλωσε ο Κούλης. Οι άνθρωποι και των τριών άρχισαν να διαδίδουν παρασκηνιακά ότι δεν πρόκειται για δήλωση του Καραμανλή, αλλά για κόλπο του Βαγγέλα. Ο Καραμανλής, όμως, όχι μόνο δε διέψευσε τη διαρροή, αλλά φρόντισε να την επαναλάβει την Τρίτη, αυξάνοντας τον εκνευρισμό των αντιπάλων του Βαγγέλα. Οι οποίοι, κάνοντας την ανάγκη φιλοτιμία, άρχισαν να λένε πως ό,τι και να πει ο Καραμανλής δεν μετράει, γιατί δεν έχει πια καμιά επιρροή, όπως αποδείχτηκε και με τη δήλωση που έκανε υπέρ του «Ναι» στο δημοψήφισμα. Η καρδούλα τους το ξέρει, όμως. Γιατί άλλο το «Ναι» στο δημοψήφισμα, που αφορούσε ολόκληρο το εκλογικό σώμα, και άλλο η επιρροή του Καραμανλή στους γαλάζιους ψηφοφόρους.

Ο Βαγγέλας, από την άλλη, που όπως δείχνουν τα πράγματα δεν είναι καθόλου σίγουρος για την επικράτησή του (γι' αυτό άλλωστε επιστρατεύτηκε ο Καραμανλής) έριξε στο χώρο των «ψιθύρων» το τελευταίο του σενάριο. 'Η μάλλον σενάρια. Το ένα αφορά τον Σαμαρά, ο οποίος την έχει δει Σαρκοζί και θέλει να φτιάξει κόμμα με τον Βενιζέλο, τον Χρυσοχοΐδη και άλλους που επιδιώκουν τη δικαίωσή τους. Το άλλο σενάριο αφορά τον Βορίδη, ο οποίος σκόπιμα τάχθηκε με τον Τζιτζικώστα, ώστε μόλις αυτός χάσει να μπει μπροστά ο παλιός τσεκουροφόρος και να στήσει ένα ακροδεξιό κόμμα των σαλονιών (τύπου Λεπέν), που μ' έναν αναλογικότερο εκλογικό νόμο -που αναγκαστικά θα φτιάξει ο Τσίπρας για να προστατεύσει τον ΣΥΡΙΖΑ- θα μπορέσει να αφαιρέσει ένα ποσοστό από τη ΝΔ κι ένα από τη Χρυσή Αυγή και να μπει άνετα στη Βουλή. Τα στελέχη που διακινούν αυτό το τελευταίο σενάριο θεωρούν σίγουρη τη διάσπαση από τους ακροδεξιούς, προεξοφλώντας ότι περιμένουν να ψηφίσει η ΝΔ κάποιο μνημονιακό νομοσχέδιο για να αποχωρήσουν καταγγέλλοντας την ηγεσία.

Δεν είναι τυχαία, πάντως, η τακτική που ακολουθεί ο Μεϊμαράκης, καθώς δέχεται την πίεση και από το εσωτερικό και από το εξωτερικό να προσφέρει μνημονιακή συναίνεση στη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου και να είναι έτοιμος, αν χρειαστεί, να στηρίξει ένα νέο κυβερνητικό σχήμα από την παρούσα Βουλή. Ετσι, έβαλε τον μεταβατικό πρόεδρο Ι. Πλακιωτάκη να κάνει μια δήλωση που δεν απέκλειε ακόμη και κυβερνητική συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ, υπό όρους φυσικά, ενώ ο ίδιος επανέλαβε τις επιθέσεις κατά του Τσίπρα (τον κατηγόρησε για «ανεύθυνη και αναξιόπιστη συμπεριφορά που έχει αποκλείσει κάθε δυνατότητα καταρχήν συνεννόησης»). Εστειλε το μήνυμα, μέσω Πλακιωτάκη, ενώ ο ίδιος κράτησε το στάτους του υποψήφιου προέδρου που ακολουθεί σκληρή αντιπολίτευση.

Αντε τώρα να βγάλει άκρη κάποιος με όλα αυτά τα σενάρια που διακινούνται. Να βρει αν υπάρχει κόκκος αλήθειας ή αν -αντίθετα- όλα εντάσσονται στην αντιπαράθεση ανάμεσα στους υποψήφιους για την αρχηγία. Το μόνο βέβαιο είναι ότι το αποτέλεσμα της αυριανής πρώτης ψηφοφορίας θ' αρχίσει να ξεκαθαρίζει το τοπίο. Ομως, ανατροπές μπορούν να γίνουν ανά πάσα στιγμή. Διότι όλ' αυτά δε γίνονται σε ομαλές κοινοβουλευτικές συνθήκες, αλλά σε συνθήκες βαθιάς πολιτικής κρίσης, η οποία προκαλεί ρευστότητα στο πολιτικό σκηνικό.

Ο Καμμένος, ένας δευτεροκλασάτος βουλευτής του ακροδεξιού φάσματος της ΝΔ, που το μόνο που είχε καταφέρει ήταν να γίνει για λίγο υφυπουργός, έκανε μια επιλογή το 2012 και βρέθηκε όχι μόνο αρχηγός κόμματος που μπήκε τρεις φορές στη Βουλή, αλλά και συγκυβερνήτης και υπουργός Αμυνας. Ο Θεοδωράκης, ένας πρωταγωνιστής της τηλεοπτικής κλάψας, βρέθηκε επίσης αρχηγός κόμματος από το πουθενά. Γιατί λοιπόν να μη φουντώσουν ανάλογες φιλοδοξίες και σε κάποιους άλλους (τύπου Βορίδη), που θεωρούν ότι είναι πιο ικανοί από τον Καμμένο; Από την άλλη, όμως, την ίδια περίοδο είχαμε και εξαφάνιση κομμάτων. Το ΠΑΣΟΚ φυτοζωεί στη ζώνη του λυκόφωτος, ενώ προβεβλημένα στελέχη του πέρασαν στην πολιτική αποστρατεία. Ο Καρατζαφέρης εξαϋλώθηκε. Το ίδιο και ο Κουβέλης. Κι αυτό λειτουργεί ως επιχείρημα υπέρ εκείνων που θέλουν μια ενωμένη ΝΔ, για να μπορέσει να ξανακυβερνήσει, ακολουθώντας την τακτική του «ώριμου φρούτου» έναντι του ΣΥΡΙΖΑ.

Υπό κανονικές κοινοβουλευτικές συνθήκες, σ' ένα αστικό κόμμα εξουσίας σαν τη ΝΔ θα κυριαρχούσαν οι κεντρομόλες δυνάμεις, ακόμα και μετά από δυο εκλογικές ήττες. Θα άλλαζαν αρχηγό, θα «σφάζονταν» για τις κομματικές βαρονίες, αλλά θα παρέμεναν ενωμένοι περιμένοντας την επάνοδο στην κυβερνητική εξουσία. Σε συνθήκες πολιτικής κρίσης, όμως, οι φυγόκεντρες τάσεις εμφανίζονται εξαιρετικά ενισχυμένες. Γι' αυτό και κανένα ενδεχόμενο δεν μπορεί να αποκλειστεί εκ των προτέρων, έστω κι αν η παράδοση συνηγορεί υπέρ της ενότητας υπό το νέο αρχηγό.

Ο κατάλληλος άνθρωπος

Δεν έχουμε λόγο να μην πιστέψουμε το «έγκυρο» «Βήμα», όταν δημοσιεύει θέμα με τίτλο «Τα μυστικά ραντεβού Στουρνάρα». Οσα αναφέρονται στο δημοσίευμα βρίσκονται σε ευθυγράμμιση με όσα δημοσίως δηλώνει ο Στουρνάρας, είτε με παρεμβάσεις του σε ΜΜΕ είτε σε επίσημα κείμενα όπως η ενδιάμεση έκθεση της ΤτΕ. Επίσης, η αναφορά σε «μοχλούς πίεσης» που χρησιμοποιεί η Ευρώπη, στους οποίους το δημοσίευμα υπαινίσσεται ότι ανήκει και ο Στουρνάρας, δεν είναι εκτός πραγματικότητας. Ξέρουμε ποιος επέβαλε τον Στουρνάρα ως υπουργό Οικονομικών της συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη (διώχνοντας τον Ράπανο που είχε ανακοινωθεί αρχικά), όπως και ποιος επέβαλε στους Σαμαροβενιζέλους το πέρασμα του Στουρνάρα στο κρίσιμο πόστο του διοικητή της ΕΚΤ. Μ' άλλα λόγια, ξέρουμε ποια είναι τα πραγματικά αφεντικά του Στουρνάρα.

Το δημοσίευμα επικαλείται «ασφαλείς πληροφορίες», σύμφωνα με τις οποίες ο Στουρνάρας «συναντήθηκε ατύπως το προηγούμενο διάστημα με τον Αντώνη Σαμαρά, τη Φώφη Γεννηματά, τον Σταύρο Θεοδωράκη, τον Ευάγγελο Μεϊμαράκη, την Ντόρα Μπακογιάννη, τον Αδωνι Γεωργιάδη, τον Απόστολο Τζιτζικώστα, τον Χρήστο Σταϊκούρα, ενώ συχνά συνομιλεί και με τον Κυριάκο Μητσοτάκη. Επιπλέον, δεν αποκλείεται να συναντηθεί και με τον Βασίλη Λεβέντη, εφόσον του το ζητήσει ο πρόεδρος της Ενωσης Κεντρώων». Και συνεχίζει το δημοσίευμα: «Αντικείμενο των συναντήσεων αυτών ήταν η έκφραση της ανησυχίας του κεντρικού τραπεζίτη για την πορεία της χώρας, η οποία, όπως είπε στους συνομιλητές του, αντιμετωπίζει κίνδυνο συστημικής αστάθειας αν δεν προχωρήσει το πρόγραμμα όπως συμφωνήθηκε με τους εταίρους. "Καθίστε σε ένα τραπέζι και προσπαθήστε να τα βρείτε. Δεν υπάρχει χρόνος για πισωγυρίσματα" φέρεται να ήταν η παραίνεσή του στους πολιτικούς που συνάντησε (...) "Η συναίνεση που έχει ήδη επιτευχθεί και είναι μια μεγάλη κατάκτηση δεν πρέπει να διαρραγεί. Αντίθετα, πρέπει να διατηρηθεί για να διασφαλίσει την πολιτική σταθερότητα, να στηρίξει την οριστική έξοδο από την κρίση και να ανοίξει τον δρόμο προς την ανάπτυξη" σημειώνει ο κ. Στουρνάρας, ο οποίος κάποτε αποτελούσε κόκκινο πανί για τον ΣΥΡΙΖΑ».

Περιττεύει να σημειώσουμε ότι η παρεμβατική πολυπραγμοσύνη του Στουρνάρα και δημοσιεύματα σαν αυτό του «Βήματος» έρχονται να βοηθήσουν τον Τσίπρα, ο οποίος δημόσια προσπάθησε να κινηθεί στην ίδια κατεύθυνση αλλά «έφαγε πόρτα» από τα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης. Ο Τσίπρας εμφανίζεται να επιδιώκει εναγωνίως τη συναίνεση, που είναι απαραίτητη για την έξοδο της οικονομίας από την κρίση, ενώ τα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης παρουσιάζονται σα να ενδιαφέρονται μόνο για τα μικροκομματικά τους συμφέροντα. Κατά τα άλλα, οι συριζαίοι προσπαθούν να μας πείσουν ότι υπάρχουν κάποια σκοτεινά κέντρα της ολιγαρχίας που θέλουν να τους ρίξουν από την κυβέρνηση!

Μέρκελ-Σόιμπλε εις σάρκαν μίαν

«Ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε συμμετείχε σε σημαντικό βαθμό στην επίλυση της ελληνικής κρίσης, αλλά και στην **επιβολή των γερμανικών θέσεων**». Απόλυτη κυρίαρχος στο συνέδριο του γερμανικού Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος η Ανγκελα Μέρκελ (οι σύνεδροι την χειροκροτούσαν όρθιοι επί εννέα λεπτά, ενώ το σχέδιο απόφασης που πρότεινε υπερψηφίστηκε από 976 σε σύνολο χιλίων συνέδρων), αισθάνθηκε την ανάγκη να προσφέρει στήριξη στον υπουργό της των Οικονομικών, που από κάποιες πλευρές παρουσιάστηκε σαν ο άνθρωπος που το περασμένο καλοκαίρι έθεσε σε κίνδυνο την Ευρωζώνη, προωθώντας το Grexit. Για την Μέρκελ άλλη ήταν η πηγή του κινδύνου: «Απίθανες παλινωδίες από την αριστερή κυβέρνηση της Ελλάδας έθεσαν σε κίνδυνο την ευρωζώνη».

Κι αυτά που λέει ο Τσίπρας; Οτι δηλαδή ο Σόιμπλε είχε (και εξακολουθεί να έχει) ένα σχεδίου εξόδου της Ελλάδας από την Ευρωζώνη, προκειμένου να επιτύχει τη γερμανοποίησή της; Οτι αυτό το σχέδιο δεν το συμμερίστηκε ποτέ η Μέρκελ; Οτι με τη βοήθεια του Ολάντ τελικά το σχέδιο Σόιμπλε ναυάγησε; Πρόκειται για ένα ωραίο παραμύθι, που έτσι και δοκιμαστεί λίγο στη βάσανο της απλής λογικής διαλύεται εις τα εξ ων συνετέθη. Γιατί δεν είναι δυνατόν την ίδια στιγμή να λένε και ότι ηττήθηκε ο Σόιμπλε και ότι αυτοί υπέγραψαν τη συμφωνία στις 12-13 Ιούλη εκβιαζόμενοι και αντιμετωπίζοντας ένα πραξικόπημα. Δεν μπορεί να ισχύουν και τα δύο.

Το Grexit είναι το βολικό άλλοθι του Τσίπρα και της κλίκας του. Το επικαλέστηκαν το καλοκαίρι, για να περάσουν το Μνημόνιο, το επικαλούνται ακόμα και τώρα ως κίνδυνο, κάθε φορά που πρέπει να στριμώξουν τον κοινοβουλευτικό τους λόχο για να ψηφίσει ένα πακέτο μνημονιακών προαπαιτούμενων. Το Grexit χρησιμοποιήθηκε από τον Σόιμπλε σαν διαπραγματευτικό εργαλείο. Σαν μοχλός πίεσης πάνω στην πανικόβλητη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων. Για να επιβάλει τις γερμανικές θέσεις, όπως λέει η Μέρκελ. Οχι γιατί αποτελούσε στρατηγική της Γερμανίας.

Ινδαλμά του ο Σαρκοζί

Να επιβεβαιώσει εκείνους που του αποδίδουν φιλοδοξίες επανόδου α'λα Σαρκοζί φρόντισε ο Σαμαράς, σπεύδοντας να κάνει προσωπική συγχαρητήρια δήλωση για τη νίκη της Δεξιάς στις γαλλικές περιφερειακές εκλογές, με ιδιαίτερη αναφορά στον τέως πρόεδρο της Γαλλίας και φιλοδοξούντα να επανεκλεγεί Νικολά Σαρκοζί. «Το αποτέλεσμα αυτό είναι θετικό, όχι μόνο για τον ίδιο τον Σαρκοζί και το κόμμα του που ανήκει στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, αλλά και για την ΕΕ συνολικά», δήλωσε ο Σαμαράς. Και συμπλήρωσε με νόημα: «Γιατί το μέλλον της Ευρώπης βρίσκεται στις ιδέες και τις αξίες της μεγάλης Κεντροδεξιάς Παράταξης. Και όχι στον ακραίο λαϊκισμό των εθνικιστών, ούτε στις αριστερές ιδεοληψίες και ακρότητες που έχουν χρεοκοπήσει παντού».

Μάλλον ατύχησε, όμως, ο Σαμαράς επαναφέροντας μ' αυτόν τον χοντροκομμένο τρόπο τη θεωρία των «δύο άκρων». Γιατί ο Σαρκοζί ήδη βάλλεται από το εσωτερικό του κόμματός του (επικεφαλής αυτής της τάσης είναι η ίδια η αντιπρόεδρος Ναταλί Κοσιουσκό-Μοριζέ) για την τακτική «ούτε Εθνικό Μέτωπο ούτε Σοσιαλιστικό Κόμμα» που ακολούθησε στο δεύτερο γύρο των περιφερειακών εκλογών, εν αντιθέσει με τους Σοσιαλιστές, που αποσύρθηκαν από δυο περιφέρειες, χαρίζοντάς τες στους Ρεπουμπλικανούς του Σαρκοζί, για να μην τις πάρει η Λεπέν. «Είμαι χαρούμενη που οι ψηφοφόροι μας δεν εφάρμοσαν το ούτε-ούτε» δήλωσε η Κοσιουσκό-Μοριζέ. «Αν μας είχαν ακούσει, το Εθνικό Μέτωπο θα είχε κερδίσει».

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Οφείλουμε να μην κάνουμε διακρίσεις διά κρίσεις στην ενημέρωση: σαν σήμερα (19 Δεκέμβρη) πριν από 76 χρόνια γεννήθηκε ο Ακης Τσοχατζόπουλος.

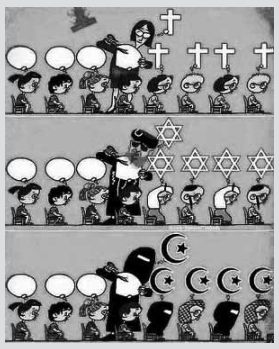

Μην παραλείποντας μια οφειλόμενη εκ προοιμίου συγνώμη για τον κατήφορο που θα πάρει αυτή τη φορά η στήλη, θα παραμείνουμε στον δυσώδη μα στο παρελθόν γεμάτο... ολάνθιστα μπουμπούκια χώρο. Διότι δεν είναι δυνατό να εκδίδονται –και μάλιστα με διαφορά μερικών ημερών!- δύο βιβλία από ισάριθμες συζύγους του Ανδρέα κι εμείς να σφυρίζουμε αδιάφ(θ)ορα! Κι αν τα σε ήπια καταστολή αντανακλαστικά μας δεν επέτρεψαν να ενεργοποιηθούμε νωρίτερα, θα το πράξουμε τώρα που η πεντακοσίων και πλέον σελίδων «οργή του Ανδρέα» έπεσε βαριά στο κεφάλι μας. Παραθέτουμε λόγια της σπουδαγμένης στην Ecole des Hautes Etudes της Σορβόννης (ανάλυση και τυπολογία φιλμ, εθνολογικό ντοκιμαντέρ και ιστορία τέχνης της Κεντρικής Ευρώπης, εξ ου και λατρεία της προς τον Milan Kundera και γενικώς προς τα... light προϊόντα) συγγραφέως, αερο-συνοδού και τα λοιπά και ταλιμπάν. Που ξαναγράφει για τον κάποτε «σιδερένιο» μετά από δεκαοκτώ χρόνια, χωρίς ορατό κίνδυνο από κάποιο νέο χαστούκι: «Με το φίλτρο των απόψεων του Ανδρέα γράφτηκε κάθε γραμμή και σημείο στίξης. Εβγαλα πολλούς αναστεναγμούς με ποικίλα συναισθήματα και στη φάση της ολοκλήρωσης των κειμένων είχα μια ανακούφιση κι ένα όραμα με τον Ανδρέα να μειδιά ικανοποιημένος: "Ετσι σε ήθελα, έτσι σ' αγάπησα, με δικαιώνεις". Αγάπη μου, συλλογίστηκα, όπως θα μας βλέπεις από ψηλά, δώσε με την ευχή σου το κουράγιο να τα καταφέρουμε. "Εχετε πολύ δρόμο ακόμα, μόλις ξεκινήσατε, θα είμαι μαζί σας στη μεγάλη πορεία". Και καθώς περνάω τις τελευταίες πινελιές στο κείμενο, με πιάνει ένα αίσθημα ευφορίας. Δημιούργησα με έμπνευση τον πολιτικό λογισμό του Ανδρέα, ένα πόνημα επικαιροποιημένο στο σήμερα. Ενα δάκρυ ανακούφισης κυλάει στα μάγουλά μου. Ο,τι και να κάνω γι' αυτόν θα είναι λίγο. Η μεγάλη αυτή μορφή αξίζει τα πάντα. Συλλογίζομαι πόσο θα καμάρωνε. Και χαίρομαι που ο ελληνικός λαός θα απολαύσει πάλι την ύπαρξή του».

Σπαράζοντας μέσα μας (εκείνο το «αγάπη μου» αποτελείωσε την ευαίσθητη περί τα διαφυλετικά, συναισθηματικά και σεξουαλικά Κοκκινοσκουφίτσα), παραθέτουμε μερικές γαργαλιστικές επικεφαλίδες: Αμερικάνοι: Εξοντώστε τον Ανδρέα τώρα! Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, ένας ανέντιμος αντίπαλος! Η «άγονος ευφυΐα» του Βαγγέλη Βενιζέλου! Ο Σταύρος Θεοδωράκης παίρνει εντολές. Συναντήσεις με τον Καντάφι. Τι είπε για τον Γιώργο. Ο Λαφαζάνης και οι σταλινικοί.

Και η ενημέρωση κλείνει με το επιμύθιο του δελτίου Τύπου: «Η οργή του Ανδρέα, ένα πολύτιμο βιβλίο για κάθε Ελληνα και Ελληνίδα που αντέχει να μάθει καυτές αλήθειες». Σας αποτελειώσαμε...

Η κότα έκανε το αυγό ή το αυγό την κότα; Ο φόβος, ο συντηρητισμός και η συνεπακόλουθη αγραμματοσύνη έφεραν τη διάλυση της γλώσσας ή το αντίθετο; Πάντως, όταν διαβάζεις από συνταξιούχο φιλόλογο παύλα συγγραφέα παύλα ποιητή εκείνο το «στις 1 η ώρα» (έτσι ακριβώς, με «στις» και με νούμερο), καταλαβαίνεις ότι... η ελπίδα δεν έρχεται. Σε κανένα επίπεδο.

«Οι μάζες φοβούνται τη λευτεριά. Απεγνωσμένα ψάχνουν (όταν όλα έχουν καταρρεύσει) για έναν καινούργιο θεό ή τον εκπρόσωπό του που θα τους την στερήσει, αλλά που στην πραγματικότητα θα τις απαλλάξει από την ευθύνη του εαυτού τους» (Λιλή Ζωγράφου).

Σχεδόν καθημερινά απολύει κι από ένα-δυο εργαζόμενους η γαλακτοβιομηχανία «Ροδόπη» στην Ξάνθη. «Μοιραίοι και άβουλοι» παρακολουθούν οι τρεις συριζαίοι τοπικοί βουλευτές (βλέπετε πρόλαβε το ΚΚΕ που ανέλαβε εργολαβία την ιστορία. Κι όταν αναλαμβάνει ο ένας, ο άλλος δεν ασχολείται, asshole ίτε!), μούγκα από εκείνους που πανηγύριζαν –όπως κάνουν με καθένα που θα γυρίσει να κοιτάξει την πολυποίκιλα καταπιεσμένη επαρχία- όταν αναλάμβανε την εταιρία ο αμαρτωλός «Τυράς» πριν από μερικά χρόνια. Οι απολύσεις έφτασαν τις δέκα, χρειάστηκε πολύς καιρός για να πάρουν χαμπάρι οι εργαζόμενοι τι τους περιμένει και τώρα ξεκινούν απεργίες και η ζωή συνεχίζεται...

«Αυτοί που καθιστούν την ειρηνική επανάσταση αδύνατη, κάνουν τη βίαιη επανάσταση αναπόδραστη» (Martin Luther King).

Κοκκινοσκουφίτσα

Ο... οικολόγος Ιωάννης Τσιρώνης

Εφαρμόζει το δασοκτόνο νόμο 4280/2014!

Ο δασοκτόνος νόμος 4280 ψηφίστηκε από τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, με υπουργό Περιβάλλοντος τον Ι. Μανιάτη και δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 8.8.2014. Επί υπουργίας Μανιάτη και με τη συγκατάθεση του Γενικού Διευθυντή Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος, εκδόθηκαν αρκετές εφαρμοστικές εγκύκλιοι πολύ σοβαρών αντιδασικών διατάξεων. Η έκδοσή τους είχε προκαλέσει τη δυσφορία όχι μόνο συνδικαλιστών δασολόγων, αλλά και υπηρεσιακών παραγόντων. Η φάμπρικα με τις αντιδασικές εγκυκλίους συνεχίστηκε μέχρι την ανάληψη της διαχείρισης του καπιταλιστικού συστήματος από τη συγκυβέρνηση Τσίπρα–Καμμένου. Γι' αυτό και για κάποιο διάστημα, ο αναπληρωτής υπουργός Περιβάλλοντος Ι. Τσιρώνης υποσχόταν στα στελέχη της Αυτόνομης Δημοκρατικής Συνεργασίας Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΣΔΔΥ), που ήταν τότε παράταξη που στήριζε πολιτικά τον ΣΥΡΙΖΑ (χωρίς να είναι όλα τα μέλη της και μέλη του ΣΥΡΙΖΑ), ότι **θα καταργήσει όλους τους μνημονιακούς αντιδασικούς νόμους**.

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε αν όλα τα μέλη της ΑΔΣΔΔΥ πίστεψαν σ' αυτές τις υποσχέσεις Τσιρώνη, όμως ως παράταξη η ΑΔΣΔΔΥ απέστειλε στον Τσιρώνη ένα αναλυτικό κείμενο, στο οποίο είχε συγκεντρώσει όλους τους μνημονιακούς αντιδασικούς νόμους των οποίων ζητούσε την κατάργηση. Το κείμενο αυτό δημοσιεύτηκε στο μπλογκ «Δασαρχείο» και η πρωτοβουλία της παράταξης έγινε ευρέως γνωστή στο δασολογικό κόσμο.

Ο Ι. Τσιρώνης έκανε διάφορες παρελκυστικές κινήσεις προκειμένου να δικαιολογεί τη συνεχή αναβολή ανάληψης νομοθετικών πρωτοβουλιών για την υλοποίηση της υπόσχεσής του. Από την πλευρά μας, με συνεχή δημοσιεύματα αποκαλύπταμε αυτή την παρελκυστική τακτική του «οικολόγου» αναπληρωτή υπουργού και πιέζαμε την ΑΔΣΔΔΥ να μπει μπροστά και να απαιτήσει από τον Ι. Τσιρώνη να προχωρήσει στην υλοποίηση της υπόσχεσής του.

Παρά τις εκκλήσεις μας, η ΑΔΣΔΔΥ παραιτήθηκε από τη δημόσια προβολή και υποστήριξη του αιτήματός της, γιατί από την πρώτη στιγμή πολλά από τα στελέχη της δεν είχαν πιστέψει στην επίτευξη αυτού του στόχου, ενώ στη συνέχεια απογοητεύθηκαν από τη γενικότερη πολιτική πρακτική της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου. Ετσι, μείναμε μόνοι στην πάλη για την κατάργηση των αντιδασικών νόμων.

Από τις αρχές του καλοκαιριού, ο Ι. Τσιρώνης έβαλε -εμμέσως πλην σαφώς- τέλος στο ζήτημα της κατάργησης των αντιδασικών νόμων, με την προώθηση -μέσω των υπηρεσιακών παραγόντων- νέου νομοσχεδίου για τους δασικούς χάρτες. Νομοσχεδίου που περιλάμβανε μερικές επουσιώδεις αλλαγές στο ισχύον νομοθετικό πλαίσιο για τους δασικούς χάρτες, που οδηγεί στη συρρίκνωση του δασικού πλούτου της χώρας. Το κυριότερο είναι ότι αφήνει άθικτο το πακέτο με τους μνημονιακούς αντιδασικούς νόμους και έτσι **οι χάρτες που θα συνταχθούν και θα επικυρωθούν θα είναι καρικατούρα**, αν τελικά «περπατήσει» η τακτική της σύνταξης αυτών των δασικών χαρτών. Αυτά δεν τα λέμε για πρώτη φορά. Τα είχαμε αναδείξει από τις πρώτες μέρες της συγκυβέρνησης Τσίπρα–Καμμένου.

Για να ρίξει στάχτη στα μάτια των δασολόγων ως προς το ζήτημα της κατάργησης των μνημονιακών αντιδασικών νόμων, ο Ι. Τσιρώνης έφτιαξε μια επιτροπή που η συγκρότησή της ανακοινώθηκε μια βδομάδα μετά την προκήρυξη των εκλογών της 20ής Σεπτέμβρη. Η επιτροπή αυτή ποτέ δεν λειτούργησε, όμως, και ο αναπληρωτής υπουργός, για να δικαιολογήσει την άρνησή του να ακουμπήσει το μνημονιακό αντιδασικό πακέτο, άρχισε μετά τις εκλογές να διαδίδει προφορικά στους υπηρεσιακούς παράγοντες των δασικών υπηρεσιών, ότι **οι λεγόμενοι θεσμοί του έστειλαν μήνυμα να μην ακουμπήσει τη δασική νομοθεσία**, γιατί θα βλάψει τον ανταγωνισμό!

Οι ανάγκες της ζωής πράγματι πιέζουν. Οταν μάλιστα χρονίζουν καταστάσεις και οι διάφορων αποχρώσεων καταπατητές πιέζουν για τη νομιμοποίηση των καταπατηθέντων δασών και δασικών εκτάσεων, είναι επόμενο ο υπουργός να επικαλείται αυτές τις πιέσεις, να τις βαφτίζει ερωτήματα και να βάζει τις υπηρεσίες να εκδίδουν εφαρμοστικές εγκυκλίους. **Χρονίζουν οι καταστάσεις καταπάτησης των δασών**, γιατί όλες οι κυβερνήσεις από τη μεταπολίτευση του 1974 αρνούνταν να πάρουν άμεσα και δραστήρια αποφάσεις και να θέσουν τέρμα στις παρανομίες. Το αποτέλεσμα είναι να διογκώνεται το πρόβλημα, όπως συμβαίνει για παράδειγμα με την Ιπποκράτειο Πολιτεία στην Πάρνηθα.

Ερχεται λοιπόν ο «οικολόγος» Τσιρώνης και στις 10 Δεκέμβρη εκδίδει εγκύκλιο διαταγή, με την οποία νομιμοποιεί αντιδασική διάταξη, που ενσωματώθηκε στο βασικό δασικό νόμο 998/79 με την παρ. 5 του άρθρου 32 του δασοκτόνου νόμου 4280/2014. Περιττεύει να θυμίσουμε, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είχε καταψηφίσει αυτό το νόμο. Με τη συγκεκριμένη διάταξη μπήκε ταφόπλακα στα φρύγανα, γιατί αποχαρακτηρίστηκαν από δασικές εκτάσεις, χαρακτηρίζονται πλέον ως χορτολιβαδικές, και όσες απ' αυτές έχουν χαρακτηριστεί ως ιδιωτικές δεν χαίρουν καμιάς προστασίας.

Μιλώντας επιστημονικά, τα φρύγανα είναι μια κατηγορία δασικών εκτάσεων και παίζουν σπουδαίο ρόλο στην προστασία του περιβάλλοντος. Ομως, στις αρχές του 1980, ένα στημένο Τεχνικό Συμβούλιο Δασών γνωμοδότησε καθ' υπαγόρευση της πολιτικής ηγεσίας και αποχαρακτήρισε τα φρύγανα, προκαλώντας ζημιά στο δασικό πλούτο της χώρας. Το 2010, προκειμένου να καλυφθεί ένα κενό που είχε δημιουργηθεί γύρω από τον ορισμό του δάσους με το δασοκτόνο νόμο 3818/2010, συγκροτήθηκε μια επιτροπή που ανάμεσα στ' άλλα γνωμάτευσε ότι **τα φρύγανα είναι δασικές εκτάσεις**. Τη γνωμάτευση αυτή αποδέχτηκε και το Τεχνικό Συμβούλιο Δασών και στη συνέχεια στάλθηκε στην τότε υπουργό Τ. Μπιρμπίλη, υπογεγραμμένη από τον τότε Γενικό Διευθυντή Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος Σ. Σαγρή.

Η απόφαση υπονομεύτηκε από πολλούς υψηλόβαθμους υπηρεσιακούς παράγοντες και από την Μπιρμπίλη και έτσι τα φρύγανα παρέμειναν, τελικά, στις χορτολιβαδικές εκτάσεις, μέχρι τις 8 Γενάρη του 2013, που δημοσιεύτηκε η απόφαση 32 του ΣτΕ. Απόφαση η οποία, πέραν των άλλων σημαντικών ζητημάτων που έλυνε, έκρινε ότι τα φρύγανα είναι δασικές εκτάσεις. Αυτή η απόφαση του ΣτΕ θορύβησε τότε την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος, που συνεχώς τρενάριζε τόσο την υιοθέτησή της όσο και την εφαρμογή της. Το τρενάρισμα συνεχίστηκε (δεν εφαρμόστηκε η απόφαση του ΣτΕ) μέχρι τις 8 Αυγούστου του 2014, που δημοσιεύτηκε ο δασοκτόνος νόμος 4280. Με το νόμο αυτό δεν καταργήθηκε μόνο η ένταξη των φρυγάνων στις δασικές εκτάσεις, αλλά ολόκληρη η απόφαση 32 του ΣτΕ (εδώ περιοριζόμαστε στην παρ. 5 του άρθρου 32, με την οποία τα φρύγανα θεωρούνται χορτολιβαδικές εκτάσεις).

Αυτή είναι η ιστορία με τα φρύγανα και γι' αυτό δεν πρέπει ν' αφήσουμε να περάσει έτσι η εγκύκλιος διαταγή του Ι. Τσιρώνη. Πρέπει να αγωνιστούμε για να τον αναγκάσουμε να την πάρει πίσω και παραπέρα να καταργήσει όλο το μνημονιακό αντιδασικό πακέτο.

Ομολογούν την ενοχή τους!

Στις 12.1.2015 το Γ΄ Ακυρωτικό Τμήμα του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης με την 5η απόφασή του απέρριψε την αίτηση ακύρωσης που είχε υποβάλει η εταιρία του Πόρτο Καρράς κατά απόφασης της Πολεοδομίας Πολυγύρου, με την οποία αυτή απέρριψε την τροποποίηση της οικοδομικής άδειας 138/2010. Η εταιρία του Πόρτο Καρράς, που θεωρεί τις δημόσιες υπηρεσίες παραμάγαζό της, δεν κάθησε με τα χέρια σταυρωμένα. Ξαναϋπέβαλε το φάκελο για την αναθεώρηση της οικοδομικής άδειας 138/2010, αυτή τη φορά στη νεοϊδρυθείσα Υπηρεσία Δόμησης του δήμου Σιθωνίας. Στη δημόσια αυτή υπηρεσία βρήκε τον προϊστάμενό της Αρ. Παπαζαχαρία και στο δήμο Σιθωνίας το δήμαρχο Ι. Τζίτζιο πρόθυμους να ικανοποιήσουν τις παράνομες απαιτήσεις της, κάνοντας δεκτή την αίτηση αναθεώρησης της Οικοδομικής Αδειας 138. Ο πρώτος εξέδωσε παράνομα την Εγκριση Δόμησης 56 και την Αδεια Δόμησης 59 και ο δεύτερος υιοθέτησε τις αποφάσεις του υφισταμένου του.

Πέρα από τη δημοσιογραφική μας έρευνα, υποβάλαμε αναφορά στην Εισαγγελία Εφετών Θεσσαλονίκης, ενώ στις 9.10.2015 στείλαμε αναφορά στο δήμο Σιθωνίας και την Υπηρεσία Δόμησης, ζητώντας να πάρουν πίσω την Εγκριση Δόμησης 56 και την Αδεια Δόμησης 59. Στις 8.12.2015 μας απάντησε ο Αρ. Παπαζαχαρίας, καταλήγοντας ως εξής: *«Τέλος, θα θέλαμε να επισημάνουμε το γεγονός ότι άλλο είναι το θεσμικό πλαίσιο που διέπει την έκδοση δόμησης βάσει του οποίου χορηγήθηκε από την Υπηρεσία μας η εν λόγω αναθεώρηση και άλλο το θεσμικό πλαίσιο έκδοσης των οικοδομικών αδειών βάσει του οποίου η Υπηρεσία Δόμησης Πολυγύρου φέρεται να αρνήθηκε το αίτημα αναθεώρησης του 2010»*. Την άποψη αυτή αποδέχτηκε και ο δήμαρχος Ι. Τζίτζιος και μας έστειλε και αυτός το έγγραφο Παπαζαχαρία.

Με την προσέγγιση περί διαφορετικού θεσμικού πλαισίου έγκρισης Οικοδομικών Αδειών (πράγμα που δεν ισχύει) και την αποσιώπηση της απόφασης του Γ' Αναθεωρητικού Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, ομολογούν την ενοχή τους. Θέλουν δε θέλουν, θα πάρουν πίσω τις δύο παράνομες αποφάσεις τους.

Ξεπουλάνε και... κλαίνε

Η πρώτη... αριστερή ιδιωτικοποίηση είναι γεγονός. Βεβαίως, οι αποφάσεις είχαν ληφθεί από τον περασμένο Ιούλη, όταν η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου έκλεισε τη συμφωνία και έβαλε πλώρη για το τρίτο Μνημόνιο, όμως η μέρα που πέφτουν οι υπογραφές έχει το δικό της συμβολισμό. Ειδικά όταν η συγκεκριμένη ιδιωτικοποίηση είχε αποκτήσει συμβολικό χαρακτήρα στην πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ. Οχι μόνο στην περίοδο που βρισκόταν στην αντιπολίτευση, αλλά και στην περίοδο της πρώτης κυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων.

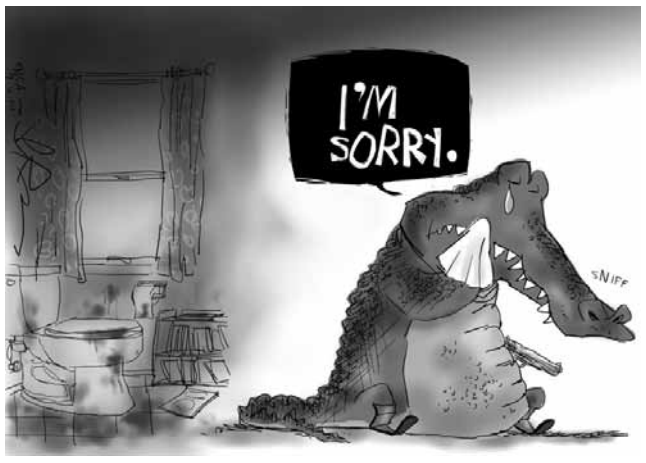

Ποιος δεν θυμάται τον υπουργό Σταθάκη (που είχε και πρόβλημα στην εκλογική του περιφέρεια, γιατί στα 14 αεροδρόμια ανήκει κι αυτό των Χανίων) να δηλώνει κατηγορηματικά πως αυτή η ιδιωτικοποίηση δεν πρόκειται να γίνει; Ποιος δε θυμάται τον κυρ-Αλέκο τον Φλαμπουράρη να ρουφάει ηδονικά on camera τον φρέντο του και να διαβεβαιώνει ήρεμα πως τα αεροδρόμια δεν πρόκειται να ξεπουληθούν, γιατί άμα κάνει τον εκσυγχρονισμό τους το κράτος θα βγάλει περισσότερα από το τίμημα της εξαγοράς; Ποιος δεν θυμάται τον Σταθάκη, όταν το παζάρι με τους ιμπεριαλιστές δανειστές είχε προχωρήσει, να δηλώνει ότι θα γίνει μεν η ιδιωτικοποίηση, αλλά οι όροι θ' αλλάξουν; Στην αρχή μιλούσε για κοινοπρακτικό σχήμα, με τη συμμετοχή του ελληνικού δημοσίου, μετά μιλούσε για επαναδιαπραγμάτευση των όρων ώστε να εξασφαλιστούν οφέλη για τις τοπικές κοινωνίες. Τελικά, ο διαγωνισμός έγινε όπως είχε εξαρχής σχεδιαστεί και τα 14 αεροδρόμια πήγαν στη γερμανική Fraport, όπως ήταν εξαρχής κανονισμένο.

Και βέβαια, μια τέτοια ιστορική στιγμή, η στιγμή της πρώτης... αριστερής ιδιωτικοποίησης, δεν μπορούσε να γίνει με τυπικές διαδικασίες. Απαιτούσε μια δραματική κορύφωση, την οποία ήρθε να προσφέρει ο υπουργός Σπίρτζης με τον πόνο και τα δάκρυά του. Η «σχολή» που δημιούργησε η νυν υφυπουργός «εγώ είμαι η βιομηχανία» Θεοδώρα Τζάκρη (τότε που ανέβαινε τελετουργικά στο βήμα της Βουλής, με τη σιωπή να διακόπτεται από το βασανιστικό τακ-τακ που έκαναν οι Λουμπουτέν γόβες της καθώς βασάνιζαν τη δρύινη σκάλα, για να δηλώσει ότι ψηφίζει το Μνημόνιο με το πιστόλι στον κρόταφο) βρήκε άξιο συνεχιστή στο πρόσωπο ενός ακόμα μηδίσαντος πασόκου.

«Υπογράψαμε τη σύμβαση με πολύ πόνο», δήλωσε ο Σπίρτζης. «Δεν δώσαμε εμείς τα αεροδρόμια αλλά όσοι έκαναν το διαγωνισμό (σ.σ. η συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων δηλαδή) που έβαλαν τους συγκεκριμένους όρους», συνέχισε. Και κατέληξε με ύφος Κρέοντα όταν πληροφορείται το χαμό του Αίμονα: «Δεν ήταν καθόλου εύκολο που υπέγραψα τη σύμβαση, συνεχίζω να διαφωνώ»! Αναφερόμενος, μάλιστα, στην αντίδραση του περιφερειάρχη Ιονίων Νήσων Θόδωρου Γαλιατσάτου να κάνει δημοψήφισμα (άνευ ουδεμιάς πρακτικής σημασίας), υπερθεμάτισε: «Εγώ αν ήμουν στη θέση του θα έκανα χειρότερα»! Τι δυστυχία να μην είναι περιφερειάρχης ο Σπίρτζης, να σηκώσει τη σημαία του ανένδοτου αγώνα, να κάνει το αεροδρόμιο της περιφέρειάς του Κούγκι και ν' απειλεί τους βάρβαρους ότι θ' ανατιναχτεί αν τολμήσουν να πατήσουν εκεί το πόδι τους. Δυστυχώς, είναι υπουργός και αναγκάστηκε να υπογράψει την ιδιωτικοποίηση. Με πόνο ψυχής...

Φυσικά, ο «σοβαρός» Σταθάκης έβαλε την υπογραφή του και κρύφτηκε. Δεν είναι ώρα για καραγκιοζιλίκια τύπου Σπίρτζη, που τον ξέσκισαν τα μίντια θέτοντάς του το απλούστατο ερώτημα: «αφού διαφωνείς, όπως λες, γιατί δεν παραιτείσαι;». Και ο εξίσου «σοβαρός» Πιτσιόρλας, ο «κόκκινος μάνατζερ» που παράτησε τις μπίζνες του για να αναλάβει το κουμάντο στο ΤΑΙΠΕΔ (θυσία για την αριστερά και το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό έγινε ο άνθρωπος) χαρακτήρισε την επένδυση της Fraport «ψήφο εμπιστοσύνης στην ελληνική οικονομία» και «συμβολικό μήνυμα σε όλους ότι η Ελλάδα έχει αφήσει πίσω τη φημολογία περί Grexit και μπαίνει στο δρόμο της ανάπτυξης». Χαρακτήρισε μάλιστα τα 1,2 δισ. ευρώ που θα εισπράξει το ελληνικό κράτος «πολύ ψηλό τίμημα».

ΥΓ1. Η Fraport έχει και εγχώριο συνεταίρο.Τη Slentel του ομίλου Κοπελούζου. Και οι άλλοι δύο ξένοι ενδιαφερόμενοι για τα 14 αεροδρόμια είχαν έλληνες συνεταίρους. Ηταν η γαλλική Vinci σε κοινοπραξία με την ΑΚΤΩΡ του ομίλου Μπόμπολα και μια αργεντίνικη εταιρία συμμετοχών σε κοινοπραξία με τη ΜΕΤΚΑ του ομίλου Μυτιληναίου. Το ελληνικό κεφάλαιο επενδύει συμφέροντα στη διαδικασία ξεπουλήματος των «ασημικών». Δεν πρόκειται, λοιπόν, για μια διαδικασία «αφελληνισμού», όπως υποστηρίζει η λαϊκίστικη προπαγάνδα τμήματος της αστικής αντιπολίτευσης, αλλά για μια διαδικασία ιδιωτικοποίησης (δηλαδή ξεπουλήματος κρατικής περιουσίας που σχηματίστηκε με αναγκαστικές θυσίες του ελληνικού λαού), στο πλαίσιο της οποίας το ξένο κεφάλαιο παίρνει τη μερίδα του λέοντος, λόγω δυναμικότητας, ενώ το ελληνικό κεφάλαιο παίρνει το δικό του μερίδιο. Επαναλαμβάνεται, δηλαδή, μια ιστορία που κρατάει από τότε που υπάρχει ελληνικό κράτος.

ΥΓ2. Τη Δευτέρα θα γίνει η υποβολή δεσμευτικών προσφορών για την ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ. Πάμε στοίχημα ότι ο Θ. Δρίτσας δε θ' ακολουθήσει το παράδειγμα του Σπίρτζη. Εχει καλύτερη αίσθηση της πολιτικής γελοιότητας.

Πανεπιστημιακά εργαστήρια - μπάχαλο, με κινδύνους για τους εργαζόμενους

Ανακοίνωση του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού ΕΚΠΑ, που αναφέρεται στις συνθήκες κατέργου που επικρατούν σε πανεπιστημιακό εργαστήριο, με αποτέλεσμα το σοβαρό τραυματισμό εργαζόμενου που αναγκάστηκε να χρησιμοποιεί ακατάλληλο εξοπλισμό.

Εχει από πολλές απόψεις σημασία αυτή η ανακοίνωση. Εμείς θα σημειώσουμε μια διάσταση. Ολοι αυτοί οι μεγαλόσχημοι πανεπιστημιακοί και οι υποστηρικτές τους στα αστικά ΜΜΕ μιλούν συνέχεια για την επιστημοσύνη τους και το εκσυγχρονιστικό τους πνεύμα, που βρίσκεται δήθεν στον αντίποδα του συνδικαλισμού. Και τι αποδεικνύεται; Οτι για να κάνουν τη δουλειά τους αυτοί, εξαναγκάζουν τους εργαζόμενους να εργάζονται ακόμα και σε απόλυτα ανασφαλείς και επικίνδυνες συνθήκες.

Ακολουθεί η ανακοίνωση:

«Στις 9/12, ένα εργατικό ατύχημα ανέδειξε την απουσία συνθηκών υγιεινής και ασφάλειας στο ΕΚΠΑ. Ο συνάδελφός μας Οδυσσέας Βογιατζής, συμβασιούχος επί 12 χρόνια στο ταριχευτήριο της Ιατρικής, νοσηλεύεται στη μονάδα εγκαυμάτων του νοσοκομείου Γεννηματά.

Σήμερα, 10/12, κι ενώ ακόμα το ΕΚΠΑ δεν είχε κάνει αναγγελία εργατικού ατυχήματος ΩΣ ΟΦΕΙΛΕ, σύμφωνα με το νόμο, στο αστυνομικό τμήμα και την Επιθεώρηση Εργασίας, κατά τη διάρκεια του ελέγχου του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, αντιπροσωπεία του ΔΣ του και της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ μπήκε μέσα στο ταριχευτήριο.

Αθλιες συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας επικρατούν εκεί:

- Πτώματα, όργανα, τοξικά υλικά, μηχανήματα χωρίς προδιαγραφές, όλα ανακατεμένα.

- Οι αναθυμιάσεις από τη φορμόλη διάχυτες στον αέρα, χωρίς σύστημα εξαερισμού, με τα παράθυρα όλα ανοιχτά για να "αντέχει" να συνεχίζει να δουλεύει ο εργαζόμενος εκεί μέσα.

- Στο εγχειρίδιο χρήσης του ψεκαστήρα, που αγόρασε η Διεύθυνση του Εργαστηρίου για να αυξήσει την παραγωγικότητα, από τον οποίο προκλήθηκαν τα εγκαύματα στο συνάδελφο, αναφέρεται ρητά: "Χώρος εφαρμογής. Αυτός ο ψεκαστήρας έχει κατασκευαστεί με πρώτης ποιότητας υλικά και έχει σχεδιαστεί αποκλειστικά για να χρησιμοποιηθεί με γεωργικά φυτοφάρμακα σε προϊόντα κήπου (ζιζανιοκτόνα, εντομοκτόνα, μυκητοκτόνα)". Στους κανόνες ασφαλείας γράφει: "Να μη χρησιμοποιείτε χημικά προϊόντα για άλλες χρήσεις εκτός από τις υποδεικνυόμενες".

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΠΟΥ Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΠΕΒΑΛΕ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΣΤΗΝ ΤΑΡΙΧΕΥΣΗ Ο ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ ΜΑΣ.

Σημειώνουμε ότι πρόκειται για μηχάνημα φτιαγμένο για να ΨΕΚΑΖΕΙ. Επιβλήθηκε όμως η χρήση του για τη διοχέτευση φαινόλης και φορμόλης σε σορούς.

Κατά τη διάρκεια μαζικής διαμαρτυρίας μαζί με φοιτητές, εισπράξαμε από τη Διεύθυνση του Εργαστηρίου την ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ της. Μας είπαν τα συνήθη:

- "Λεφτά δεν υπάρχουν". Καμιά απάντηση για το γιατί τα λεφτά που υπήρχαν δόθηκαν για ανακαινίσεις γραφείων καθηγητών και διαδρόμων κι ούτε 1 ευρώ δε δόθηκε για να βελτιωθούν οι συνθήκες εργασίας στο ταριχευτήριο.

- "Φταίει ο εργαζόμενος". Αποποιούνται τις ΕΥΘΥΝΕΣ τους, όπως κάθε συνεπής εργοδοσία.

- "Δεν τον βοηθάτε έτσι". Δεν τους αρέσει η συνδικαλιστική δράση, οι μαζικές παρεμβάσεις, η διεκδίκηση των ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΜΑΣ, η αντίσταση ΣΤΗΝ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΓΗΣΙΑ ΤΟΥΣ.

"Είμαστε όλοι ένα", μας είπαν. Οχι, κύριοι. Δεν είμαστε όλοι ένα. Ενα είναι όλοι εκείνοι που μπροστά στο κέρδος δε σέβονται τίποτα. Και σ' αυτή την κατηγορία δεν ανήκουμε εμείς».

Δυο μέρες μετά τον τραυματισμό του εργαζόμενου έγινε μαζική παρέμβαση εργαζόμενων και φοιτητών στη συνεδρίαση της Συγκλήτου του ΕΚΠΑ και επιβλήθηκε η εκτός ημερήσιας διάταξης συζήτηση του θέματος. Οι συγκλητικοί αναγκάστηκαν να βάλουν την ουρά στα σκέλια και να δεχτούν τα αιτήματα των εργαζόμενων (μεταξύ αυτών: Να υποβληθεί δελτίο αναφοράς εργατικού ατυχήματος από το ΕΚΠΑ, να κλείσει άμεσα το Ταριχευτήριο και ν' αρχίσουν εργασίες επισκευής του, να αναληφθούν από το ΕΚΠΑ τα έξοδα που θα προκύψουν κατά την θεραπεία του εργαζόμενου, να συνεχισθεί ακώλυτα η μισθοδοσία του για όλο το διάστημα που επιβάλλεται τόσο από τη θεραπεία του όσο και από τις εργασίες επισκευής του Εργαστήριου, να προκηρυχθεί θέση ΕΤΕΠ στο Ταριχευτήριο). Το ζήτημα πλέον είναι να υλοποιηθούν όλ' αυτά που αποφάσισε η Σύγκλητος υπό την πίεση του κινήματος. Γιατί η υποχρηματοδότηση θα συνεχιστεί και οι διοικούντες θα την επικαλούνται ως άλλοθι.

Σπέκουλα εκατέρωθεν

Κάτι έπρεπε να κάνει και η Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ για να δικαιολογήσει την επανασύστασή της, μετά την αποχώρηση του μεγαλύτερου μέρους του (έτσι κι αλλιώς ισχνού) στελεχιακού δυναμικού της το περασμένο καλοκαίρι. Επέλεξε, λοιπόν, να συνδεθεί με τις... ρίζες της «ανανεωτικής Αριστεράς» και συνέγραψε μια ανακοίνωση με την οποία προτείνει την κατάργηση της πρωινής προσευχής και του μαθήματος των Θρησκευτικών στα σχολεία.

Υπάρχει περίπτωση να υλοποιηθεί κάτι τέτοιο από το υπουργείο Παιδείας, ο επικεφαλής του οποίου «κωλοτρίβεται» με τον Ιερώνυμο και τους δεσποτάδες περισσότερο και από τον Τσίπρα; Δεν το νομίζουμε, ιδιαίτερα στη σημερινή φάση που ο κυβερνών ΣΥΡΙΖΑ επιχειρεί συνεχώς συντηρητικά ανοίγματα και δε θέλει ν' ανοίξει μέτωπο. Επρεπε όμως και η Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ να πει την παπαριά της, για να περνάει η ώρα. Ηταν, άλλωστε, ο μοναδικός τρόπος για να κάνει ντόρο και ν' ακουστεί ότι υπάρχει.

Αλλο που δεν ήθελε ο καραμανλικός πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ Σάκης Ιωαννίδης, να αποσείσει την κατηγορία ότι ανήκει σ' εκείνους που θέλουν κυβερνητική συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ (οι φήμες φούντωσαν όταν εθεάθη σε πηγαδάκι με τον Τσίπρα στην πρεμιέρα του Λαζόπουλου). Τράβηξε κι αυτός μια δήλωση ενάντια στους συριζαίους που θέλουν «να επιβάλουν τις ανθελληνικές ιδεολογικές τους αγκυλώσεις στο χώρο της Παιδείας» και να χτίσουν «μια χώρα χωρίς εθνική ταυτότητα, χωρίς παράδοση, χωρίς αρχές και αξίες». «Ο Ελληνισμός όμως, διαχρονικά, είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με την Ελληνορθόδοξη πίστη και παράδοση», βροντοφώναξε ο Σάκης, χαϊδεύοντας το εθνικιστικό υπογάστριο των δεξιών.

Μόλις συνειδητοποίησαν στους ΑΝΕΛ ότι ο Σάκης τους πήρε τη μπουκιά από το στόμα, έδωσαν εντολή στη Μανταλένα (Παπαδοπούλου), πρόεδρο της Νεολαίας ΑΝΕΛ (ναι, υπάρχει και τέτοιο πράμα, αν δεν το γνωρίζετε) να κάνει κι αυτή δήλωση. «Στις δημοκρατίες ο κάθε ένας ακόμα και μειοψηφών μπορεί να έχει την άποψή του και να την εκφράζει ελεύθερα. Στην κατά πλειοψηφία Χριστιανική ελληνική κοινωνία, στη χώρα μας που βάσει Συντάγματος η επικρατούσα θρησκεία είναι η Ορθοδοξία, προφανώς η συγκεκριμένη πρόταση της Νεολαίας Σύριζα δεν θα μπορούσε να βρει εφαρμογή» δήλωσε η Μανταλένα. Και συνέχισε με τη μεγαλοψυχία που επιδεικνύουν οι... πολύ χριστιανοί: «Οι εξαιρέσεις που δεν επιθυμούν να συμμετέχουν στη πρωινή προσευχή ας μην παρίστανται. Δεν πειράζει θα προσευχόμαστε οι υπόλοιποι για αυτούς».

Ετσι, όλες οι πλευρές έκαναν τη σπέκουλά τους, απευθυνόμενη η καθεμιά στο δικό της «ειδικό» ακροατήριο. Και η ζωή συνεχίζεται. Με Μνημόνια, κινεζοποίηση, φτώχεια, δυστυχία και ιδεολογήματα. Οσο για τη Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ, που προσπαθεί να μαζέψει αριστερά ένσημα, δεν πρόκειται να τα καταφέρει. Ειδικά στις νεότερες γενιές δεν περνάει τόσο χοντρή κοροϊδία. Κι έτσι και δοκιμάσει να κατέβει στις επόμενες φοιτητικές εκλογές θα γελάσει και το παρδαλό κατσίκι.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Σε δύσκολη κατάσταση

Την περασμένη Δευτέρα, υπάλληλος των ΕΛΤΑ παρέδωσε στον Αχιλλέα Μπέο τη διαπιστωτική πράξη της αργίας του από τη θέση του δημάρχου Βόλου. Η εξέλιξη αυτή πιθανά να επισπεύσει τα δρώμενα στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο και τις εξελίξεις στην υπόθεση των στημένων αγώνων. Ως γνωστόν, ο Μπέος είναι ένας από τους βασικούς κατηγορούμενους στη συγκεκριμένη υπόθεση και βαρύνεται με κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος, όπως είναι η σύσταση και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης.

Η εκδίκαση της υπόθεσης έχει οριστεί για τις 15 Απρίλη και όπως όλοι καταλαβαίνουμε σε αυτό το χρονικό διάστημα το παζάρι -τόσο ανάμεσα στους κατηγορούμενους όσο και με την κυβέρνηση- θα είναι πολύ χοντρό. Οταν αποφασίστηκε από τη δικαστική αρχή που διερευνούσε την υπόθεση η προφυλάκισή του, ο Μπέος έστειλε μήνυμα με πολλούς αποδέκτες, ξεκαθαρίζοντας ότι δε θα μείνει απαθής, αλλά θα μιλήσει για πρόσωπα και πράγματα. Σύμφωνα με διαρροές ανθρώπων που βρίσκονται στο περιβάλλον του, το ίδιο μήνυμα αναμένεται να στείλει και τώρα, αν δεν ευοδωθούν οι προσπάθειές του να παραμείνει στη θέση του δημάρχου.

Η πρώτη κίνηση του Μπέου ήταν να προσφύγει στο ΣτΕ, ζητώντας την αναστολή και την άρση της αργίας, και η δεύτερη να στείλει το μήνυμα ότι είναι διατεθειμένος να συνεργαστεί ακόμη και με το διάολο προκειμένου να αποδείξει την αθωότητά του. Στην πιάτσα κυκλοφορεί ότι έχουν ξεκινήσει διαβουλεύσεις με τις δικαστικές αρχές, προκειμένου να τύχει ευνοϊκής μεταχείρισης δίνοντας στοιχεία που αφορούν την υπόθεση. Δε γνωρίζουμε αν ισχύουν αυτές οι φήμες, είναι όμως σίγουρο ότι το άστρο Μπέος έχει χάσει τη λάμψη του και ο άλλοτε κουμανταδόρος του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου βρίσκεται σε δύσκολη θέση.

Αν αποτιμήσουμε αυστηρά «τεχνοκρατικά» τα δεδομένα, θα καταλήξουμε ότι ο Μπέος έχει πολλές ικανότητες και οργανωτικό πνεύμα, ότι ρισκάρει, φτάνει τα πράγματα στα άκρα και έχει μεγάλη αυτοεκτίμηση των δυνατοτήτων του. Δυστυχώς γι' αυτόν, οι αντίπαλοί του είναι πολύ πιο δυνατοί, με περισσότερες διασυνδέσεις και το κυριότερο με πολύ χρήμα, οπότε οι πιθανότητες να είναι ο χαμένος της υπόθεσης είναι περισσότερες από αυτές που τον θέλουν νικητή.

Με δανεικά βατραχοπέδιλα και μια δυνατή χειραψία για ζέσταμα

Εχουμε γράψει πολλές φορές για τα όμορφα συναισθήματα, τις δυνατές συγκινήσεις και το αίσθημα πληρότητας από τη χαρά της συμμετοχής που προσφέρει στους αγωνιζόμενους ο ερασιτεχνικός αθλητισμός, σε αντίθεση με τις ανθρωποφαγίες και τα χτυπήματα κάτω από τη μέση, που χαρακτηρίζουν τον ακραίο επαγγελματικό αθλητισμό, που στοχεύει στην αποκόμιση του μέγιστου κέρδους με κάθε θεμιτό ή αθέμιτο μέσο, χρησιμοποιώντας τους αθλητές σαν αθλητικές μηχανές. Αυτή την αντίθεση ανάμεσα στον ερασιτεχνικό και επαγγελματικό αθλητισμό, έζησαν όσοι συμμετείχαν ή παρακολούθησαν το 10 Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Αθλητικής Ναυαγοσωστικής, στο κολυμβητήριο του Γέρακα.

Η συγκεκριμένη διοργάνωση έγινε υπό την αιγίδα του Υπουργείου Υγείας, με σκοπό την ευαισθητοποίηση του πληθυσμού σε θέματα που αφορούν τους κινδύνους στις δραστηριότητες που έχουν σχέση με το υδάτινο στοιχείο και τη μείωση των ατυχημάτων στη θάλασσα. Οσοι έχουν ασχοληθεί με τα διοικητικά των συλλόγων και τα δρώμενα στις αθλητικές ομοσπονδίες γνωρίζουν ότι στις πρώτες διοργανώσεις ενός νέου αθλήματος συνυπάρχουν τρεις κατηγορίες ανθρώπων. Η πρώτη κατηγορία είναι οι «σκαπανείς» του αθλήματος, οι οποίοι συνήθως είναι ρομαντικοί ερασιτέχνες, που αγαπούν το άθλημα και προσπαθούν να το προβάλουν και να το αναδείξουν, καταναλώνοντας χρόνο και χρήμα. Από την άλλη πλευρά είναι οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του αθλήματος, οι οποίοι είναι άτομα που δραστηριοποιούνται σε κάποιο άθλημα γιατί έμμεσα ή άμεσα έχουν κέρδος από την ενασχόλησή τους με αυτό. Ανάμεσα σε αυτές τις δυο κατηγορίες είναι αυτοί που έχουν διασυνδέσεις με την πολιτική εξουσία και την εκάστοτε κυβέρνηση και μέσω αυτών των διασυνδέσεών τους μπορούν να εξασφαλίσουν τις αναγκαίες χορηγίες για να διοργανώσουν αθλητικές συναντήσεις για την προώθηση του αθλήματος.

Στα πρώτα «βήματα» του αθλήματος αυτές οι τρεις κατηγορίες συνυπάρχουν, όσο όμως αυτό «αναπτύσσεται» η δεύτερη και η τρίτη κατηγορία συνεργάζονται πιο στενά μεταξύ τους, αφήνοντας εκτός των τειχών τους ρομαντικούς του αθλήματος. Μέσα από αυτή τη διαδικασία ενισχύεται η επαγγελματική εκδοχή του αθλήματος και όσα περισσότερα είναι τα φράγκα που τζογάρονται σ' αυτό τόσο γρηγορότερα επέρχεται η πλήρης επαγγελματοποίηση.

Η αθλητική ναυαγοσωστική δε θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση. Οσοι βρέθηκαν στο κολυμβητήριο του Γέρακα και δεν είχαν ιδιαίτερη εμπειρία από τέτοιου είδους αγώνες ίσως να μην μπορούσαν να διακρίνουν τις τρεις κατηγορίες των ατόμων που περιγράψαμε. Μπορούσαν όμως να ξεχωρίσουν την ερασιτεχνική από την επαγγελματική πλευρά του αθλήματος. Από τη μια πλευρά ήταν οι «χύμα» αθλητές που ασχολούνται με το κολύμπι ή τη ναυαγοσωστική και ήθελαν να συμμετάσχουν στο συγκεκριμένο πρωτάθλημα, που συνδύαζε αυτές τις δυο δραστηριότητες, οι οποίοι τριγύριζαν κατά μήκος και πλάτος του κολυμβητηρίου. Από την άλλη πλευρά τα μέλη των ναυαγοσωστικών σχολών, ομοιόμορφα ντυμένα με τα χρώματα της Σχολής, συγκεντρωμένοι σε ένα συγκεκριμένο χώρο και αποφασισμένοι να δείξουν την «ανωτερότητα» της Σχολής τους.

Στην πλευρά των ερασιτεχνών μπορούσες να διακρίνεις τους πιτσιρικάδες που δεν ανήκαν σε ομάδες να περιεργάζονται με θαυμασμό το ανθρώπινο ομοίωμα που θα έπρεπε να σώσουν από πνιγμό, να ρωτάνε με περιέργεια για τις τεχνικές της ναυαγοσωστικής, και από την άλλη πλευρά τους «επαγγελματίες» πιτσιρικάδες που ήταν μέλη των ναυαγοσωστικών σχολών να ακούν με προσοχή τους προπονητές τους να τους εξηγούν τις τεχνικές που θα χρησιμοποιήσουν για να κερδίσουν στον αγώνα. Εβλεπες με ιδιαίτερη συμπάθεια τους μεμονωμένους παλαίμαχους ναυαγοσώστες να φορούν τα μπλουζάκια ή τις φόρμες άγνωστων ομάδων με ημερομηνία ίδρυσης τις δεκαετίες του '20 και του '30 και να διηγούνται την πορεία τους στο άθλημα στους γονείς και τους φίλους των αθλητών, οι οποίοι ήταν σε πλήρη αντίθεση με τους «ανιδιοτελείς εργάτες» των ναυαγοσωστικών σχολών, που βρίσκονταν συνεχώς σε συζητήσεις με τους διοργανωτές των αγώνων, τους επίσημους και τους χορηγούς.

Οταν ξεκίνησε η αγωνιστική δράση, οι δυο «κόσμοι» έγιναν ακόμα πιο διακριτοί. Στη μια πλευρά διέκρινες το άγχος για τη νίκη στα σφιγμένα και σοβαρά πρόσωπα των επαγγελματιών, που δεν μπορούσαν να βολευτούν με κάτι λιγότερο από την πρώτη θέση. Προπονητές να τα «χώνουν» σε αθλητές που δεν τήρησαν τις οδηγίες τους, παράγοντες να τσακώνονται και να κάνουν ενστάσεις για τη σειρά κατάταξης ακόμα και για αθλητές της δικής τους ομάδας. Στην απέναντι όχθη, τα γελαστά πρόσωπα των ερασιτεχνών αθλητών που χαίρονταν για τη συμμετοχή τους και πανηγύριζαν σαν παιδιά τις λιγοστές νίκες που κατέκτησαν οι εκτός των σχολών αθλητές, με αποκορύφωμα τους έντονους πανηγυρισμούς (η στήλη δεν κρύβει ότι πανηγύρισε και αυτή μαζί τους) για τη νίκη του Στέλιου από τα Χανιά, που ταξίδεψε με το καράβι για να συμμετάσχει στους αγώνες. Του Στέλιου που, αντί για ζέσταμα, χαιρέτισε διά χειραψίας όλη την παρέα των ερασιτεχνών, πριν φορέσει τα δανεικά βατραχοπέδιλα και βουτήξει στην πισίνα, για να κερδίσει τους κατά πολύ νεότερούς του επαγγελματίες προπονητές των ναυαγοσωστικών σχολών.

Οσο για το μέλλον της αθλητικής ναυαγοσωστικής αν και η στήλη δεν γνωρίζει πολλά πράγματα για το συγκεκριμένο άθλημα, η εκτίμησή της είναι ότι σε περίοδο οικονομικής κρίσης πολύ δύσκολα θα μπορέσει να μεγαλουργήσει στο ελληνικό αθλητικό στερέωμα.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΓΙΟΥΡΙ ΜΠΙΚΟΦ

Ο ηλίθιος

Ο ρώσος Γιούρι Μπίκοφ μας αφηγείται μια ιστορία τόσο ρωσική όσο και παγκόσμια. Μια ιστορία η οποία -σύμφωνα με το σκηνοθέτη- αφορά όλο τον κόσμο, καθότι παντού μια ολιγαρχία συμπεριφέρεται στις κατώτερες τάξεις λες και βρισκόμαστε στο Μεσαίωνα.

Ο πρωταγωνιστής Ντίμα είναι υδραυλικός, ο οποίος τα βράδια διαβάζει για να γίνει μηχανικός. Ενα βράδυ επισκέπτεται ένα κτίριο για μια βλάβη και συνειδητοποιεί ότι το κτίριο αυτό, που στεγάζει κοντά στους 800 ανθρώπους, είναι έτοιμο να καταρρεύσει. Ξεκινά τότε μια υπερπροσπάθεια, ώστε να ταρακουνήσει τις τοπικές αρχές και να παρθούν άμεσα μέτρα. Στην αρχή λοιδορείται, τελικά όμως πείθει ότι πραγματικά το κτίριο είναι ετοιμόρροπο. Παρολαυτά, η δήμαρχος – μαμά της πόλης (όπως αποκαλείται) και οι υπόλοιποι αξιωματούχοι της κοινότητας επιλέγουν να αποσιωπήσουν τον κίνδυνο και να απεμπολήσουν τις ευθύνες τους. Ο Ντίμα, ο οποίος θα παραβλέψει τις απειλές εναντίον του και θα προσπαθήσει να σώσει τους ανθρώπους, θα βρεθεί απελπιστικά μόνος.

Ο Μπίκοφ σαφώς έχει κάποιες αναφορές στον εμβληματικό «Ηλίθιο» του Ντοστογιέφσκι, όμως ο τίτλος της ταινίας μοιάζει πιο πολύ να είναι μια προβολή του πιο κοινού χαρακτηρισμού τον οποίο οι υπόλοιποι πρωταγωνιστές της ταινίας φαίνεται να αποδίδουν στον Ντίμα, βουτηγμένοι στον ατομισμό τους, είτε αυτοί είναι οι τοπικοί άρχοντες είτε η οικογένεια του Ντίμα που προσπαθεί να τον κάνει να κάτσει ήσυχα. Είναι η πιο κοινή ανάγνωση για τον άνθρωπο που επιμένει σε κάτι που δεν άπτεται των δικών του συμφερόντων και αντιμετωπίζεται ως γραφικός, ιδεολόγος, «πυροβολημένος», εκτός τόπου και χρόνου κλπ... Ο Ντίμα φυσικά έχει τις δικές του αυταπάτες, αλλά δεν παραιτείται με τίποτα. Ακόμα κι όταν διαλυθούν οι αυταπάτες του περί της βοήθειας από την τοπική αυτοδιοίκηση και πάρει την κατάσταση στα χέρια του, θα βρεθεί αντιμέτωπος με την εξαθλίωση των πιο φτωχών και περιθωριοποιημένων ανθρώπων.

Ο Μπίκοφ ταυτόχρονα επικεντρώνεται σε εκείνο το κομμάτι της εργατικής τάξης, το οποίο ολοένα περιθωριοποιείται και εξαθλιώνεται. Οι εικόνες μέσα στο ετοιμόρροπο κτίριο μεταφέρουν την καθημερινότητα μεγάλου κομματιού της εργατικής τάξης, το οποίο σπρώχνεται στις πιο απεχθείς καταστάσεις. Μ' αυτούς τους χαρακτήρες ο Μπίκοφ περιγράφει γενιές εργατών που ζουν χωρίς καμιά ελπίδα για βελτίωση της κατάστασής τους, στο όριο της καθημερινής επιβίωσης, τόσο κυριολεκτικά όσο και μεταφορικά.

Ο σκηνοθέτης επιλέγει όλη του η ιστορία να εκτυλίσσεται σε μια νύχτα. Φως της μέρας δε βλέπουμε παρά μονάχα στο τέλος. Κι αυτό το φως δεν είναι ένα άπλετο πρωινό φως. Είναι ένα φως μουντό. Κι αυτό γιατί ο Μπίκοφ δεν ενδιαφέρεται για ένα αισιόδοξο, αλλά για ένα πικρό τέλος, το οποίο όμως εκπορεύεται από τις κοινωνικοπολιτικές συνθήκες τις οποίες βιώνει η ρωσική κοινωνία.

Το μόνο αρνητικό στοιχείο στην ταινία είναι ότι καμιά φορά αγγίζει το διδακτισμό με τρόπο κάπως αφελή. Μάλλον αυτό συμβαίνει εξαιτίας της αγωνίας του σκηνοθέτη να είναι ξεκάθαρος και καταγγελτικός. Κάποιοι διάλογοι, για παράδειγμα, φαίνεται περισσότερο να προσπαθούν να περιγράψουν μια συνθήκη, χωρίς να απεικονίζουν ένα ρεαλιστικό διάλογο. Αυτός ο διδακτισμός, όμως, ευτυχώς, δεν είναι κυρίαρχος.

Η ταινία αυτή είναι η δεύτερη ρωσική ταινία που προβάλλεται στις ελληνικές αίθουσες και καταγγέλλει τη ρωσική εξουσία. Η πρώτη ήταν η ταινία «Λεβιάθαν» του Αντρέι Ζβιαγκίντσεφ. Μετά από αυτές τις δυο ταινίες, ο υπουργός Πολιτισμού της Ρωσίας ξεκαθάρισε ότι θα σταματήσει να χρηματοδοτεί σχέδια παραγωγής που παρουσιάζουν αρνητική εικόνα για τη Ρωσία.

Ελένη Π.

Dixi et salvavi animam meam

Η οδύνη των δικαστών πριν τον αποκεφαλισμό

Οργάνωση για την ανατροπή, το δικό μας προαπαιτούμενο

Της γης οι κολασμένοι, όχι της γης οι κωλωμένοι

Η -προσωρινή- σιωπή των αμνών.

Στο σταθμό του Μονάχου, Τσίπρας και Νετανιάχου

➤ ΝΔ: όταν παίρνει φόρα, φόρα-κατηφόρα.

➤ Και ο λαός; Βουκόλος...

➤ «Οι σοσιαλδημοκράτες της αριστερής πτέρυγας πρέπει να αναθεωρήσουν τις απόψεις τους σχετικά με το ζήτημα της αποχής από τις εκλογές για την Κρατική Δούμα. Πρέπει να θυμούμαστε ότι εμείς βάζαμε πάντα το ζήτημα αυτό συγκεκριμένα, σε εξάρτηση από τη συγκεκριμένη πολιτική κατάσταση... Η κυριότερη διαφορά ανάμεσα στην επαναστατική και στην οπορτουνιστική σοσιαλδημοκρατία στο ζήτημα της αποχής είναι η εξής: Οι οπορτουνιστές περιορίζονται να χρησιμοποιούν σε όλες τις περιπτώσεις ένα κοινό καλούπι παρμένο από μια ιδιαίτερη περίοδο του γερμανικού σοσιαλισμού. Πρέπει να χρησιμοποιούμε τα αντιπροσωπευτικά σώματα... επομένως η αποχή είναι αναρχισμός και πρέπει να μετάσχουμε στη Δούμα. Μ' έναν τέτοιο παιδαριώδικο απλό συλλογισμό εξαντλούνταν πάντα όλες οι σκέψεις των μενσεβίκων μας και ειδικά του Πλεχάνοφ στο ζήτημα αυτό... Αντίθετα, οι επαναστάτες σοσιαλδημοκράτες μεταφέρουν το κέντρο βάρους του ζητήματος στην προσεκτική ανάλυση ακριβώς της συγκεκριμένης πολιτικής κατάστασης. Είναι αδύνατο να συλλάβουμε τα καθήκοντα της ρωσικής επαναστατικής εποχής αντιγράφοντας τα γερμανικά καλούπια, παρμένα μονόπλευρα από την τελευταία περίοδο, παραβλέποντας τα διδάγματα του 1847-1848. Τίποτα δεν μπορούμε να καταλάβουμε από την πορεία της επανάστασής μας, αν περιοριστούμε σε μια σκέτη αντιπαράθεση της "αναρχικής" αποχής στη σοσιαλδημοκρατική συμμετοχή στις εκλογές. Πάρτε λοιπόν μαθήματα από την ιστορία της ρωσικής επανάστασης, κύριοι!» (Βλαντιμίρ Ιλίτς Ουλιάνοφ – Απαντα, τ. 13, σ.σ. 343-344).

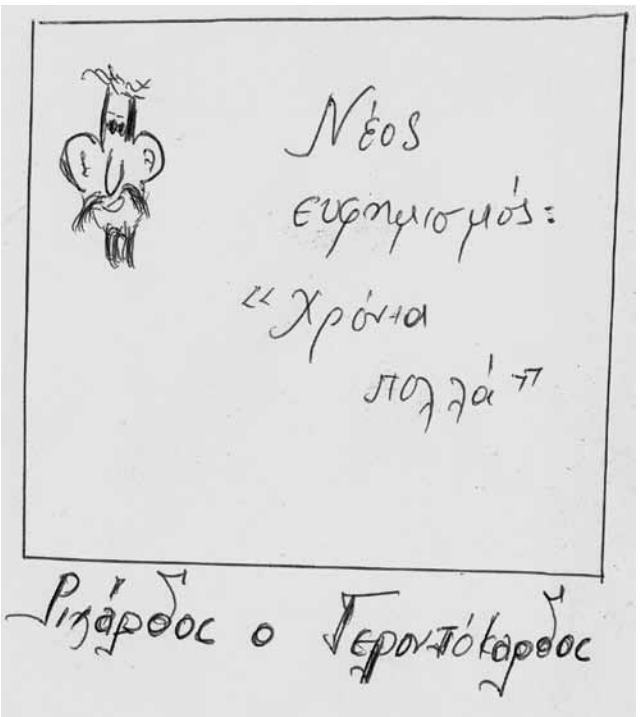

➤ «Παλαιά πολιτική» - ο Ιγκλέσιας των Πορδέμος (ο Σύριζα του μοιάζει, αυτός μοιάζει στον Σύριζα, ή απλά και οι δύο είναι απατεώνες).

➤ Με «βαριά καρδιά» υπέγραψε το ξεπούλημα των 14 αεροδρομίων ο Σπίρτζης. Με βαριά καρδιά και καημό μεγάλο...

➤ «Σπίρτζης: Στα 90 λεπτά η διάρκεια των εισιτηρίων στα μέσα μαζικής μεταφοράς» - tanea.gr, 15-12-2015. Στον τίτλο η διάρκεια, το «ζουμί» (ήτοι η τιμή από 1.20 σε 1.40) «κρύβεται» στην 5η γραμμή της είδησης.

➤ Ζόρικοι οι βοσκοί της Ρουμανίας: έδειξαν πώς να «συμπεριφέρονται» στα σκυλιά των αφεντικών.

➤ Rolling in the Deep / promises hard to keep.

➤ Τον Π. Ιγκλέσιας των Podemos παρομοιάζει η Zoe Williams (theguardian.co.uk, 15-12-15) με τον Τζ. Κόρμπιν στο ότι «φέρνει ιδέες που μπορούν να λύσουν προβλήματα». Πάντα εντός του καπιταλιστικού συστήματος, όμως. Ποτέ ενάντια.

➤ «Is the next fiancial crisis nigh?» αναρωτιέται η βρετανική The Telegraph (telegraph.co.uk, 15-12-2015). Αναρωτιόμαστε γιατί χρησιμοποιεί ερωτηματικό... (Η μετάφραση: είναι προ των πυλών η επόμενη οικονομική κρίση;).

➤ Jimmy's Hall, ale 'n all.

➤ Και γιατί θα πρέπει να στενοχωρηθούμε για τις επιθέσεις σε καθεστωτικούς στόχους οι οποίες κινούνται στο επίπεδο της έκφρασης αποστροφής και μόνον;

➤ «Καμία συναίνεση – Κλιμακώνουμε με απεργία το Γενάρη» (Ριζοσπάστης, 16-12-2015). Ακριβώς με μία-μία 24ωρη κλιμακώνουμε πρωτοχρονιά και εύκολα βρισκόμαστε στο Πάσχα. Αυτό που είναι αναγκαίο στην εργατική τάξη είναι τα χειροπιαστά αποτελέσματα, όχι το κανόνισμα 24ωρων... ραντεβού (σημειώνουμε από την ίδια εφημερίδα: «Εργαζόμενοι στα "πεντάμηνα" – Πάνω από 35.000 θα κάνουν Χριστούγεννα στην ανεργία»).

➤ Κόκκινα -σαν αίμα- δάνεια.

➤ Αδωνις – Λάκης: το μηδέν και η απάντηση του τίποτα.

➤ Και όμως υπάρχει ακόμα το βραβείο Σαχάροφ...

➤ «Ανθρώπινος τρόπος» τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών και προσφύγων κατά Τσίπραν.

➤ Ηλίου φαεινότερον το τι εστί χρυσή αυγή.

➤ Bad company: Ready For Love

➤ «Λευκές νύχτες» οι μεν καπιταλιστές, «κόκκινες νύχτες» (=24 μέρες συνεχόμενης επισφαλούς δουλειάς) οι δε (του νότου).

Βασίλης

Ζήτημα αισθητικής;

Κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου το Γενάρη του 2015, σε μια πολύκροτη συνέντευξή του στον ΣΚΑΙ, ο Τσίπρας είχε πει για τον Καμμένο ότι τους χωρίζει μια άβυσσος αισθητικής. Αυτό δεν τον εμπόδισε καθόλου να κλείσει παρασκηνιακή συμφωνία μαζί του για συγκυβέρνηση, η οποία έγινε φανερή την επομένη των εκλογών, όταν χρειάστηκε ελάχιστος χρόνος για να ανακοινώσουν την κυβερνητική τους συνεργασία.

Γενικώς, τα «ζητήματα αισθητικής» δεν έπαιξαν κανένα ρόλο. Η Δούρου οργάνωσε χουντικής αισθητικής φιέστα με τον Καμμένο στην πλατεία Συντάγματος, ο Τσίπρας τον κάλεσε σε θριαμβευτική εμφάνιση στην εξέδρα τη βραδιά της δεύτερης εκλογικής νίκης του και λίγες ώρες αργότερα ο Παππάς έραινε με λουλούδια γνωστό α(η)δό της σκυλοκαψούρας, σ' ένα πριβέ γλέντι σε γνωστό σκυλάδικο, που οργάνωσε ο Καμμένος χάρη στην ευγενική χορηγία του φίλου του επιχειρηματία της νύχτας.

Τα σημειώνουμε όλ' αυτά γιατί είμαστε σίγουροι ότι πολλοί συριζαίοι θα μιλήσουν και πάλι για «ζήτημα αισθητικής», απ' αφορμή τις εμετικές δηλώσεις του Καμμένου για κτηνοβασίες και ανθρώπους που παντρεύονται καμήλες. Δεν πρόκειται, όμως, για ζήτημα αισθητικής, αλλά για ζήτημα πολιτικής. 'Η, αν θέλετε, η αισθητική του Καμμένου είναι ασορτί με τις πολιτικές και ιδεολογικές του αντιλήψεις. Η επιφανειακή γραφικότητα (ποιος δε θυμάται τους ψεκασμούς και τη δικομανία) συνάδει με τον ακροδεξιό λαϊκισμό.

Τέτοιος ήταν πάντοτε ο Καμμένος. Παλιά δεν κρυβόταν καθόλου, αφού άρδευε ψήφους από την ακροδεξιά δεξαμενή της ΝΔ. Τελευταία προσπαθεί να κρυφτεί, αλλά δεν τα καταφέρνει (δεν τον βοηθά και το εν γένει επίπεδό του και ο χαρακτήρας του). Γι' αυτό εμείς μιλήσαμε εξαρχής για κυβέρνηση με ροζ και μαύρους κόκκους.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Δε θυμόμαστε πιο επιτυχημένη παράφραση της γνωστής φράσης του Νίκου Καζαντζάκη. Ειρωνική σε πρώτη ανάγνωση, μετατρέπεται σε κραυγή αγωνίας αν τη σκεφτεί λίγο κάποιος. Αλλά και σε εγερτήριο σάλπισμα, αν αναλογιστούμε ποια είναι η λογική συνέχεια του «δεν φοβάμαι τίποτα». Και βέβαια, πολλά θα μπορούσαμε να πούμε πάνω στο τελευταίο. Για την αδυναμία των ανέργων να οργανωθούν και να δράσουν συλλογικά. Μια αδυναμία, όμως, που έχει πολιτικά αίτια. Γιατί όποτε η εργατική τάξη είχε συλλογική εκπροσώπηση, στο συνδικαλιστικό και κυρίως στο πολιτικό επίπεδο, έβρισκαν και οι άνεργοι έκφραση και «χώρο» για να δράσουν συλλογικά. Δεν έμεναν μόνοι με την απελπισία να τους τσακίζει.

◆ **ΣΥΡΙΖΑ - Σταματάμε την κοινωνική λεηλασία - Ξεκινάμε την Ανασυγκρότηση (ταμπλό)**

Αυτά έγραφε το ταμπλό στην πλάτη του προεδρείου, κατά τη συνεδρίαση της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, που έγινε το περασμένο Σαββατοκύριακο. Κατακόκκινο το φόντο, λευκά τα γράμματα. Σύμβολο της απόλυτης πολιτικής εξαχρείωσης. Οι ντροπούλες του περασμένου καλοκαιριού, τότε που έκλαιγαν ομαδικά για το... πραξικόπημα των Βρυξελλών και εξηγούσαν ότι δεν μπορούσαν να κάνουν αλλιώς, ανήκουν στο παρελθόν. Τώρα, αυτή η εξουσιαστική κλίκα έχει ενστερνιστεί πλήρως το Μνημόνιο και εφαρμόζει ασυζητητί τα σκληρά αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα που αυτό προβλέπει. Με την ίδια αναλγησία που το έκαναν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Διαφημίζοντας με το δικό της τρόπο το success story. Αδιαφορώντας για τις συνέπειες. Αδιαφορώντας ακόμα και για το γεγονός ότι αυτά τα συνθήματα μπορεί να θεωρηθούν ως πρόκληση για ένα μεγάλο κομμάτι ανθρώπων που εμπιστεύτηκαν τον ΣΥΡΙΖΑ είτε μόνο την πρώτη είτε και τις δυο φορές που κέρδισε τις εκλογές. Αυτή η κλίκα ενδιαφέρεται αυτή τη στιγμή μόνο για την όσο το δυνατόν μακροβιότερη παραμονή της στην εξουσία. Γι' αυτό και στην πλειοψηφία της εμφανίζει μια τάση συσπείρωσης. Αυτή την τάση που εμφανίζει κάθε αγέλη όταν αισθάνεται κίνδυνο. Οταν καταρρεύσει ο ΣΥΡΙΖΑ, δε θ' ακουστεί κανένα μπαμ. Θ' ακουστεί μόνο ένα ελαφρύ φσσστ. Ο ήχος που κάνει ένα μπαλόνι όταν ξεφουσκώνει, όχι όταν σκάει.

◆ **Ελληνική Δημοκρατία, Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Γεν. Γραμματεία Διαχείρισης Κοινοτικών και Αλλων Πόρων - Ημερίδα ενημέρωσης και διαβούλευσης - Θεσμικές παρεμβάσεις και εργαλεία στήριξης της Κοινωνικής Οικονομίας - Πέμπτη 17 Δεκεμβρίου 2015 - Cine Κεραμεικός - www.keko.gr (πρόσκληση)**

Επιτέλους, ν' αρχίσει να εφαρμόζεται το... παράλληλο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Βέβαια, η περιβόητη «κοινωνική οικονομία» δεν είναι παρά μια κατεύθυνση της ΕΕ, που έχει προβλέψει και κάποια κονδύλια. Είναι οι ασπιρίνες που οι διαχειριστές του σύγχρονου καπιταλισμού δίνουν ως αναλγητικά, για να καταπραΰνουν τον πόνο σε κάποια από τα εκατομμύρια των θυμάτων της καπιταλιστικής κρίσης. Οπότε πώς μπορεί αυτό το πράγμα, που έρχεται κατευθείαν από τις Βρυξέλλες, να θεωρηθεί τμήμα του «παράλληλου προγράμματος» του ΣΥΡΙΖΑ; Αν βάλετε αυτό το ερώτημα, θα κάνετε λάθος. Γιατί συριζαίοι (παραδοσιακοί συριζαίοι και μεταπηδήσαντες από το ΠΑΣΟΚ) είναι στη συντριπτική πλειοψηφία τους όσοι έχουν στήσει μαγαζιά τέτοιου τύπου. Και περιμένουν πώς και πώς να γίνουν κάποιες αλλαγές στο νομικό πλαίσιο, ν' αρχίσουν να τρέχουν τα ευρωπαϊκά προγράμματα, ν' αρχίσει να ρέει παραδάκι στις «κοινωνικές» επιχειρήσεις που έχουν στήσει. Γι' αυτούς είναι το «παράλληλο πρόγραμμα», δεν είναι για την εργαζόμενη (και άνεργη) κοινωνία. Οσοι έχουν παρακολουθήσει τη μεγάλη μπίζνα της «αποασυλοποίησης» ξέρουν πώς δουλεύει αυτή η μηχανή.

Διανύοντας τον 20ό χρόνο κυκλοφορίας η «Κόντρα» απευθύνεται και πάλι στους αναγνώστες της, ζητώντας την οικονομική τους στήριξη.

Αυτή θα εξασφαλίσει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της, πάντα μαχητική και αποκαλυπτική.

Ρατσισμός, στρατόπεδα και απελάσεις για τους μετανάστες

«Τα σχέδια για την ενίσχυση του διασυνοριακού οργανισμού της ΕΕ Frontex και για τη λήψη μέτρων για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού σώματος συνοριοφυλάκων και ακτοφυλακής που, σε επείγουσες περιπτώσεις, θα μπορούσε να αναπτύσσεται **ακόμη και χωρίς την έγκριση του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους**, θα παρουσιαστούν από τον πρώτο αντιπρόεδρο της Επιτροπής Φρανς Τίμερμανς και θα συζητηθούν με τους ευρωβουλευτές στην ολομέλεια σήμερα Τρίτη στις 3μμ ώρα Γαλλίας.

Οι νέες προτάσεις της Επιτροπής αναμένεται, μεταξύ άλλων, να αναφέρουν τα εξής:

Ο Frontex θα πρέπει να γίνει ένας ευρωπαϊκός οργανισμός συνοριοφυλακής και ακτοφυλακής, ο οποίος με δικό του προσωπικό 1.500-2.000 ατόμων αλλά και δικό του εξοπλισμό, δε θα χρειάζεται πλέον να βασίζεται εξ ολοκλήρου στις συνεισφορές των κρατών μελών και θα μπορεί σε επείγουσες περιπτώσεις, να αναπτύσσεται **χωρίς την έγκριση του κράτους μέλους που το αφορά η περίσταση** (η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα αποφασίζει για την ανάπτυξή του μετά από διαβούλευση με τα κράτη μέλη)».

Η ανακοίνωση έγινε την περασμένη Τρίτη από το Γραφείο Τύπου του Ευρωκοινοβούλιου στην Ελλάδα και είχε τον εύγλωττο τίτλο *«Νέα σχέδια για έναν μόνιμο μηχανισμό φύλαξης των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ - συζήτηση στο ΕΚ»*.

Η τάση είναι ολοφάνερη. Η ιμπεριαλιστική Ευρώπη θέλει να σφραγίσει τις πόρτες του φρουρίου της, για να μην περνούν τα κύματα των εξαθλιωμένων προσφύγων και μεταναστών από τις νεο-αποικίες της. Κι επειδή δεν εμπιστεύεται τις πρώτες πύλες εισόδου του μεταναστευτικού ρεύματος (όπως η Ελλάδα), θέλει να δημιουργήσει ένα επαγγελματικό σώμα συνοριοφυλακής, το οποίο θα ελέγχεται από τις Βρυξέλλες.

Δε θεωρούμε ότι λέει ψέματα η ελληνική κυβέρνηση, όταν δηλώνει πως διαφωνεί μ' αυτό. Κάθε ελληνική κυβέρνηση το ίδιο θα έκανε, αντιλαμβανόμενη πως οι ιμπεριαλιστικές χώρες της κεντρικής και βόρειας Ευρώπης θέλουν να της «φορτώσουν» περισσότερους μετανάστες και να της αφαιρέσουν τη δυνατότητα να κάνει τα στραβά μάτια στα βόρεια σύνορα, αφήνοντας την έξοδο μεταναστών με κατεύθυνση βόρεια και μετά δυτικά. Δεν είναι ζήτημα ιδεολογίας, είναι ζήτημα πολιτικού πραγματισμού. Ομως, η θέληση της όποιας ελληνικής κυβέρνησης δεν έχει καμιά σημασία. Γιατί αυτή η θέληση ποτέ δε φτάνει στη ρήξη. Αντίθετα, έχει ως βάση της το ευρωσύστημα και τους συσχετισμούς του, πράγμα που προδιαγράφει ότι θα αποφασιστεί και θα εφαρμοστεί αυτό που θέλουν οι ισχυρές ιμπεριαλιστικές χώρες της ΕΕ. Στο τέλος, η ελληνική κυβέρνηση θα αναλάβει το ρόλο του δεσμοφύλακα και βασανιστή για τους μετανάστες που θα εγκλωβιστούν στην Ελλάδα, ενώ το μόνο που θα ζητά από την ΕΕ θα είναι περισσότερα κονδύλια για να παίξει αυτό το ρόλο.

Τόσα χρόνια τώρα, δεν υπήρξε ελληνική κυβέρνηση και αστικό πολιτικό κόμμα που να μην μίλησε ενάντια στον Κανονισμό του Δουβλίνου. Στο τέλος, όμως, ψήφισαν και την πρώτη και τη δεύτερη αναθεώρησή του, κάνοντας μόκο. Ιδια είναι και θα είναι η συμπεριφορά και της «πρώτη φορά Αριστεράς». Τα μεγάλα λόγια υπέρ των προσφύγων και μεταναστών, κατά του Δουβλίνου, ακόμα και κατά της Σένγκεν αν χρειαζόταν, ήταν για την περίοδο της αντιπολίτευσης. Πλέον η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου δείχνει απόλυτη νομιμοφροσύνη έναντι του αντιμεταναστευτικού πλαισίου της ΕΕ, ενώ υποχωρεί ταχύτατα ακόμα και σε αποφάσεις που περιορίζουν και τυπικά την κρατική κυριαρχία της Ελλάδας, όπως είναι η τοποθέτηση δύναμης της Frontex στα ελληνο-μακεδονικά σύνορα και η ανάπτυξη δύναμης ταχείας επέμβασης στο Αιγαίο. Δεν υπάρχει περίπτωση, λοιπόν, να μην αποδεχτεί και τη δημιουργία της νέας Ευρωπαϊκής Ακτοφυλακής, που θα παρεμβαίνει και χωρίς την έγκριση του ελληνικού κράτους. Αυτό έχει ζητηθεί με κοινή επιστολή των υπουργών Εσωτερικών Γερμανίας-Γαλλίας, άρα πρέπει από τώρα να θεωρούμε ότι θα γίνει νόμος της ΕΕ.

Η Οδύσσεια των μεταναστών που μάζεψαν βιαίως από την Ειδομένη, τους έκλεισαν στο γήπεδο του Τάε-Κβο-Ντο και τώρα θέλουν να μεταφέρουν σε παλιά «τολ» στο Ελληνικό είναι η πρώτη -και πιο ήπια- πράξη αυτών που θα εξελιχθούν το επόμενο χρονικό διάστημα. Επιχειρήσεις «σκούπα», εγκλεισμός σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και απελάσεις θα είναι το τρίπτυχο με το οποίο η κυβέρνηση Τσίπρα θ' αντιμετωπίσει τους μετανάστες που εγκλωβίστηκαν στην Ελλάδα. Κι επειδή αυτό θα έρχεται σε αντίθεση με όσα υποστήριζε ο ΣΥΡΙΖΑ πριν γίνει κυβέρνηση, θα έχουμε φούντωμα του ρατσισμού, ο οποίος θ' αποκτήσει και... συριζαίικα χαρακτηριστικά. «Η Ελλάδα δε θα γίνει αποθήκη ψυχών» επαναλαμβάνουν συνεχώς ο Τσίπρας, ο Μουζάλας και άλλα κυβερνητικά στελέχη. Επειδή, λοιπόν, οι μετανάστες δεν πρέπει να εγκλωβιστούν εδώ, θα πρέπει να απελαθούν. Για το καλό τους!

Υπάρχει, βέβαια, λύση για να μη γίνει η Ελλάδα φυλακή για δεκάδες χιλιάδες μετανάστες: να τους δοθούν άδειες παραμονής. Ξέρουν αυτοί τι θα κάνουν μετά. Αυτό δε ζητούσε (και) ο ΣΥΡΙΖΑ όσο ήταν στην αντιπολίτευση; Αυτό, όμως, προϋποθέτει σύγκρουση με το ιμπεριαλιστικό κατεστημένο της ΕΕ. Και τέτοιες συγκρούσεις δεν κάνουν οι δωσίλογοι.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Παιχνίδια εξουσίας

«Οι παράγοντες που μπορεί να οδηγήσουν σε φαλκίδευση της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης είναι είτε εξωτερικοί και άσχετοι με τη Δικαιοσύνη είτε εσωτερικοί, δηλαδή παράγοντες που έχουν σχέση με τους δικαστικούς λειτουργούς. Στην πρώτη κατηγορία μπορεί να περιληφθούν βούληση και προσπάθειες, εμφανείς ή αφανείς, των άλλων δύο λειτουργιών, και κυρίως της εκτελεστικής, αλλά και των κομμάτων και του Τύπου να απονευρώσουν τη Δικαιοσύνη με σκοπό να την καθιστούν θεραπαινίδα του, προκειμένου να επιτύχουν διάφορους πολιτικούς στόχους, άσχετους με την απονομή του δικαίου», είπε η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου στη γενική συνέλευση της Ενωσης Εισαγγελέων.

Και το Συγκρότημα Ψυχάρη της αφιέρωσε την επομένη δισέλιδο αφιέρωμα, πρωτοσέλιδο «χτύπημα» και ένα από τα κεντρικά άρθρα της καθημερινής του φυλλάδας, με τίτλους όπως «Το κατηγορώ των εισαγγελέων», «Αφήστε τη Δικαιοσύνη να κάνει τη δουλειά της», «Αγωνία».

Αγωνία για τι; Για την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης; Ας γελάσουμε. Ειδικά όταν αναφερόμαστε στα ανώτερα κλιμάκια της δικαστικής κάστας και σε καριερίστες τύπου Ευτέρπης Κουτζαμάνη, που ανέβηκαν την κλίμακα «τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι». Και «κείνοι» είναι, βέβαια, οι εκπρόσωποι της πολιτικής εξουσίας και οι απολήξεις τους μέσα στο δικαστικό σώμα.

Η κα Κουτζαμάνη τον Ιούνη συνταξιοδοτείται, οπότε «δεν έχει κανέναν ανάγκη». Η ίδια χρωστά, ασφαλώς, χάρη στον πατριώτη της Χ. Αθανασίου, από το δικαστικό σώμα προερχόμενο επίσης, που την τοποθέτησε σ' αυτό το πόστο. Ικανότητες ιδιαίτερες δε διαθέτει, ούτε τα Νομικά της είναι εξαιρετικά, υπήρξε όμως ανέκαθεν άκρως «επικοινωνιακή», ήτοι με πολύ καλές δημόσιες σχέσεις, ιδιαίτερα με το δικαστικό ρεπορτάζ (είχαμε την ευκαιρία να το διαπιστώσουμε σε μια από τις μεγάλες πολιτικές δίκες στον Κορυδαλλό, στην οποία η Ε. Κουτζαμάνη κατείχε την έδρα του τακτικού εισαγγελέα). Εύλογα μπορεί κανείς να πει ότι «ξεπληρώνει υποχρεώσεις» τώρα που κλείνει την καριέρα της.

Γιατί κατέστη αυτό αναγκαίο; Γιατί μπορεί ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος να μην έχει τις απαραίτητες διασυνδέσεις στο δικαστικό σώμα και δη στους πιο συντηρητικούς του κύκλους, έχει όμως δίπλα του ως αναπληρωτή υπουργό τον Δ. Παπαγγελόπουλο, που διαθέτει όλα τα τυπικά προσόντα: δεξιός (δεξιότατος), κορυφαίος δημοσιοσχεσίτης, με καριέρα στις μυστικές υπηρεσίες και προερχόμενος από τον εισαγγελικό κλάδο. Ολα τα προσόντα στη συσκευασία του ενός. Κι επειδή η πολιτική πάντοτε κυριαρχούσε στα του δικαστικού σώματος, στην πραγματικότητα ζούμε μικρές μάχες του μεγάλου πολέμου Αθανασίου VS Παπαγγελόπουλος.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι φρέσκος στην κυβέρνηση. Εξαιρετική δύναμη δε διαθέτει ούτε στο δικηγορικό κλάδο ούτε στο δικαστικό σώμα. Πρέπει να χρησιμοποιήσει τις δυνατότητες που του δίνει η εξουσία για να φτιάξει το δικό του μηχανισμό. Αυτό δε γίνεται από τη μια στιγμή στην άλλη και δε γίνεται «αναίμακτα». Οι κατεστημένες κλίκες θ' αντιδράσουν και θα χρησιμοποιήσουν τις δικές τους δυνατότητες. Επικαλούμενες πάντοτε την... ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης. Αυτό που στη ζωή δεν υπάρχει, είναι όμως καταγεγραμμένο στις θεμελιώδεις συνταγματικές διατάξεις.

Δεν είναι καινούργια όλ' αυτά, τα πέρασε και το ΠΑΣΟΚ τη δεκαετία του '80. Οταν, μάλιστα, βλέπουμε ένα από τα μεγαλύτερα Συγκροτήματα των ΜΜΕ να «υιοθετεί» την εισαγγελέα που πετάει «χοντρές μπηχτές» κατά της κυβέρνησης, θα πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι λειτουργούν υπόγειες διαδρομές που προσδίδουν στον πόλεμο πολυμέτωπο χαρακτήρα.

Ολ' αυτά είναι παιχνίδια εξουσίας. Παιχνίδια εξουσίας που έρχονται να επιβεβαιώσουν αυτό που οι ανταγωνιζόμενοι υποτίθεται ότι απορρίπτουν: ότι η αστική Δικαιοσύνη είναι θεραπαινίδα του καπιταλιστικού συστήματος, ενώ η σχετική ανεξαρτησία της δεν αφορά το σύστημα, αλλά τις πολιτικές κλίκες που το διοικούν κάθε φορά. Αυτό όμως ρυθμίζεται. Κάθε φορά.

Π.Γ.